

संस्कृतश्रीः

(पाठमाला - ३)

ஸம்ஸ்க்ருதபூரி:

பாடமாலா - 3

Published by

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY [REGD.]

Head Office :

148-150, Luz Church Road,
Chennai-600 004.

Phone : 2466 14 01.

Admn. Office :

283, T.T.K. Road,
Chennai - 600 018.

Ph: 2499 2155

Sixth Edition]

2005

[Rs. 25-00

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகை பாடமாலா

மொழிப்பயிற்சி மிக எளிதானது. கருத்துடன் ஊன்றிப்பயிலத் தொடங்கினால் ஓராண்டிற்குள் மொழி வசப்படத் தொடங்கும். பிறகு மொழியிலுள்ள சிறிதும் பெரிதுமான நூல்களை படித்துப் பழகப்பழக மொழி நன்கு வசப்பட்டுவிடுகிறது. மொழியின் இலக்கணமும் கற்பதற்கு எளிதே. தொடர்ந்து கருத்துடன் ஊன்றி ஈடுபடுவதே இதற்கான ஒரே உபாயம். நாம் நன்கு அறிந்த மொழி ஒன்றின் உதவி கொண்டு வேற்று மொழி கற்பதும் மிக எளிது. அந்தந்த மொழியின் தனிச் சிறப்பும் பழகப் பழகத்தானே புரியும். இதைக் கருத்தில் கொண்டே தமிழின் மூலம் ஸம்ஸ்க்ருதத்தைக் கற்பதற்கு உதவுவது என்ற நோக்குடன் 1977ல் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்ரீ ஜயேந்தர் ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் நல்லாசியுடன் ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ துவங்கப் பெற்றது.

பத்திரிகை மூலம் போதித்துத் தபால் மூலம் பயிற்சியில் உதவுவதானது. நேர்முகமாக வகுப்பறைகளில் போதிப்பது போல், எளிதாக அமைய வேண்டுமென்ற கருத்துடன் முயன்றதில் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளோம். தொடர்ந்து இப்பத்திரிகையின் வாசகர் வட்டம் பெருகிவருகிறது.

ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் பாடங்களுடன் எளிய சிறிய சிறந்த கட்டுரைகள், ஸம்பாஷணைகள், சிறு நாடகங்கள், மற்றும் செய்யுள்கள், ஸ்தோத்திரங்கள் இவைகளும் இடம் பெற்று வருகின்றன. அவை வாசகர்களுக்கு இலக்கியங்களில் ஈடுபாட்டை வளர்க்க உதவுகின்றன.

ஸம்ஸ்க்ருத எழுத்துப்பயிற்சி முதல் உயர்ந்த காவியப் பகுதிகள் வரை எளிய முறையில் பாடங்கள் வரிசையாக அமைக்கப் பெற்று ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியில் அமைந்த பயிற்சிகளை வாசகர்கள் எழுதி எங்களுக்கு அனுப்பித் திருத்தப் பெற்று திரும்பப் பெறுகிறார்கள்.

संस्कृतश्रीः - पाठमाला ३
ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ரீ - பாடமாலா 3

सरस्वति नमस्तेऽस्तु वरदे कामरूपिणि ।
विद्यारंभं करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥

प्रथमः पाठः - पाठम् 1

पद्यानि

उदेति सविता रक्तो, रक्त एवास्तमेति सः ।

संपत्तौ च विपत्तौ च महान्तस्तुल्यसौभगाः ॥ १ ॥

अन्वयः - सविता (१-१) रक्तः (१-१) उदेति (लट् प्र.१) । सः (१-१) रक्तः (१-१) एव (अ) अस्तं (२-१) एति (लट् प्र.१) । महान्तः (१-३) संपत्तौ (७-१) विपत्तौ (७-१) च (अ) तुल्य सौभगाः (१-३) ।

கடின பதவுரை - உதேதி உதிக்கிறான், சவிதா சூரியன், ரக்த: சிவந்தவனாக, அஸ்த் எதி மறைகிறான், சும்பத் து செழித்த நிலையில், துல்யசுபும்கா: - சுமமான பெருமையுடையவர்கள், (துல்ய் சுபும்க் யேஷா து) ஸந்த - ரக்த: + ரக்த: । ரக்த: + எவ் + அஸ்த் + எதி । மகாந்த: + துல்ய் ।

कन्या वरयते रूपं माता वित्तं पिता श्रुतम् ।

बान्धवाः कुलमिच्छन्ति मृष्टानमितरे जनाः ॥ २ ॥

अन्वयः - कन्या (१+१) रूपं (२-१) वरयते (लट् प्र.१) । माता (१-१) वित्तं (२-१) (वरयते) । पिता (१-१) श्रुतं (२-१) (वरयते) । बान्धवाः (१-३) कुलं (२-१) इच्छन्ति (लट् प्र.३) । इतरे (१.३) जनाः (१.३) मृष्टानं (२-१) (इच्छन्ति)

(க.ப.உ) வரயதே சிறந்ததாகக் கருதுகிறான்(ள்).

தேர்ந்தெடுக்கிறான்(ள்). வுத்த் பபாருகா, ஸ்ருத் கல்வியறிவை, மூஷாந்

விருந்துணவை. (மூண் தத் அன் த)

वनानि दहतो वह्नेस्सखा भवति मारुतः ।

स एव दीपं शमयेत् कृशो कस्यास्ति सौहृदम् ॥ ३ ॥

अन्वयः - वनानि (२-३) दहतः (६-१) वहेः (६-१) मारुतः (१-१)
सखा (१-१) भवति (लट् प्र-१) सः (१.१) एव (अ) दीपं (२.१) शमयेत्
(विधिलिङ् प्र.१)। कृशे (७.१) सौहृदं (१.१) कस्य (६.१) अस्ति? (लट्
प्र.१)

(க.ப.உ) **दहतः** எரிக்கின்ற. **कृशे** இளைத்தவனிடம்,
வலிவிலல்லாதவனிடம் **सौहृदं** நட்பு, பரிவு, நல்லெண்ணம்.
सन्तु - दहतः + वहेः + सखा, सः + एव, कस्य + अस्ति ।

नृत्यत्कल्लोल! जलधे! कृतो गर्जसि निखपः ।

पश्य तीरे तृषाऽऽक्रान्तः पान्थः पृच्छति वापिकाम् ॥ ४ ॥

அந்வய: - நृत்யக்ஷ்ணோல (சங்-1-1), ஜலதே (சங் 1 - 1) நிஶ்ஶப: (1-1) க்ருத: (அ) கர்ஜசி (லட் ம. 1) । பஸ்ய (லோட் ம-1) தீரி (௨.1) துஷா (3-1) ஆக்ரான்த: (1-1) பான்ய: (1-1) வாபிகாங் (2-1) பூக்ஷதி (லட் ப்ர.1) நृत்யக்ஷ்ணோல குதித்து ஆடுகின்ற அலையுடைய ஜலதே கடலே நிஶ்ஶப: வெட்கமற்றவனாக, துஷா (துட்) தாகத்தால், ஆக்ரான்த: துன்புற்ற, சுற்றிவளைக்கப் பெற்ற, பான்ய: வழிப்போக்கன், வாபிகாங் தீரோடையைப் பற்றி.

७७१३ कुतः + गर्जसि, तृषा + आक्रान्तः

पलाशमुकुलभ्रान्त्या शुकतण्डु पतत्यलिः ।

शुको जंबूफलभ्रान्त्या तमलिं जग्धुमिच्छति ॥ ५ ॥

अन्वयः - अलिः (१-१) पलाश - मुकुल - भ्रान्त्या (३-१) शुक-तुण्डे (७-१) पतति (लट् प्र.१) शुकः (१-१) जंबू-फल-भ्रान्त्या (३-१) तं (२.१) अलिं (२.१) जग्धं (अ) इच्छति (लट् प्र.१) ।

க.ப.உ. பலாசி: புரசு மரம், முகுல் மொக்கு, மொட்டு, ப்ரான்தி: தவறான எண்ணம், ப்ரமை, துண்ட - ழுக்கு, அலி: - வண்டு, ஜ்ங்-஫ல் - நாவல்

பழம், ஜங்ஹ் விழுங்க

ஸந்த்ர பததி + அலி: , சுக: + ஜங்ஹ்

பலாசஸ்ய முகுலம் இதி ப்ரான்தி: தயா | ஜங்ஹா: ஫லமிதி ப்ரான்தி: , தயா

ஜலே தைலம் ஸ்வே ஜுஹ்யம் பாத்ரே தானம் மனா஫பி |

பாஜே ஶாஸ்த்ரம் ஸ்வயம் யாதி விஸ்தரம் வஸ்துஸக்தி: || 6 ||

அந்வய: - ஜலே (7-1) தைலம் (1-1) மனா஫ அபி (அ) வஸ்துஸக்தி: (அ) விஸ்தரம் (2-1) யாதி (லட். ப்ர. 1) | (தயா) ஸ்வே (7-1) ஜுஹ்யம் (1-1), பாத்ரே (7-1), தானம் (1-1) பாஜே (7-1) ஶாஸ்த்ரம் (1-1) (அ விஸ்தரம் யாதி |)

க.ப. 2 ஸ்வே: துஷ்டன், ஜுஹ்யம் ரகசியம், பாத்ரே தகுதியுள்ளவன், மனா஫ அபி சிறிதளவாயினும், ஸ்வயம் தானே, ஶாஸ்த்ரம் நூலறிவு, விஸ்தர: விரிவு, யாதி அடைகிறது, வஸ்துஸக்தி: பொருளின் இயல்பு காரணமாக, ஜலே தைலம் மனா஫பி வஸ்துஸக்தி: விஸ்தரம் யாதி | ஸ்வே ஜுஹ்யம் மனா஫பி வஸ்துஸக்தி: விஸ்தரம் யாதி என்றவாறு இச்செய்யுளில் நான்கு வாக்கியங்கள்.

மனா஫ + அபி | வஸ்து: ஶக்தி: தஸ்மாட் |

உதாரஸ்ய துணம் வித்தம் ஶூர்ஸ்ய மரணம் துணம் |

விருக்தஸ்ய துணம் பார்யா நி:ஸ்பூஹஸ்ய துணம் ஜகத் || 7 ||

உதாரஸ்ய (6-1) வித்தம் (1-1) துணம் (1 - 1) | ஶூர்ஸ்ய (6-1) மரணம் (1-1) துணம் (1-1) | விருக்தஸ்ய (6-1) பார்யா (1-1) துணம் (1-1) | நி:ஸ்பூஹஸ்ய (6-1) ஜகத் (1-1) துணம் (1-1) |

க.ப. 2 துணம் புல், புல்லுக்கொப்பானது, விருக்த: நொந்து வெறுத்தவன், நி:ஸ்பூஹ: பற்றற்றவன்.

கூபணேன சமோ தாதா ந பூதோ ந பவிஷ்யதி |

அஸ்பூஶந்நேவ வித்தானி ச பரேப்ய: ப்ரயக்ஷதி || 8 ||

கூபணேன (3-1) சம: (1-1) தாதா (1-1) ந (அ) பூத: (1-1) | ந (அ) பவிஷ்யதி (லட். 1-1) | ச: (1-1) வித்தானி (2-3) அஸ்பூஶந் (1-1) எவ (அ) பரேப்ய: (4-3) ப்ரயக்ஷதி (லட். ப்ர. 1) |

க.ப. ௨ கृபுண: கருமி டா஢ா வள்ளல், ஢ூத: ஢ுன் இருந்தான், அஸ்பூஷன், (ந ஸ்பூஷன்) ஢ொடாமல், ஢ே஢்ய: ஢ிறருக்கு, ஢ற்றவர்களுக்கு ஸ஢: + ஢ா஢ா, ஢ூத: + ந, அஸ்பூஷன் + ஂவ, ஸ: + ஢ே஢்ய: ।

वृथिकस्य विषं पुच्छे मक्षिकायाश्च मस्तके ।

तक्षकस्य विषं दन्ते सर्वाङ्गे दुर्जनस्य तत् ॥ ९ ॥

अन्वय: - वृथिकस्य (६-१) पुच्छे (७-१) मक्षिकाया: (६-१) च (अ) मस्तके (७-१) विषम् (१-१) । तक्षकस्य (६-१) दन्ते (७-१) विषम् (१-१) । तत् (विषं) (१-१) दुर्जनस्य (६-१) सर्वाङ्गे (७-१).

க.ப. ௨ - वृथिक: தேள், மக்ஷிகா: ஈ, தக்ஷக: தக்ஷகப் பாம்பு.

ஸந்தி மக்ஷிகா: + ச । ஸர்வ் - அங் தஸின் ।

नास्ति कामसमो व्याधिर्नास्ति मोहसमो रिपुः ।

नास्ति क्रोधसमो वह्निर्नास्ति ज्ञानसमं सुखम् ॥ १० ॥

अन्वय: - कामसम: (१-१) व्याधि: (१-१) न (अ) अस्ति (लट् प्र. १) । मोहसम: (१-१) रिपु: (१-१) न अस्ति । क्रोधसम: (१-१) वह्नि: (१-१) न अस्ति । ज्ञानसमं (१-१) दु:खं (१-१) न अस्ति ।

க.ப. ௨- कामசம: காமத்திற் கொப்பான, மோஹசம: மதிமயக்கத்திற் கொப்பான, க்ரோதசம: கோபத்திற் கொப்பான, வஹி: நெருப்பு, ரிபு: எதிரி, ஸந்தி, ந + அஸ்தி, காமசம: + வ்யாதி: + ந + அஸ்தி, மோஹசம: + ரிபு:, க்ரோதசம: + வஹி: காமேன ஸம:, மோஹேன ஸம:, க்ரோதேன ஸம:, ஜ்ஞானேன ஸமம் ।

परोपकाराय फलन्ति वृक्षाः परोपकाराय वहन्ति नद्यः ।

परोपकाराय दुहन्ति गावः परोपकाराय सतां विभूतयः ॥ ११ ॥

अन्वय: - परोपकाराय (४-१) वृक्षा: (१-३) फलन्ति (लट् प्र. ३) । परोपकाराय नद्य: (१-३) वहन्ति (लट् प्र. ३) । परोपकाराय गाव: (१-३) दुहन्ति (लट् प्र. ३) । परोपकाराय सतां (६-३) विभूतय: (१-३) ।

க.ப. ௨ - वहन्ति பெருகி ஓடுகின்றன, दुहन्ति (பால்) கறக்கின்றன, सतां நல்லோருடைய, विभूतय: செல்வங்கள். ஢ேஷா் ஡பகார:, தஸீ ।

शशिना च निशा, निशया च शशी, शशिना निशया च विभाति
नमः । पयसा कमलं, कमलेन पयः, पयसा कमलेन विभाति सरः ॥ १२ ॥

शशिना (३.१) च (अ) निशा (१-१) विभाति (लट् प्र.१) । निशया
(३.१) च शशी (१.१) (विभाति) । शशिना निशया च नमः (१.१)
(विभाति) । पयसा (३.१) कमलं (१-१), कमलेन (३.१) पयः (१-१),
सरः (१.१) कमलेन पयसा च विभाति । (विभाति என்ற வினைச் சொல்லைச்
சேர்த்து ஆறு வாக்கியங்கள் இங்கு அமைக்கலாம்.)

க.ப. உ, शशी சந்திரன், निशा இரவு, नमः வானம், पयः நீர், कमलं தாமரை,
सरः நீரோடை, विभाति விளங்குகிறது.

குறிப்பு :- செய்யுளில் பதங்களின் வரிசை மாறிக் காணப்படும். அதனை
வரிசைப்படுத்துவதை அன்வயம் என்பர். ஒரு சொல்லோடு மற்றொரு
சொல் சேரும்போது. முதற் சொல்லின் கடைசி எழுத்தும் பின் வருகிற
சொல்லின் முதலெழுத்தும் மாறுபடும். இதனை ஸந்தி என்பர். ஸந்தி
பற்றிப் பின் விளக்கப்படும். கடின பத உரை க.ப.உ. பதங்களின் விபக்தி
வசனங்கள் நகக்குறியினுள் தரப்பட்டுள்ளன. முதலில் உள்ள எண்
விபக்தியையும், இரண்டாவது எண் வசனத்தையும் குறிக்கும்.
வினைச்சொற்கள் அமைந்த லகாரங்கள் லட்-லஹ் என்றவாறும் அவற்றின்
புருஷன்கள் ப்ரதமபுருஷ - ப்ர, மஹ்யமபுருஷ-ம, உத்தமபுருஷ 3. என்றும் வசனங்கள்
१.२.३ என்றும் தரப்படுகின்றன.

பயிற்சி 1. இந்தப் பாடத்தில் வினைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் நிகழ்
காலத்தில் வந்துள்ளன. இவற்றில் इच्छन्ति, भवति, अस्ति, गर्जसि, पतति,
फलन्ति, वहन्ति, प्रयच्छति இவற்றின் 3 புருஷன்களிலும் 3 வசனங்களையும்
எழுதுக.

2. பதம் பிரித்து செய்யுட்களின் பொருளைத் தமிழில் எழுதுக.

द्वितीयः पाठः - பாடம் 2

धातुरूपाणि

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 10 லகாரங்கள் உண்டு. அவைகளிலிருந்து ஏழு லகாரங்கள் மட்டும் இத்தொகுதியில் சேர்க்கப்படுகின்றன. அதிகம் அவை வழக்கில் உள்ளன. ஆரம்பப் பாடமாக அவைகளைக் கற்போம்.

लट् - நிகழ் காலத்தை குறிக்கின்றது. முதல் தாதுவாக भू (भू) என்ற முதல் விகரணத்தின் முதல் தாதுவைக் கொடுப்பது வழக்கம், பிரதம புருஷனில் ஏகவசனம் - துவிவசனம் - பஹுவசனமாக भवति, भवतः भवन्ति என அமையும். ஏகவசனத்திற்கு மாத்திரம் இங்கு பொருள் கூறுகிறோம். भवति இருக்கிறான். மத்யம புருஷன் भवति இருக்கிறாய், உத்தமபுருஷன் भवामि இருக்கிறேன். மற்றவைகளை நீங்களே ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள்.

இறந்த காலத்தை குறிக்க लट्। अभवत् இருந்தான், अभवः இருந்தாய். अभवं இருந்தேன், நாமறியாமல் எப்போதோ நிகழ்ந்ததைக் குறிக்க लिट्। இதில் बभूव இருந்தானும், बभूविथ இருந்தாயாம், बभूव இருந்தேனும்.

लृट्, विधिलिङ् என, வருங்காலத்தைக் குறிப்பவை இரண்டு. लृट् - भविष्यति இருக்கப் போகிறான். भविष्यसि இருக்கப்போகிறாய், भविष्यामि இருக்கப் போகிறேன். கட்டாயம் நடக்க விருப்பதை ல்ருட் விளக்குகிறது. நடக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பதை विधिलिङ् கூறும். செய்யலாம் செய்யக் கூடாது என பொதுவான உத்தரவு, இதைச் செய்து கொள் என்ற அனுமதி, மரியாதையுடன் உள்ள கோரிக்கை, செய்யலாமா கூடாதா என்று யோசித்தபின் செய்வாயாக என்று நிர்ணயித்துக் கூறுவது, தனக்கு வேண்டுமென்ற இஷ்டத்தைத் தெரிவிப்பது என்று பொருள்பட விதிவிலங் பயன்படும். भवेत् இருக்கும். भवेः இருப்பாய். भवेयं இருப்பேன்.

இப்படி நடந்தால் இதுநேரும் என்ற காரிய காரணத் தொடர்பைக் குறிப்பிட लृट् ல்ருங் பயன்படும். अभविष्यत् अभविष्यः अभविष्यम् ।

கட்டளை வினை லோட் - भवतु இருக்கட்டும். भव இருப்பாயாக.
भवानि இருப்பேனாக.

உபஸர்க்கங்கள் சேர்ந்தால் பொருள் மாறுவது உண்டு. இவைகளின்
சுருக்கமான குறிப்பு இங்கு. விளக்கம் தக்க உதாரணத்துடன் பின்னர்
வரும்.

பாடமாலா 1ல் பாடம் 9,10,23, பாடமாலா 2ல் பாடம் 14,15,16,17,23
மீண்டும் ஒருமுறை பார்க்கவும்.

भू - सत्तायां परस्मैपदं - अकर्मकम्

भवति இருக்கிறான்

லட்	प्र	भवति	भवतः	भवन्ति
	म	भवसि	भवथः	भवथ
	उ	भवामि	भवावः	भवामः
லங்	प्र	अभवत्	अभवतां	अभवन्
	म	अभवः	अभवतं	अभवत
	उ	अभवं	अभवाव	अभवाम
லோட்	प्र	भवतु	भवतां	भवन्तु
	म	भव	भवतं	भवत
	उ	भवानि	भवाव	भवाम
விதிலிங்	प्र	भवेत्	भवेतां	भवेयुः
	म	भवेः	भवेतं	भवेत
	उ	भवेयं	भवेव	भवेम
லிட்	प्र	बभूव	बभूवतुः	बभूवुः
	म	बभूविथ	बभूवथुः	बभूव
	उ	बभूव	बभूविव	बभूविम
லூட்	प्र	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
	म	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ

	उ	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः
लृङ्	प्र	अभविष्यत्	अभविष्यतां	अभविष्यन्
	म	अभविष्यः	अभविष्यतं	अभविष्यत
	उ	अभविष्यं	अभविष्याव	अभविष्याम

உபஸர்கங்களால் பொருள் மாற்றம் - अनुभवति அனுபவிக்கிறான்.
 अभिभवति - மீறுகிறான், வெல்கிறான், उद्भवति உண்டாகிறான், पराभवति
 வெல்கிறான், परिभवति அவமதிக்கிறான், प्रभवति கிளம்புகிறது,
 தக்கவனாகிறான், सम्भवति உண்டாகிறான்.

तृतीयः पाठः - பாடம் 3

कन्याकुमार्या सुहृदौ ।

अरविन्दः प्रकाशश्च विरामकाले कन्याकुमारीं अगच्छताम् । समुद्रतीरे तिष्ठन्तौ
 तौ रमणीयं किञ्चित् दृश्यं अपश्यताम् । प्रातः सूर्यः उदधेः उदेति प्राच्यां दिशि ।
 तदैव चन्द्रः प्रतीच्यां दिशि अस्तं एति । एकदैव कस्यचित् उन्नतिः, अपरस्य
 अवनतिः । तथा सायं सूर्यः अस्तं एति प्राच्यां दिशि, चन्द्रः उदेति प्राच्यां
 दिशि । कतिचिद् दिनानि तत्र तिष्ठन्तौ तौ विचित्रं इदं दृश्यं अधिकृत्य संभाषमाणौ
 आस्ताम् ।

प्रकाशः - अये अरविन्द! पश्य सूर्यस्य चन्द्रस्य च दशाम् । सा दशा नीचैः
 गच्छति कदाचित् । कदाचित् उपरि च गच्छति । तत्र च कश्चन
 क्रमः वर्तते इव । यथा वा चक्रस्य गतिः नीचैः उच्चैः इति क्रमेण
 परिवर्तते, तथा सूर्यस्य अथवा चन्द्रस्य उदयः अस्तमयश्च क्रमेण
 संभवतः ।

अरविन्दः - एषः क्रमः किं बोधयति?

प्रकाशः - उदयः व्यसनं च क्रमेण भवतः; यथा सूर्यस्य उदयः अस्तमनं
 च । सूर्यः उदयेन न स्मयं अनुभवति । अस्तमयेन न दुःखं अनुभवति ।
 यथा अहः रात्रिं अनुसरति, रात्रिः अहः अनुसरति तथा सुखं
 दुःखं अनुसरति, दुःखं सुखं अनुसरति । दुःखी, अन्यः तदैव सुखी ।

अरविन्दः - तथानु ! सुखानुभवायेति कालो विद्यते वा?

प्रकाशः - दुःखानुभवकाले दुःखं अनुभवति । सर्वदा सुखी, सर्वदा दुःखी इति कोऽपि न भवति । ततः हर्षं शोकं च विसृज । यत् यत् यदा यदा भवति, तत् तत् तथा तथा अनुभव । सूर्यः एकं महत् तेजः । चन्द्रः अन्यत् महत् तेजः । तथाविधस्य तेजसोऽपि वृद्धिः क्षयश्च भवतः । किमु कथयामि, अस्मादृशानां दशाम्?

अरविन्दः - कथं एतत् त्वया ज्ञातम् ।

प्रकाशः - कालिदासो वदति अभिज्ञानशाकुन्तले नाटके-

यात्येकतोऽस्तशिखरं पतिरोषधीनां
आविष्कृतोऽरुणपुरस्सर एकतोऽर्कः ।
तेजोद्वयस्य युगपद्व्यसनोदयाभ्यां
लोको नियम्यत इवात्मदशान्तरेषु ।

अरविन्दः - श्लोकः मम दुरवगाहः । अन्वयं कृत्वा विवेचय ।

प्रकाशः - ओषधीनां पतिः (चन्द्रः) एकतः (प्रतीच्यां) अस्तशिखरं याति । एकतः (प्राच्यां) अरुणपुरःसरः (अरुणं पुरतः कृत्वा तं अनुसरन्) अर्कः (सूर्यः) आविष्कृतः (उदितः) । (सूर्यः चन्द्रः इति) तेजोद्वयस्य युगपत् (एककालमेव) व्यसन - उदयाभ्यां (व्यसनं - क्षयः, उदयः - उद्गमनं, ताभ्यां) लोकः (जीवसमुदायः) आत्मदशान्तरेषु आत्मनः स्वस्य, दशा-सुखस्य दुःखस्य च क्रमेण अनुभवकालः - तस्य अन्तरेषु (भेदेषु) नियम्यते (बध्यते) इव ।

अरविन्दः - सुखं आगतं इति स्मयं मा भज । दुःखं आगतं इति दैन्यं मा भज । हर्षः शोको वा तात्कालिकः । चक्रवत् परिणमति । सम्यक् एतत् ।

प्रकाशः :- पुनरपि सायं तथा श्वः प्रातश्च आगच्छावः । रमणीयं दृश्यं इदं अनुभवावः ।

क.प. २ विरामः விடுமுறை, दृश्यं காட்சி, उदयिः கடல், प्राची கிழக்கு, प्रतीची மேற்கு, उन्नतिः உயர்வு, अवनतिः தாழ்வு, अधिकृत्य குறித்து,

தரா நலை, அனுவவ வேலை, வினைகள் பயன் தருகிறதேரம். நீசை: கழே, ஁சை: ஁பரி மேலே, க்ரம: வரிசை, குறிப்பிட்ட பரிணாம முறை, ஁தய: ஁யர்வு, வ்யசன், துன்பம், தாழ்வு, ச்மய: விறைப்பு, திமிர், அஃ: பகல், தை: ஒளி மண்டலம், பெருமைமிக்க பொருள், வுத்தி: வளர்ச்சி, க்ஷய: தேய்வு, அஸ்மாதா: நம்மைப் போன்றவன், துரவாஃ: எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. விவேசய விளக்குவாய், ஁கத: ஒருபுறம், அரணுபுர:சர: அருணை முன்னிட்டுக் கொண்டவராக, ஁த்ரமன் மேல் எழுச்சி, அந்தர் மாறுபாடு, நியமயதே பினைக்கப்படுகிறது.

(இந்த ஸம்பாஷணத்தின் முன் பகுதி பாடமாலா 2ல் பாடம் 24ல் வந்துள்ளதை முதலில் படித்துப்பின் இதனைப் படிக்கவும்.)

சுதர்த்: பாட: — பாடம் 4

ஃஸ்து காகேன அபஃதது

மாதா துஃஃத்ரன் அஃஃயத். துஃஃத்ர: மாதாமஃயா: புரத: அஃகந்நு அஃஃஃத். ச: கிமபி ஃக்ஷய் தசயா: அநுமதி விநைவ அாடாய ஃஃஃ: கந்நு இயேஷ. மாதாமஃஃ தசய துவுத் அஃநாத். தமாஃஃ அபுத்த்.

—ஃத ! ஃஸ்து தை தர்ஷய.

—மாதாமஃஃ ! ஃஸ்து மை காகேன அபஃதது.

—காக: குத்ர?

—தித்ரிணிவுக்ஷசய் ஃஃஃஃயா தித்ரதி.

—குத்ர தித்ரிணிவுக்ஷ:?

—த்ரிந:.

—தஸ்மிந் த்ரிநை காஷானி க?

—தர்ஃநானி.

—தர்ஃஷு தை ஃஸ்ம க?

- தந்தபாவநாய பதிகைர்ஹீதம் ।
 —தஹீ தந்தபாவநாய ஜல் ஒபயுத்த் கில்? தத் க?
 —தெந் ஶா஢்லானி ப்ரூ஢ானி ।
 —தஹீ தானி ஶா஢்லானி க்வ ?
 —கவா அஜெந் ச கவலிதானி ।
 —கௌ: க்வ?
 —கோஷ்டே திஷ்ணதி ।
 —அஜ: க்வ?
 —கயாபி அஜயாஸஹ் கத: க்வபி ।

பாலெந் ஶாத், மாதாமஹி ஒபயு பரி ப்ரஶானுத்யாபயேத் । ந ஶாம்யேத் இதி । ஹஸ்தஸ்த்
 பக்ஷ்யம் தூரத: உத்சாரயாமாஸ । ஹஸ்தௌ மாதாமஹ்யௌ அடர்ஷயத் ।

- அஹோ மாதாமஹி । பர்ஷய பர்ஷய! ப்ரத்யாகதௌ மம ஹஸ்தௌ ।
 —மாதாமஹிஸோர: கம்யம் அஹஸத் ।

ஆஹ்யத் கூப்பிட்டான் ஆகந்நு வருவதற்கு அஜிஹேத்
 வெட்கப்பட்டான் இயேஷ விரும்பினான் அஜானாத் அறிந்தான் (ன்) ஜாத்
 குமுந்தாய் தித்ரிணிவூக்ஷ: புளியம்மரம் சின்ன: வெட்டப்பட்டது காஷ்டானி விறகு
 த்ர஢ானி ளரிக்கப்பட்டது தந்தபாவநாய பற்கள் துலக்குவதற்காக ஶா஢்லானி
 புல் ப்ரூ஢ானி முகூதத்தன் கோஷ்டே கொட்டிலில் ப்ரஶான் உத்யாபயேத் கேள்விகளை
 ளழுப்புவான் உத்சாரயாமாஸ விட்டெறிந்தான் ப்ரத்யாகதௌ
 திரும்பிவந்துவிட்டன ஶோர:கம்யம் மார்புகுலுங்க.

பஶ்ரம: பாட: — பாடம் 5

ந் ளன்ற ளழுத்தில் முடிகிற (நகாரான்த்) சப்தங்களின் முக்கியமான
 வகை மூன்று. முதல்வகை குண-பல்-தன்-மத்ர போன்ற சொற்களின் மேல்
 இந் ளன்ற விகுதி சோந்து குणिந் பலிந் தன்விந் மத்ரிந் போன்ற சொற்கள்
 குணமுடையவன், வலிமையுடையவன், பொருளுடையவன், மந்திரம்

உடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. यशस्, तपस्, मेधा போன்ற சொற்களின் மேல் विन् விசுவாயைச் சேர்த்து यशस्विन् तपस्विन् मेधाविन् போன்ற சொற்கள் புகழுடையவன் தவமுடையவன் மேதையுடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. இவை முதல் வகை. இவற்றின் முதல் வேற்றுமை ஒருமையில் இன் என்பது ई என்று மாறுகிறது.

गुणी	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिनं	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिना	गुणिभ्यां	गुणिभिः
गुणिने	गुणिभ्यां	गुणिभ्यः
गुणिनः	गुणिभ्यां	गुणिभ्यः
गुणिनः	गुणिनोः	गुणिनाम्
गुणिनि	गुणिनोः	गुणिषु
गुणिन्	गुणिनौ	गुणिनः

वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री च नन्दकी ।

श्रीमान् नारायणो विष्णुः वासुदेवोऽभिरक्षतु ॥

இந்தச் செய்யுள் விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தில்' வரும் பிரார்த்தனை. नारायणः विष्णुः वासुदेवः என்ற மூன்று சொற்களும் விஷ்ணுவைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் अभिरक्षतु (காப்பாற்றட்டும்) என்ற வினைச்சொல்லுக்கு ஏதாவது ஒரு சொல்லைத்தான் எழுவாயாகக் கொள்ளமுடியும். எனவை மற்ற இரு சொற்கள் அடைமொழிகள் ஆகின்றன. विष्णुः எங்கும் வியாபித்து நின்ற वासुदेवः வசுதேவர் மைந்தனான नारायणः अभिरक्षतु நாராயணன் காப்பாற்றட்டும் என்று பொருள். இங்கு वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री नन्दकी என்ற சொற்கள் नकारान्त சப்தங்களுக்கு உதாரணம் बलिन् धन्विन् वनमालिन् गदिन् शङ्खिन् नन्दिक् சப்தங்கள் गुणिन् சப்தத்தைப்போல் அமையும்.

मन्त्रिन् शार्ङ्गिन् चक्रिन् என்ற சப்தங்களில் நகாலம் ணகாரமாகிவிடும்.

மத்ரி	மத்ரிணௌ	மத்ரிண:
மத்ரிண	மத்ரிணௌ	மத்ரிண:

மத்ரிணா, மத்ரிணே, மத்ரிண:, மத்ரிணௌ:, மத்ரிணி, என்று ரூபங்கள் வரும்.
 ஶார்ஜீந் சக்ரிந் சப்தங்களிலும் இவ்வாறே நந்தக் பகவானின் கத்தி.

நகாராந்த: புலிங: தபஸ்விந் ஶப்த: தவமுடையவன்

தபஸ்வி	தபஸ்விநௌ	தபஸ்விந:
தபஸ்விந	தபஸ்விநௌ	தபஸ்விந:
தபஸ்விநா	தபஸ்விந்	தபஸ்விநி:

மற்றவை குணிந் போல 7-ம் வேற்றுமை பன்மை தபஸ்விஸு

இரண்டாவது வகை. ஆத்மந் (ஆத்மா) மஹத்மந் (மஹாத்மா) ப்ரஶ்மந் (பிரம்மா) அவ்ந் (குதிரை) யக்ஷமந் (க்ஷயரோகம்) முதலிய சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. இதில் முதல் வேற்றுமையிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை இருமைகளிலும் ஆத்மா ஆத்மானௌ.... என்ற நெடிலுடன் கூடிய ரூபங்கள் காணப்படுகின்றன.

நகாராந்த: புலிங: ஆத்மந் ஶப்த: ஆத்மா

ஆத்மா	ஆத்மானௌ	ஆத்மான:
ஆத்மான	ஆத்மானௌ	ஆத்மந:
ஆத்மானா	ஆத்மந்	ஆத்மநி:
ஆத்மநே	ஆத்மந்	ஆத்மந:
ஆத்மந:	ஆத்மந்	ஆத்மந:
ஆத்மந:	ஆத்மநௌ:	ஆத்மநா
ஆத்மநி	ஆத்மநௌ:	ஆத்மநு
ஆத்மந்	ஆத்மானௌ	ஆத்மான:

இதுபோல் பரமாத்மந், மஹாத்மந் சப்தங்கள்.

ந காராந்த: புலிங: யக்ஷமந் ஶப்த: க்ஷய நோய்.

யக்ஷமா	யக்ஷமானௌ	யக்ஷமந:
யக்ஷமா	யக்ஷமானௌ	யக்ஷமந:

யக்ஷமா	யக்ஷமய்யா	யக்ஷமாபி:
யக்ஷமே	யக்ஷமய்யா	யக்ஷமய்ய:
யக்ஷமண:	யக்ஷமய்யா	யக்ஷமய்ய:
யக்ஷமண:	யக்ஷமணோ:	யக்ஷமா
யக்ஷமாணி	யக்ஷமணோ:	யக்ஷமசு
யக்ஷமந்	யக்ஷமாணீ	யக்ஷமாண:

இங்கு யக்ஷமாணீ யக்ஷமா யக்ஷமே என்றவாறு நகாரம் ணகார மாகிவிட்டதைக் கவனிக்கவும். அர்வந் சப்தமும் இப்படி இவ்விடங்களில் அர்வாணீ அர்வணா என்றவாறு மாறும்.

மூன்றாம் வகை - ராஜந் பூஷந் போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

नकारान्तः पुंलिङ्गः राजन् शब्दः अरचन्.

ராஜா	ராஜானீ	ராஜான:
ராஜானம்	ராஜானீ	ராஜா:
ராஜா	ராஜமய்யா	ராஜமாபி:
ராஜே	ராஜமய்யா	ராஜமய்ய:
ராஜ:	ராஜமய்யா	ராஜமய்ய:
ராஜா:	ராஜோ:	ராஜா ¹
ராஜி-ராஜினி	ராஜோ:	ராஜசு
ஹே ராஜந்	ஹே ராஜானீ	ஹே ராஜான:

சில இடங்களில் ராஜந் என்ற சொல்லில் ஜ வில் உள்ள உயிர் எழுத்து 'அ' மறைகிறது. ஜ்+ந் சேர்ந்து ஜ் என்றுகிறது. ஷ் - ண் சப்தத்தில் ஷ விலுள்ள அ மறைந்து ஷ்-ண் என்று ஆகும். ஆகவே பூஷா: பூஷா பூஷே, மூஷா: பூஷா: பூஷோ:, பூஷா பூஷி பூஷோ: என்ற ரூபங்களில் வரும். 7-ம் வேற்றுமை ஒருமையில் ராஜி, ராஜினி, பூஷி, பூஷி என்று இரண்டு ரூபங்கள் உண்டு. பூஷந் சப்தத்தில் நகாரம் ணகாரமாகியுள்ளது.

பயிற்சி: 1 தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

दशरथः रामं राजानं कर्तुं ऐच्छत् ।
 सर्वं वस्तु आत्मनः कामाय सृष्टम् ।
 उद्धरेत् आत्मना आत्मानम् ।
 महात्मना गान्धिना अहिंसया स्वराज्यं सम्पादितम् ।
 अर्वणः पादेषु एकैकः शफः वर्तते ।
 अद्यत्वे राज्येषु मन्त्रिणां शासनं अस्ति ।
 एकेन तेजस्विना सूर्येण जगत् प्रकाशते ।
 मनस्विनि रामे प्रजाः अस्निह्यन्
 चक्रिण विष्णुना अहं रक्षितः ।
 बलिना नरेण सर्वं साध्यते ।
 तपस्वी वाल्मीकिः तपस्विनं नारदं अपश्यत् ।
 अयं यक्ष्मणा पीडितः ।
 राज्ञः आज्ञां मन्त्री प्रकटयति ।
 गुणी शिष्यः धीमन्तं गुरुं प्रीणयति ।
 रामः धन्विषु प्रथमं गण्यो भवति ।
 यशस्विना कविना इदं काव्यं रचितम् ।
 मेधाविने माणवकाय पुरस्कारः दत्तः ।
 वनमालिनं भगवन्तं गोदा देवी पतिं वृतवती ।
 चित्रे उष्णीषी मम सखा दृश्यते ।

பயிற்சி: 2 ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

குடையுடன் இருப்பவர் என் மாமன்.
 முண்டாசுடன் கூடிய சிப்பந்தி எங்கோ போகிறான்.
 கவசமணிந்த சிப்பாய்கள் எங்கும் நிற்கிறார்கள்.
 அரசர்கள் அரண்மனைகளில் வசித்தனர்.
 நாரதர் தவசியான வால்மீகியின் ஆசிரமம் வந்தார்.
 பலமுள்ளவனை எல்லோரும் பின்பற்றுகிறார்கள்,

கூடியத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் செங்கிப்பட்டி கிராமத் துக்கோ
மதனப்பள்ளி நகரத்துக்கோ செல்கிறார்கள்.

8. சூர்யனுடைய கிரணங்கள் உஷ்ணமாக உள்ளன.

उत्रं குடை ஸ்ணிஷ: முண்டாசு ஸ்ணிஷி முண்டாசுடன் கூடியவன். कवचं
கவசம். இச்சொற்களுடன் इन् விசுவாயைச் சேர்த்து நகாராந்தச்
சொற்களாக்கி உபயோகப் படுத்தவும். उदरेत् மேல் தூக்கிவிட
வேண்டும்.

சப்த ரூபங்களைப்பற்றி விரிவாகக் கற்க எமது சப்தமஞ்சரியை
வாங்கிப் படியுங்கள்.

षष्ठः पाठः— பாடம் 6

आत्मनेपदधातवः ஆத்மநேபத தாதுக்கள்.

பாடமாலா 2ல் 7 வினைச் சொற்களின் அமைப்பைக் கற்றோம்.
விகரணங்களின் அமைப்புப் பற்றியும் 1-4-6-10 விகரணங்களின்
அடையாளங்களையும் (अ-य-अ-अय्) மற்றும் சாதாரண தாதுக்கள்,
விதிமுறைகளை ஒட்டிய தாதுக்கள், விதிமுறையை மீறிய தாதுக்கள்
என்று வகைப்படுத்தியும் தெரிந்து கொண்டோம். இந்த வகையில்
அதிகம் பழக்கத்திலுள்ள சில தாதுக்கள் அமையும் வகையையும்
அகரவரிசையில் கற்றோம்.

தாதுக்களைப் பரஸ்மைபதம், ஆத்மநேபதம் என்று இரு வகைப்
படுத்தியுள்ளார்கள். தாதுக்களின் முன்னும் பின்னும் இணையும் விசுவாய்கள்
முதலியன மாறுபடுவதையொட்டி இந்த பெயர்கள். முன் நாம் கற்றவை
அனைத்தும் பரஸ்மைபத தாதுக்கள். இப்போது கற்கவிருப்பது
ஆத்மநேபத தாதுக்கள். பரஸ்மைபத தாதுக்கள் - ஆத்மநேபத
தாதுக்களின் விசுவாய்கள் இரண்டையும் இங்கு காட்டி ஒப்பு
நோக்குவோம். (விட் பற்றி விரிவான விளக்கம் தேவை. பிறகு
அதனைப்பார்ப்போம்)

लट् நிகழ்காலம் Present Tense

பரஸ்மைபத தாதுக்கள் ஆத்மநேபத தாதுக்கள்

प्र पु	ति	तः	अन्ति	ते	इते	अन्ते
म पु	सि	थः	थ	से	इथे	ध्वे
उ पु	मि	वः	मः	इ	वहे	महे

लङ् இறந்தகாலம் Past Tense

प्र पु	त्	तां	अन्	त	इतां	अन्त
म पु	स्	तं	त	थाः	इथां	ध्वं
उ पु	अं	व	म	इ	वहि	महि

लोट् கட்டளை Imperative Mood

प्र पु	तु	तां	अन्तु	तां	इतां	अन्तां
म पु	—	तं	त	स्व	इथां	ध्वं
उ पु	आनि	आव	आम	ऐ	आवहै	आमहै

विधिलिङ् நம்பிக்கைப் பொதுவிதி Potential Mood

प्र पु	ईत्	ईतां	ईयुः	ईत	ईयातां	ईरन्
म पु	ईः	ईतं	ईत	ईथाः	ईयाथां	ईध्वं
ज षु	ईयं	ईव	ईम	ईय	ईवहि	ईमहि

लृट् வருங்காலம் Future Tense

प्र पु	स्यति	स्यतः	स्यन्ति	स्यते	स्येते	स्यन्ते
म पु	स्यसि	स्यथः	स्यथः	स्यसे	स्येथे	स्यध्वे
उ पु	स्यामि	स्यावः	स्यामः	स्ये	स्यावहे	स्यामहे

लृङ् நிபந்தனை Conditional mood

प्र पु	स्यत्	स्यतां	स्यन्	स्यत	स्येतां	स्यन्त
म पु	स्यः	स्यतं	स्यत	स्यथाः	स्येथां	स्यध्वं
उ पु	स्यम्	स्याव	स्याम	स्ये	स्यावहि	स्यामहि

சில ஆத்மநேபத தாதுக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.

வந்-வந் வணங்குகிறேன்
 ஸ்-ஸ்சே வளங்கிறாய்
 ஸ்-ஸ்சே ஊக்கிக்கிறான்
 ஸ்-ஸ்சே (இருவர்)

மா-மாஸவ் (இருவர்) பேசுகிறோம்
 யா-யாச்சே பிச்சைகேட்கிறார்கள்
 செ-செவாமே பணிபுரிகிறோம்
 டி-டிப்யே ஒளிவிசுகிறது

பார்க்கிறார்கள்

சில தாதுக்களை பரஸ்மைபதம் என்றும் சில தாதுக்களை ஆத்மநேபதம் என்றும் பாகுபடுத்தியிருக்கிறார்கள், ஒரே பொருளில் உள்ளவையாயினும் பரஸ்மைபத தாதுவை பரஸ்மைபதத்திற்கான விசுதிகளுடனேயேயும், ஆத்மநேபத தாதுவை ஆத்மநேபத விசுதிகளுடனேயேயும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். மாறினால் இலக்கணப்பிழை. பரஸ்மைபதம் பரயதி ஸ்சே என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பரயதி ஸ்சே என்று நம் விருப்பப்படி மாற்றக்கூடாது. சில தாதுக்கள் இருபதங்களிலும் வரும். அவைகளைப் பின்னர் கவனிப்போம். செ என்று வினைச்சொல்லின் 7 லகாரங்களையும் கவனிப்போம்.

ஸ்சே

செ + அ + தே = செவதே
 செ + அ + இதே = செவீதே
 செ + அ + அந் = செவந்
 செ + அ + சே = செவசே
 செ + அ + இதே = செவீதே
 செ + அ + த்வே = செவத்வே
 செ + அ + இ = செவீ
 செ + அ + வதே = செவாவதே
 செ + அ + மதே = செவாமதே

இதுபோல் மற்ற லகாரங்களிலும் பிரத்யயம் சேரும் முறையைத்தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பு	அசேவத	அசேவதா	அசேவந்த
ம	அசேவதா:	அசேவதா	அசேவத்வ
உ	அசேவே	அசேவாவஹி	அசேவாமஹி

லோட்

பு	சேவதா	சேவதா	சேவந்தா
ம	சேவத்வ	சேவதா	சேவத்வ
உ	சேவே	சேவாவஹி	சேவாமஹி

விபிலிடி

பு	சேவத	சேவதா	சேவந்
ம	சேவதா:	சேவதா	சேவத்வ
உ	சேவே	சேவாவஹி	சேவாமஹி

லிட்

பு	சிபேவே	சிபேவாதே	சிபேவிநே
ம	சிபேவே:	சிபேவாதே	சிபேவித்வ
உ	சிபேவே	சிபேவாவஹி	சிபேவிமஹி

லூட்

பு	சேவிஷ்யதே	சேவிஷ்யதே	சேவிஷ்யந்தே
ம	சேவிஷ்யதே:	சேவிஷ்யதே	சேவிஷ்யத்வ
உ	சேவிஷ்யே	சேவிஷ்யாவஹி	சேவிஷ்யாமஹி

லூட்

பு	அசேவிஷ்யத	அசேவிஷ்யதா:	அசேவிஷ்யந்த
ம	அசேவிஷ்யதா:	அசேவிஷ்யதா	அசேவிஷ்யத்வ
உ	அசேவிஷ்யே	அசேவிஷ்யாவஹி	அசேவிஷ்யாமஹி

பொருள் கூறுக அதே புருஷனில் மற்ற இருவசனங்களைத் தருக.

பாஷசே, வந்தாவஹி, சேவிஷ்யே, யாதேதா, யாதே, சேவாவஹி, அதிப்யத, ஁ஹிஷ்யே, எதாமஹி, எதேதா:, பாஷத்வ, இக்ஷேமஹி.

सप्तमः पाठः — पाठ 7

कन्दुकेन क्रीडाव !

-पद्मिनि ! एहि, कन्दुकेन क्रीडाव ।

-सुन्दरि ! प्रियं मे । क्षिप कन्दुकम् । अहं गृह्णामि ।

- पद्मिनि ! अन्या काचित् क्रीडा । तले कन्दुकं प्रहृत्य क्रीडाव ।

शतं यावत् गणय । यदि मध्ये कन्दुकस्य प्रहरणे विच्छेदः, क्रीडा विच्छिन्ना भवेत् । तर्हि अन्यया क्रीडितव्यम् । एष समयः आवयोः ।

-सुन्दरि ! त्वमेव क्रीडां आरभस्व । एकं द्वे त्रीणि ... विंशतिः, एकविंशतिः

आः, कियत् चिरं त्वमेव क्रीडसि । न मह्यं ददासि ।

-पद्मिनि ! त्वमपि मम क्रीडाविच्छेदे जाते कन्दुकं गृहीत्वा क्रीडिष्यसि ।

कुतः विमनायसे?

-सुन्दरि ! नवतिः, एकनवतिः, आ ! अपविद्धः कन्दुकः, । विच्छिन्ना

ते क्रीडा । कुतोऽपि गच्छति कन्दुकः ।

-पद्मिनि ! त्वरया अनुद्रव कन्दुकम् ।

-सुन्दरि ! कुत्र कन्दुकः? अहो गोवर्धनः इतः । गोवर्धन ! त्वमेव चोरः ।

देहि कन्दुकम् ।

-न अहं चोरः ! केनापि आदत्तः स्यात् ।

-गोवर्धनो बालो मुग्धमुखः । किं अलीकं भणिष्यति?

-सुन्दरि ! कुतः अन्यं मुधा शङ्कसे? असौ मुग्धवत् भाति । धूर्तः खलु असौ । न एषः विश्वासं अर्हति । अनेन कति कति दुश्चेष्टितानि प्रत्यहं न क्रियन्ते? कति वारान् असौ न दण्डितः पित्रा?

-अहो ! स्वसः, क्षाम्य ! अयं वां कन्दुकः । मयैव अपहृतः । एनं क्षित्वा पलाये ।

கிரீடாவ வினையாடுவோம் ஸ்ரீயை எண்ணிக்கொள் ஸ்ரீயை அடித்து
 ஸ்ரீயை அடிப்பதில் விசேட: தடை ஸ்ரீயை: உடன்பாடு ஸ்ரீயை
 ஆரம்பி கியத் சிரம் எத்தனை நேரம் கிரீடாவிசேட: ஆட்டத்தடை
 விமலாயசே வேதனைப்படுகிறாய்! அபவிசு: அடிபடாமல் கை நழுவி
 விட்டது குதோஸி எங்கேயோ ஸ்ரீயை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது
 முடிமுடி: அறியாமையைக் காட்டும் முடிமுள்ளவன் அலிக் பொய்
 முடி வீணாக முடிவத் அறியாதவன் போல் ஸ்ரீயை: போக்கிரி விசுவாச:
 நம்பிக்கை ஸ்ரீயைவிசுவாச: விசுவாசங்கள் ஸ்ரீயை தினந்தோறும் வார:
 தடவைகள் ஸ்ரீயை பெறுத்துக்கொள் ஸ்ரீயை ஒடுகிறேன்.

அநுவாதமாலா - 1

அஹ் மதியம் ஸ்ரீயை ஸ்ரீயை | ஸ்ரீயை அமித: க்ஷேத்ரணி ஸ்ரீயை | தத்
 ஸ்ரீயைஸ்யானி ரோஹ்நி | ஸ்ரீயைஸ்ய: ஸ்ரீயை ஸ்ரீயை | விதுஷ் ஸ்ரீயை ஸ்ரீயை
 மாதா அந் ஸ்ரீயைஸ்ய | ஸ்ரீயை ஸ்ரீயை விசுவாஸாலா அஸ்தி | தத் ஸ்ரீயை ஸ்ரீயை
 ஸ்ரீயை | விசுவாஸம் நிக்ஷா உத்யான் அஸ்தி | தத் ஸ்ரீயை ஸ்ரீயை: நிபதரவ்
 ஸ்ரீயை | தेषா ஸ்ரீயைஸ்யா ஸ்ரீயைஸ்யா வயம் க்ஷேத்ரம்: |

மதியம் என்னுடைய ஸ்ரீயை: நெல் ஸ்ரீயை பயிர் ரோஹ்நி
 விசுவாஸினா ஸ்ரீயை கிடைக்கின்றது விதுஷ் உமிநீக்கப்பெற்ற ஸ்ரீயை
 ஸ்ரீயைஸ்யா ஸ்ரீயை தயாரிக்கிறாள் ஸ்ரீயை ஆயிரம் ஸ்ரீயை: மாமரங்கள்
 நிபதரவ: வேப்பமரங்கள் அமித: சுற்றி, சூழ்ந்து ஸ்ரீயை நிக்ஷா
 அருகே. இவை மூன்றும் அவ்யயங்கள்.

அஃம: பாட: — பாடம் 8

ராமநாதோ கோபாலசு

ராமநாதோ கோபாலசு சென்னபட்டணே கைரவிணியா வஸத: . து து து து து . ராமநாத: ஷஷ்டா, கோபாலோ தஸ்யுத்தரத्वிதீயாயா வ கஷ்யாயா ப஠த: . ராமநாதஸ்ய கஷ்யாபரிக்ஷா அவஸிதா . கோபாலஸ்ய து மேமாஸஸ்ய அஃமீ தாரிகா யாவத் பரிக்ஷா ப்ரவலிஷ்யதி . உபாவபி விராமகாலே த்ரிஸிர்:- பூரஸ்த் மாதுலம் த்ருத் ப்ரதிவத்ஸரம் அகவ்ஸத: . மேமாஸஸ்ய ஃகாடஸ்யா தாரிகாயா ராத்ரீ ஃலும்தூர்த: ப்ரஸ்தாஸ்யமானேன கிரிடூர்த்விரிதாமினா பட்டிகாஸகதேன த்ரிஸிர்: பூரிமாஸமிஷ்யத: . ததர்த் தீடிகாஃரஹ்நாய அஃ ப்ராத: து ஃலும்தூர்த் பட்டிகாஸந்நிஸ்தானம் அகவ்ஸதாம் . தீடிகாடானகவாஸ்யஸ்ய சம்பூவ் வஹ; க்ரமவத்தா: அதிஷ்ந . கோபால: தेषு த்வாடஸ: அவர்தத . க்ரமேன தஸ்ய பூர்வா: தீடிகா: க்ரஹிதவா அபாஸகவ்ஸந் . கோபால: கவாஸ்தாந்த: ரூப்யகாபி தவா மேமாஸஸ்ய ஃகாடஸ்யா தாரிகாயா தயோ: உபயோ: த்ரிஸிர்:பூரநகர நிஸ்தான பர்யந்தம் ப்ரயாணாய த்ரிஸ்தரவத்யா ஷயநபேத்யா, த்வயோ: ஸ்தானயோ: அரஸ்தா பத்ரபூவ்னே ப்ரார்தயத . தத்ர ஸ்தானானா அரஸ்தார்தே நியுக்த: தீடிகாடாதா தஸ்யா தாரிகாயா தயோர்தே த்வயோ: ஸ்தானயோ: அரஸ்தா அகரோத் . த்வே தீடிகே ததா உஸ்திஸ்ய கோபாலஸ்ய ஹஸ்தே அததாத் . கோபால: ஸ்வஸ்ய அநுஸ்ய தாஸமனம் மாதுலாய ந்யவேதயத் பத்ரபூவ்னே .

கைரவிணி திருவல்லிக்கேணி தஸ்யுத்தரத्वிதீயாயா பத்தாவது வகுப்பைத் தோடர்ந்த (இரண்டாண்டுகளுக்கான கல்வித்திட்டத்தில்) இரண்டாம் வகுப்பில் கஷ்யாபரிக்ஷா வகுப்புத் தேர்வு அவஸிதா முடிந்துவிட்டது தாரிகா தேதி விராமகால: விடுமுறை ப்ரதிவத்ஸரம் ஃவ்வோர் ஆண்டிலும் ப்ரஸ்தாஸ்யமானேன கிளம்பவிருக்கின்ற கிரிடூர்த்விரிதாமி மலைக்கோட்டை எக்ஸ்பிரஸ் பட்டிகாஸகதம் ரயில்வண்டி பட்டிகாஸந்நிஸ்தானம் ரயில்வே ஜங்ஷன் ஸ்டேஷன்

चीटिकादानगवाक्षः டிக்கெட் கொடுக்கும் ஜன்னல் சங்குசே எதிரில்
 क्रमबद्धा: வரிசையில் அடங்கியவர்களாக, க்யூவில் நிற்பவர்களாக
 पूर्वागा: முன் செல்பவர்கள் अपागच्छन् விலகினார்கள்
 त्रिशिरःपुरनगरनिस्थानं திருச்சிடவன் ஸ்டேஷன் त्रिस्तरवती शयनपेटी
 மூன்று அடுக்குள்ள படுக்கை வசதியுள்ள பெட்டி आरक्षा
 निஸர்வேஷன் - ஒதுக்கீட்டுப்பதிவு चीटिकादाता டிக்கெட்
 கொடுப்பவர்उल्लिख्य குறிப்பிட்டெழுதி வ்யவதயத் தெரிவித்தான்.

नवमः पाठः — பாடம் 9

आत्मनेपदधातवः ஆத்மநேபத தாதுக்கள் (2)

இறந்தகால வினைச்சொற்களில் தாதுக்களின் முன்னால் அ
 சேர்க்க வேண்டுமென்பதை முன்பு கற்றோம். உயிர்
 எழுத்துக்களுடன் துவங்கும் தாதுக்களுக்கு முன்னால் குறிலான அ
 வுக்குப் பதில் நெடில் அ சேர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த அ மேல்
 உள்ள உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது वृद्धि எழுத்துக்களாக
 आ ऐ औ என மாறும் என்பது இலக்கண விதி. அதன்படி एधू
 ईक्ष ऊह போன்ற தாதுக்களுக்கு முன்னால் குறிலான அ விற்குப்
 பதில் அ சேர்க்கப்படுகிறது. आ + ए=ऐ, आ + ई=ऐ, आ + ऊ=औ
 என்று மாறுகின்றன. எனவே ऐधत ऐधेतां ऐधन्त, ऐक्षत ऐक्षेतां ऐक्षन्त,
 औहत औहेतां औहन्त என்று இறந்தகாலத்தின் கிரியारूपங்கள்
 சொல்ல வேண்டும். நன்கு புரிவதற்காக एध தாதுவின் 6
 லகாரங்களிலும் எல்லா रूपங்களையும் காண்போம்.

लट्

एधते

एधसे

एधे

एधते

एधेये

एधावहे

एधन्ते

एधध्वे

एधामहे

लङ्

एधत	एधेतां	एधन्त
एधथाः	एधेथां	एधध्वं
एधे	एधावहि	एधामहि

लोट्

एधतां	एधेतां	एधन्तां
एधस्व	एधेथां	एधध्वं
एधै	एधावहै	एधामहै

विधिलिङ्

एधेत	एधेयातां	एधेरन्
एधेथाः	एधेयाथां	एधेध्वं
एधेय	एधेवहि	एधेमहि

लृट्

एधिष्यते	एधिष्येते	एधिष्यन्ते
एधिष्यसे	एधिष्येथे	एधिष्यध्वे
एधिष्ये	एधिष्यावहे	एधिष्यामहे

लृङ्

एधिष्यत	एधिष्येतां	एधिष्यन्त
एधिष्यथाः	एधिष्येथां	एधिष्यध्वं
एधिष्ये	एधिष्यावहि	एधिष्यामहि

ஆத்மநேபத தாதுக்களும் பொருளும்

लभ्	लभते	பெறுகிறான்
स्पर्ध्	स्पर्धते	போட்டியிடுகிறான்
वेप्	वेपते	நடுங்குகிறான்
कम्प्	कम्पते	நடுங்குகிறான்
लम्ब्	लम्बते	தொங்குகிறான்
हेष	हेषते	களைக்கிறது (குதிரை)

ஹே	ஹேபதே
ஹே	ஹேபதே
ஜம்	ஜம்மதே
ஸந்	ஸந்நதே
ஸம்	ஸம்ஸதே
ஹ்	ஹ்ஸதே
ஹ்	ஹ்ஸதே
லஜ்	லஜ்ஜதே
அய்	அயதே
ஐஹ்	ஐஹதே
த்வ	த்வரதே
புத்	புததே
பாத்	பாததே
காஹ்	காஹதே
சஹ்	சஹதே
சக்	சக்ஷதே
வே	வேஷதே
வ்யத்	வ்யததே
பஜ	பஜதே
கத்	கததே
சஜ்	சஜ்ஜதே
ரம்	ரமதே
முத் (மோத்)	மோததே
ருத் (ரோத்)	ரோததே
சும் (சோம்)	சோமதே
வூத் (வர்த்)	வர்ததே
யூத் (யோத்)	யோததே

கணக்கிறது (குதிரை)
 பிளிறுகிறது (யானை)
 கொட்டாவி
 விடுகிறான்
 அசைகிறான்
 நழுவுகிறான்
 நழுவுகிறான்
 வெட்கப்படுகிறான்
 வெட்கப்படுகிறான்
 செல்கிறான்
 விரும்புகிறான்
 அவசரப்படுகிறான்
 புகழப்பெறுகிறான்
 துன்புறுத்துகிறான்
 அமிழ்கிறான்
 பொறுத்துக்
 கொள்கிறான்
 சுந்தேகிக்கிறான்
 சுற்றிக்கொள்கிறான்
 துன்புறுகிறான்
 நாடுகிறான்
 தற்புகழ்ச்சி செய்து
 கொள்கிறான்
 சிக்குகிறான்,
 உராய்கிறான்
 இன்புறுகிறான்
 சந்தோஷப்படுகிறான்
 பிடிக்கிறது
 விளங்குகிறான்
 இருக்கிறான்
 பிரகாசிக்கிறது

கம்	காமயதே	விரும்புகிறான்
சூ	சூயதே	பிரஸவிக்கிறான்
தூ	தூயதே	துன்புறுகிறான்
தீபு	தீப்யதே	ஒளிவீசுகிறது
வித்	வித்யதே	இருக்கிறான்
யுத்	யுத்யதே	சண்டை
		போடுகிறான்
டீ	டயதே	பறக்கிறான்
பத்	பத்யதே	செல்கிறான்,
		அடைகிறான்
ஜந்-ஜா	ஜாயதே	உண்டாகிறான்
மூ	மூயதே	மரணமடைகிறான்

10 வது விகரணத்தில் எல்லா தாதுக்களுமே பெரும்பாலும் பரஸ்மைபத ஆத்மநேபத விசுதிகள் இரண்டையுமே ஏற்கின்றன. எனவே முன்பு படித்த பரஸ்மைபத தாதுக்களுடன் ஆத்மநேபத தாதுக்களையும் சேர்த்து சூரயதே அர்த்தயதே யோஜயதே போன்ற ரூபங்களிலும் சொல்லலாம்.

லட்டில் வினைப்பகுதிகளுடன் ரூபங்கள் தாப்பட்டுள்ளன. மற்ற லகாரங்களில் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதைப் பிரதமபுருஷ ஏகவசன ரூபங்களைத் தந்து விளக்கம்பெறுவோம்.

லட்	லஜ்	லோட்	விதிலிஜ்	லூட்
ஏத்யதே	ஏத்யத	ஏத்யதா	ஏத்யத	ஏத்ய்யதே
஁ஹதே	஁ஹத	஁ஹதா	஁ஹத	஁ஹ்ய்யதே
இக்ஷதே	இக்ஷத	இக்ஷதா	இக்ஷத	இக்ஷ்ய்யதே
வந்ததே	வந்தத	வந்ததா	வந்தத	வந்த்ய்யதே
த்யோததே	த்யோதத	த்யோததா	த்யோதத	த்யோத்ய்யதே
பிரகாஸதே	பிரகாஸத	பிரகாஸதா	பிரகாஸத	பிரகாஸ்ய்யதே
சஹதே	சஹத	சஹதா	சஹத	சஹ்ய்யதே
வேஷதே	வேஷத	வேஷதா	வேஷத	வேஷ்ய்யதே

प्रियते	अप्रियत	प्रियतां	प्रियेत	मरिष्यते
अर्थयते	आर्थयत	अर्थयतां	अर्थयेत	अर्थयिष्यते
रमते	अरमत	रमतां	रमेत	रंस्यते

இது போல் மற்றதாதுக்களையும் சொல்லலாம். அந்தந்த தாதுக்களுக்கு சில விசேஷ ரூபங்கள் வரும். லகுதாதுமாலாவில் அதனைக் காணலாம்.

பயிற்சி - தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

अस्मिन्गुरुकुले शतं विद्यार्थिनः वर्तन्ते ।
 ते प्रातः आगत्य आचार्यात् उपदेशं लभन्ते ।
 पाठ्येषु तेषां कौशलं दृष्ट्वा गुरवः मोदन्ते ।
 अस्मिन् अरण्ये बहवः गजाः विद्यन्ते ।
 तदा तदा ते बृहन्ते ।
 गजस्य मुखात् शुण्डा लम्बते ।
 वयं त्रयः सहस्रमितिधावने स्पर्धामहे । (मिति: மீட்டர்)
 सीता रावणं दृष्ट्वा प्रवाते कदली इव अवेपत ।
 हयः सादिनं दृष्ट्वा ह्यन्ते ।
 बहवः छात्राः परीक्षायां उत्तीर्णाः पारितोषिकं लभन्ते ।
 कन्या वरं दृष्ट्वा त्रपते । (लज्जते)
 श्रान्तो बालकः कक्ष्यायां जृम्भते ।
 भीष्मादीन् दृष्ट्वा अर्जुनस्य हस्तात् गाण्डीवं अभ्रंशत ।
 शुक्लपक्षे चन्द्रकला प्रतिदिनं वर्धते ।
 दिवा सूर्यः प्रकाशते । रात्रौ च नक्षत्राणि प्रकाशन्ते ।
 बालाः प्रदर्शिनीं द्रष्टुं त्वरन्ते ।
 प्रयागे गङ्गा यमुना सरस्वती च सम्मिलन्ति । अतः तत्स्थलं त्रिवेणीनाम्ना
 प्रथते ।
 शिरोवेदना मां अतीव बाधते ।
 महिषाः तटाकं गाहन्ते ।
 पुरा कांग्रस् कक्षीयाः आङ्गलेयानां महान्तं उपरोधं असहन्त ।
 लक्ष्मणः स्वर्णमृगं दृष्ट्वा अशङ्कत ।
 लताः वृक्षान् वेष्टन्ते ।

बुद्धः यागपशून् दृष्ट्वा अव्यथत ।
 अल्पज्ञः जनः विकथ्यते, बहुशः तूष्णीं वर्तते ।
 लङ्कां गत्वा, सीतां दृष्ट्वा प्रतिनिवृत्तं हनुमन्तं रामः अस्वजत ।
 तैलशून्यं चक्रं अक्षे सज्जते ।

दशमः पाठः — பாடம் 10

आपणं गच्छावः

(ஸம்பாஷணை)

- मोहनः — प्रिय सोहन, किं त्वं मया सह आपणं आगमिष्यसि?
 सोहनः — बाढम्, अहं अपि अवश्यं आगमिष्यामि ।
 मोहनः — तत्र किं करिष्यसि?
 सोहनः — अहं वस्त्राणि पादत्राणे च क्रेष्यामि ।
 मोहनः — ह्यः अहं मम वस्त्रजातं अक्रीणाम् ।
 सोहनः — अद्य त्वं किं क्रेष्यसि?
 मोहनः — पादत्राणमात्रम् ।
 सोहनः — त्वरितं आगच्छ । (उभौ आपणं गच्छतः)
 मोहनः — प्रियसोहन, पश्य ! द्वौ रक्षिणौ पुरुषं नयन्तौ गच्छतः ।
 सोहनः — ओह ! आगच्छ, आगच्छ, किमर्थं सः पुरुषः ताभ्यां
 गृहीतः? पश्याव ।
 मोहनः — बाढम्, अहं अपि ज्ञातुं इच्छामि ।
 सोहनः — असौ चोरः भवेत् इति अहं मन्ये ।
 मोहनः — अहं अपि तथैव चिन्तयामि ।
 सोहनः — गच्छतु असौ । फलानां आपणं आगच्छ ।
 मोहनः — साधु, अत्र बहवः फलापणाः सन्ति । त्वं कानि
 फलानि क्रेतुं इच्छसि?
 सोहनः — मह्यं आम्रफलानि रोचन्ते । हे फलविक्रेतः, फलानां
 मूल्यं किम्?
 आपणिकः — एकैकस्य फलस्य मूल्यमेकं रूप्यकम् ।
 मोहनः — मह्यं एकं फलं देहि ।
 सोहनः — अहं एकं आस्वादयानि । एतत् मधुरं वा न वा इति

ज्ञातुं इच्छामि ।

आपणिकः — सर्वाणि फलानि मधुराणि एव । न अत्र कोऽपि सन्देहः ।

मोहनः — साधु, मूल्यं गृहाण । (उभौ फलानि क्रीत्वा गच्छतः)

पादत्राणे இருகாலணிகள் வசுஜாதம் துணிமணி ரக்ஷிणௌ இரு காவல்காரர்கள் விக்ரேத: வியாபாரியே (विक्रेता सम्बोधनाप्रथमैक)

एकादशः पाठः பாடம் 11

अरविन्दः प्रकाशश्च ।

- अरविन्दः — भ्रातः । चिराय त्वां पश्यामि ।
 प्रकाशः — सत्यम् । डिल्लीं गतः आसम् । ह्यः एव प्रत्यागतः ।
 एहि वृक्षच्छायायां उपविशावः ।
 अरविन्दः — अपि कुशलम्?
 प्रकाशः — कुशलम् । अपि ते परीक्षा संपूर्णा (संपन्ना)?
 अरविन्दः — सम्पन्ना । परं कठिना आसीत् ।
 प्रकाशः — कुतः? किं न सम्यक् पठितम्?
 अरविन्दः — पठितम् । अथापि श्रमः आसीत् ।
 प्रकाशः — कश्चित् पर्वतं आरोहति । अन्यः पर्वतात् अवतरति ।
 कस्य श्रमः अधिकः?
 अरविन्दः — यः आरोहति, तस्य ।
 प्रकाशः — कुतः?
 अरविन्दः — भूमेः आकर्षणशक्तिः अस्ति । तस्याः प्रतीपं गच्छति ।
 ततः श्रमः अधिकः ।
 प्रकाशः — साधु । नदी प्रवहति । तस्यां एकः अनुप्रवाहं तरति ।
 अन्यः प्रतीपं तरति । कस्य श्रमः अधिकः?
 अरविन्दः — यः प्रतीपं तरति, तस्य ।
 प्रकाशः — कुतः?
 अरविन्दः — नदी निम्नं प्रति वेगेन प्रवहति । मनुष्यः वेगस्य प्रतीपं
 गच्छति । अतः तस्य श्रमः अधिकः ।

- प्रकाशः — गुरुः उपदिशति । शिष्यः अधिगच्छति । कस्य श्रमः अधिकः?
- अरविन्दः — शिष्यस्य ।
- प्रकाशः — कुतः?
- अरविन्दः — न जाने । गुरुः असकृत् वदति । “अतीव सरलं एतत् । इदमपि न जानासि वा?” इति ।
- प्रकाशः — वयस्य! शृणु । कारणं वदामि । गुरुः पाठस्य विषयं जानाति । यत् जानाति तत् वदति । अतः तस्य श्रमः न । अवतरणं सुकरं किल? शिष्यः शब्दात् तत् (ज्ञानं) अधिरोहति । सः न जानाति । आचार्यस्य वाक्यात् तत् (ज्ञानं) जानाति । अतः श्राम्यति ।
- अरविन्दः — एवं वा? गुरुः शब्दं शृणोमि । ततः तस्यार्थं चिन्तयामि । ततः तत्त्वं कथञ्चित् मनसि धारयामि । अतः क्लिश्यामि ।
- प्रकाशः — एवं एतत् । गुरुः अपि अध्ययनकाले एवमेव अक्लिश्यत् ।
अतः उत्साहवान् भव ।
ज्ञानात् शब्देऽवतरति शब्दात् तद् अधिरोहति ।
विनेता च विनेयश्च परः श्राम्यति नाऽऽदिमः ॥
- अरविन्दः — अहं अन्वयं वदामि ।
- प्रकाशः — कथय ।
- अरविन्दः — विनेता ज्ञानात् शब्दे अवतरति ।
- प्रकाशः — कः अर्थः ।
- अरविन्दः — गुरुः ज्ञानात् शब्दे अवतरति । ज्ञात्वा उपदिशति ।
- प्रकाशः — ततः परम्?
- अरविन्दः — विनेयः शब्दात् तत् अधिरोहति । शिष्यः शब्दं श्रुत्वा ज्ञानं प्राप्तुं प्रयत्नं करोति ।
- प्रकाशः — साधु उक्तम् । (साधूक्तम्)
- अरविन्दः — परः (पश्चादुक्तः) शिष्यः श्राम्यति । आदिमः (पूर्व उक्तः) न । न श्राम्यति ।

प्रकाशः — बले ! बले !!

चिराय நீண்ட நாட்கள் கழிந்தபின், நெடுநேரமாக प्रति + आ + गतः = प्रत्यागतः திரும்பி வந்தேன். अपि வாக்கியத்தின் ஆரம்பத்தில் வரும்போது கேள்வியைக் குறிக்கும் you go நீ போகிறாய் Do you go நீ போகிறாயா? என்பதுபோல். परं ஆனால் அथापि ஆனாலும் प्रतीपं எதிரிடையாக अनुप्रवाहं பிரவாகத்தை ஒட்டி तरति நீந்துகிறான் निम्रं பள்ளம் जानाति அறிகிறான் अधिरोहति ஏறுகிறான், शृणोमि கேட்கிறேன் किर्यामि கஷ்டப்படுகிறேன் विनेता ஆசிரியர், बोधिपुव्वர் विनेयः போதிக்கப்படுபவர் श्राम्यति சிரமப்படுகிறான் बले !बले !! உணர்ச்சியைக் குறிக்கும் சொல். மொழிக்கு அப்பாற்பட்டது பலே ! பலே !.

While teacher descends from knowledge to words, the taught ascends from words to knowledge. So the latter feels fatigued, while the former does not.

ஆசிரியர் அறிவிலிருந்து சொல்லிற்கு (மேட்டிலிருந்து பள்ளத்தில் இறங்குவது போல் எளிதில்) இறங்குகிறார். கற்கும் மாணவன் சொல்லிலிருந்து அறிவிற்கு ஏறுகிறான். அதனால் பின்னவன் கஷ்டப்படுகிறான். முன்னவன் அப்படி அல்ல.

द्वादशः पाठः — பாடம் 12

ஆத்மநேபதத்தில் மேலும் சில தாதுக்கள் அதிகம் பழக்கத்தில் உள்ளவை. தாதுக்களும் அவைகளின் லட்டுபமும், பொருளும் தரப்படுகின்றன.

स्पन्द्	स्पन्दते	அசைகிறது, துடிக்கிறது
भ्राज्	भ्राजते	ஒளிக்கிறது, விளங்குகிறது
भाष्	भाषते	பேசுகிறது
श्लाघ्	श्लाघते	கொண்டாடுகிறது
क्षम्	क्षमते	பொறுத்துக் கொள்கிறது, திறமை பெறுகிறது
गाह्	गाहते	அமிழ்கிறது, நுழைகிறது

शिक्ष	शिक्षते
भिक्ष	भिक्षते
ध्वंस	ध्वंसते
चेष्ट	चेष्टते
शुभ्	शोभते
द्युत्	द्योतते
मुद्	मोदते
कृप	कल्पते
डि	डयते
स्मि	स्मयते
तप	तप्यते
मन्	मन्यते
दीप	दीप्यते
जा	जायते
बुध	बुध्यते
युध	युध्यते
रुध	रुध्यते
दू	दूयते
द्रि	द्रियते

கற்கிறான்

பிச்சை எடுக்கிறான், யாசிக்கிறான்.

அழிகிறான்

இயங்குகிறான்

விளங்குகிறான்

ஒளிக்கிறான்

சந்தோஷப் படுகிறான்

அமைகிறது, திறமை பெறுகிறான்

பறக்கிறது

சிரிக்கிறான், வியக்கிறான்.

தவம் செய்கிறான், வாடுகிறான்

நினைக்கிறான்

ஒளிக்கிறான், எரிகிறான்

பிறக்கிறான், தோன்றுகிறான்

அறிகிறான்

சண்டையிடுகிறான்

தடைசெய்கிறான்

வருந்துகிறான்

ஆதரவு தருகிறான். பெரும்பாலும் ஆ என்ற

உப ஸர்க்கத் துடனேயே வழக்கிலுள்ளது.

இவைகளின் லட்டின் வடிவம் கொடுத்திருக்கிறோம். மற்ற ஐந்திலும் பிரதம புருஷனில் (தன்னிலையில்) ஏக வசனத்தில் ரூபங்களைத் தருகிறோம். மற்றவைகளை முன்வழி காட்டிய படி நீங்களே ஊகிக்கமுடியும்.

लङ्	लोट्	विधिलिङ्	लृट्
अस्पन्दत	स्पन्दतां	स्पन्देत	स्पन्दिष्यते
अभ्राजत	भ्राजतां	भ्राजेत	भ्राजिष्यते
अभाषत	भाषतां	भाषेत	भाषिष्यते
अश्लाघत	श्लाघतां	श्लाघेत	श्लाघिष्यते

பயிற்சி - தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

मनुष्यस्य दक्षिणवामयोः (வலது இடது இரு) हस्तयोः रक्तनाडी
(ரத்தக்குழாய்) स्पन्दते

स्पन्दनं. (துடிப்பை) अनुसृत्य सुणस्य (நோயாளியுடைய) परिस्थितिं

(நிலைமையை) வோததே/புத்தே.

மாது யது பாபயா அபகின (சுகவுடன்) சஹ பாபதே, சா மாதுபாபா।
பகவானு டீனானா அபராபானு க்ஷமதே।

பிரீஷ்மேபு (கோடையில்) மஹிபா: பக்ஷிலானி (சேறுமிக்க) நிபானானி
(குட்டைகளை) காஹந்தே।

பால: ஶக்ஷர: காலடீபிராமே கஸ்மாஷ்விது டரிடிராயா: பூஹஸ்ய ட்வாரே அபிக்ஷத।
பரம் சா தஸ்மே கிமபி டாதும் ந அகல்பத।

பனா: ஸ்தானாது (பதவியிலிருந்து) ப்ரஷ்டம் (நழுவியவனை) நின்டந்தி, பூன:
தமேவ ஸ்தானமாபநம் (பதவியடைந்தவனை) ஶ்லாபந்தே।

யதா யதா ஶாஸனம் பரிவர்ததே, (மாறுகிறது) ததா ததா பாரிவாரிகா:
(சூழ்ந்திருப்பவர்கள்) சேஷந்தே।

“யதி ஁கஸ்ய நரஸ்ய பூபனம் ந ஸுலபம், தஹி பகடேவ ப்ஹ்ஸதா” இதி
பாரதீ பரீததி ஸ்ம।

டந்தா: கேஷா: நஸா: நராஷ்வி யதி ஸ்தானப்ரஷ்டா: (இருக்கும் நிலையிலிருந்து
விழுந்து விட்டால்) ந ஶோபந்தே। அத: கோ஽பி ஸ்தானம் ந பரித்யஜேது।

பாண்டவா: கௌரவாஷ்வி ட்ரோபாரியாது அஸ்திவியா அஸிஷந்த।

இயம் விதீ நாலடீபை: (குழாய் விளக்குகளால்) ட்யோததே।

மோடக: பாலகாய ரோசேத ஁வ। (஁வ கட்டாயம்)

யதி மஹாத்மா காந்தி: பூன: அபிவிஷ்யது தஹி அஸ்ய டேஷஸ்ய பரிஸ்திதி
(சூழ்நிலையை) டஷ்டவா அஸோசிஷ்யத (அஸ்மயிஷ்யத)।

பயிற்றி - ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்,

1. வானத்தில் மின்னல் (வித்யுது) மின்னுகிறது.
2. கௌஸல்யை ராமனைப் பெற்றெடுத்தான்.
3. நிலவானத்தில் சந்திரன் விளங்குகிறான்.
4. தசரதர் ராமனை அரசனாகச் செய்ய (ராஜானம் கருது) விரும்பினார்.
(஁ஹ்-கம் இரண்டில் ஒன்றை பயன்படுத்தவும்)
5. நீ சங்கீதம் கற்றுக்கொள்கிறாய்? (ஸிஷ)
6. நீ நடனம் கற்றுக்கொள்வாய்.
7. மகான்கள் பொய் பேசமாட்டார்கள்.
8. கடிகாரம் நொடிக்கு நொடி (பரிஷ்ணம்) துடிக்கிறது.
9. ராமன் காட்டில் நுழைந்தான்.

10. எனக்கு கரணைக்கிழங்கு (सूरणकन्दः) பிடிப்பதில்லை.
11. உங்களது வரவால் நாங்கள் சந்தோஷமடைகிறோம்.
12. சிட்டுக்குருவிகள் (चटकाः) சிறகுகளை (पक्षान्) அசைத்து (विधूय) பறக்கின்றன.
13. அயோத்தி மக்கள் "ராமன் ராஜாவாக ஆகட்டும்" என ஆசைப்பட்டனர்.
14. சீதை வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில் இரட்டைக்குழந்தைகளைப் (यमलौ पुत्रौ) பெற்றாள்.
15. 'மக்கள் தங்களை ஆதரிக்கிறார்கள்' என்று எல்லா அபேக்ஷகர்களும் (सर्वे अपि अपेक्षकाः) நினைக்கிறார்கள்.
16. புத்திர சோகத்தால் இறக்கப்போகிறாய் என ஒரு சாபம் தசரதருக்கு இருந்தது. (प्रिय-विद्य)
17. அஸாமிய ஜனங்கள் (असमीयाः प्रजाः) மண்ணெண்ணையின் (मृत्तैलस्य) வெளியேற்றத்தைத் (बहिर्गमनं) தடுக்கிறார்கள்.
18. தேவகிக்கு எட்டாவது பிள்ளை பிறக்கப்போகிறான் (जन्) என கம்ஸன் வருந்தினான். (दू)
19. இறைவா ! என் பிழைகளைப் பொறுத்தருள்வாய்.

त्रयोदशः पाठः — பாடம் 13

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् ?

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलं என புதிய பாடம் இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மஹாகவிகளின் இலக்கியங்களுடன் உங்களுக்கு நேரிடைத் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் இது முன்னோடி. காலிதாஸன் மூன்று செய்யுள் காவியங்களையும், மூன்று நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளார். அவரது நூல்களில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றது சாகுந்தலம் எனும் அபிஜ்ஞான சாகுந்தலம். அதனைச் சுருக்கி இங்கே தருகிறோம். ரஸம் நிறைந்த இனிமையான சுலோகங்கள் அதில் அதிகம் உண்டு. அவைகளைப் பின்னர் கற்கலாம். ஸம்பாஷணைகளை மட்டும் கூடியவரை அவரது சொற்களைக் கொண்டே அமைத்திருக்கிறோம். கடின பதவுரையும் தரப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள வினைச்சொற்களைச் சிறிது சிறிதாக அவற்றின் வேறுபாடுகளுடன் இனிக் கற்போம்.

இதனைப் படியுங்கள். தமிழில் அழகாக மொழிபெயர்த்துப் பாருங்கள். எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். திருத்திச் சீர்படுத்தித் தருகிறோம். சிறு ஸம்ஸ்கிருத நாடகங்களைப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் மற்றவிழாக்களிலும் இடையே நிகழ்ச்சியாகப் புகுத்தி நாடகமாக நடித்துப் பாருங்கள். ஸம்ஸ்கிருத மொழியை எளிதில் நம்பிக்கையுடன் கையாளப்பழக இது ஒரு நல்ல வழி. இந்த வழியில் எல்லா மஹாகவிகளுடன் வரிசையாகத் தொடர்பு கொள்வீர்கள்.

प्रार्थना

भूरापोऽग्निर्मरुद्व्योम सूर्यश्चन्द्रश्च दीक्षितः ।

प्रत्यक्षास्तनवो यस्य स शंभुः शं तनोतु नः ॥

प्रथमं दृश्यम्

(स्थानं - हिमवतः प्रदेशः । मालिनीतीरं, तत्र कण्वस्य ऋषेः आश्रमः । हरिणः कश्चित् वेगेन धावति । युवराजः दुष्यन्तः रथेन त्वरितं हरिणं अनुसरति, तं बाणेन वेष्टुं इच्छति । सारथिः परावृत्तः दुष्यन्तं पश्यति)

सारथिः - राजकुमार! इमं हरिणं, धनुष्पाणिं त्वां च पश्यन् अहं दारुकावने हरिणं अनुधावन्तं कैलासपतिं स्मरामि ।

दुष्यन्तः - सूत! अनेन सारङ्गेण वयं सुदूरं आकृष्टाः । अयं इदानीमपि वेगेन धावति । पश्य! पश्य! सुदूरं गतः हरिणः ।

सारथिः - भूमिः अत्र न समा । उत्खाताः बहवः । अतः रथः मन्दं गच्छति । इतः परं समा भूमिः दृश्यते ।

दुष्यन्तः - तर्हि अभीशून् विमुञ्च ।

सूतः - यत् आज्ञापयति आयुष्मान् । इदानीं अश्वाः वायुवेगेन धावन्ति ।

दुष्यन्तः - (रथवेगं अनुभवन्) सूत! इदानीं रथो वेगेन चलति किल!

अतः यत् दूरतः सूक्ष्मं क्षणात् प्राक् अवर्तत, तत् क्षणात् विपुलं भवति ।

यद् वक्रं अभवत्, तत् समरेखं भवति । हन्त! न किमपि दूरे, न

वा समीपे । न च पार्श्वे । सर्वं क्षणेन तिरोभवति । अहो रथस्य वेगः ! एष हतः हरिणः । (चापे शरं सन्दधाति । तदा रथस्य पुरतः तपस्विनः उपस्थिताः ।)

तपस्विनः - भो राजन् । अयं आश्रममृगः । न हन्तव्यः । न हन्तव्यः ।

दुष्यन्तः - (ससंरंभं) वाजिनः प्रगृहाण । (सूतः रथं स्थापयति । तपस्विषु अन्यतमः वैखानसः पुरतः आगच्छति । द्वौ ऋषिकुमारौ तं अनुगच्छतः)

वैखानसः - (हस्तं उद्यम्य) आश्रममृगः अयम् । न हन्तव्यः । न हन्तव्यः । तूलराशौ अग्निं मा क्षिप । अतिलोलं हरिणस्य जीवितम् । तव शराः वज्रसाराः ।

दुष्यन्तः - एषः प्रतिसंहरामि । (शरं तूणीरि निक्षिपति ।)

वैखानसः - सदृशं एतत् तव, पुरुवंशे जातस्य राज्ञः । एवंगुणोपेतं चक्रवर्तिनं पुत्रं आप्नुहि । (राजा तान् प्रणमति ।)

वैखानसः - राजन् ! वयं समिधां आहरणाय प्रस्थिताः । एषः कुलपतेः कण्वस्य आश्रमः । अन्यत् कार्यं न चेत् अतिपतति, आश्रमं प्रविशतु भवान् । अतिथेः उचितं सत्कारं आप्नोतु ।

दुष्यन्तः - अपि कुलपतिः अत्र सन्निहितः ?

वैखानसः - इदानीमेव सोमतीर्थं गतः । तस्य दुहिता शकुन्तला सन्निहिता । सा अतिथेः सत्कारं करिष्यति । साधयामः । (तपस्विनः निर्गच्छन्ति ।)

दुष्यन्तः - सूत ! चोदय अश्वान् । आश्रमदर्शनेन आत्मानं पुनामि ।

सूतः - यत् आज्ञापयति आयुष्मान् । (रथः चलति ।)

दुष्यन्तः - सूत ! आश्रमं भूमिं आगताः वयम् । तत् अत्रैव रथं स्थापय । अवतरामि ।

सूतः - तथा । धृताः प्रग्रहाः । अवतरतु आयुष्मान् ।

दुष्यन्तः - (अवतीर्थं) सूत ! आश्रमं प्रविशामि । त्वमपि अत्र अश्वान्

விश्रामय ।

सूत - तथा ।

ராஜா - (परिक्रम्य अवलोक्य) इदं आश्रमद्वारम् । प्रविशामि । शान्तं इदं आश्रमपदम् । (आत्मानं अवलोकयन्) अये! दक्षिणः बाहुः स्फुरति । शुभं निमित्तं किल? अथवा यद् भवितव्यं तत् सर्वत्र भवति । (नेपथ्ये-कन्यकाः परस्परं आलपन्ति । कर्णं दत्त्वा) अये! वृक्षवाटिकां दक्षिणेन आलापः । अत्र गच्छामि । एताः तपस्विकन्यकाः । बालपादपानां जलं दातुं इतः एव आगच्छन्ति । (ताः पश्यन्) मधुरं आसां दर्शनम् । इमां वृक्षच्छायां आश्रित्य ताः प्रतिपालयामि ।

(यवनि का परिवर्तते ।

கடின பதவுரை. முதல் மங்கள சுலோகம் ஸந்தி பிரித்துப் பின் பொருள் காணலாம். भूः आपः अग्निः मरुत् व्योम, सूर्यः चन्द्रः च, प्रत्यक्षाः तनवः यस्य, सः शंभुः । भूः நிலம். आपः நீர் (எப்போதும் பஹுவசனம்)-மரூத் காற்று, व्योम ஆகாசம், दीक्षितः வேள்விபுரிய ஆயத்தமாயுள்ளவன். प्रत्यक्षाः நேரிடையாக உணரப் பெறுகிற. तनवः (तनुः) உடல்கள். शं तनोतु மங்களத்தைப் பரப்பட்டும். दृश्यं காட்சி. मालिनी ஒரு ஆறு. त्वरितं வேகமாக, वेष्टुं அடிக்க. परावृत्तः திரும்பியவனாக, धनुष्पाणिं வில்லைக் கையில் கொண்ட, दारुकावने தாருகாவனம் என்ற காட்டில் அநுபாவந்த் துரத்துகிற, தொடர்ந்து ஓடுகிற, आकृष्टाः இழுக்கப்பட்டவர்கள். उत्खाताः மேடுபள்ளங்கள். अभीशून् विमुञ्च கடிவாளத்தைத் தளர்த்துவாய், आयुष्मान् வயதில் மூத்தவர் மரியாதையுடன் இனையவர்களை அழைக்கிற சொல். திருவளர்ச் செல்வன். विपुलं விரிவுள்ளதாக, तिरो भवति மறைகிறது. एष हतः हरिणः இதோ மான் அடிக்கப்பட்டது. (எதிர் பார்ப்பதைச் சொல்கிற சொல் வழக்கு). सन्दधाति தொடுக்கிறான். இணைக்கிறான். பொறுத்துகிறான். न हन्तव्यः - கொல்லத்தக்கது அல்ல. अन्तरे இடையில், उपस्थिताः

வந்து நிற்கின்றனர். ப்ரஹ்ம இழுத்துப் பிடி. நிறுத்து. உத்ய
உயர்த்தி, தூலாசி: பஞ்சப் பொதி, குப்பைக் குவியல், மா கிப
எறியாதே. அதிலுல் மிகவும் ஆட்டம் கண்டது, வலிவற்றது.
வப்சார: வஜ்ராயுதம் போல் வலிவுள்ளது. ப்ரதீசஹ்மி திரும்பப்
பெறுகிறேன். தூபீர: அம்புருத் தூணி. அபூஹி அடைவாய்! சமிதா
சமித்துக்களுடைய, ப்ரஸ்திதா: கிளம்பியிருப்பவர்கள். ந சேத் அதிபததி
குறுக்கிட வில்லையானால், சநிஹித: அருகிலிருப்பவர், உள்ளே
இருப்பவர், சாபயாம: ஸாதிக்கிறோம். (இங்கு) போய் வருகிறோம்.
நிர்ஹந்தி வெளியேறுகிறார்கள். சோதய - தூண்டுவாய், புநாமி
புனிதப்படுத்திக் கொள்கிறேன், ப்ரஹ்: கடிவாளம், துத: இழுத்துப்
பிடிக்கப்பட்டது, அவதரது இறங்குவீர். விஶ்ரமய - களைப்பாறச்
செய்வாய், அஶ்ரமபத் - ஆச்ரமத்தின் சூழ்நிலை, ஆச்ரமம்
அமைந்துள்ள இடம், ஸுரதி துடிக்கிறது, ப்ரவீத்ய் நேர
வேண்டியது. நேபத்யே திரைமறைவில், கர்ணீ தத்வா காது கொடுத்து
(கேட்டு) வுக்ஷவாடிகா மரவரிசை, தோட்டம், தக்ஷிணே வலது
பக்கத்தில் பாடப: மரம். யவனிகா ப்ரவீர்தி திரை மாறுகிறது. (காட்சி
மாறுகிறது).

குறிப்பு பூர்வே அபேண (பஶ்மினே) தக்ஷிணே உத்தேண இவை
அவ்யயங்கள். விபக்தி அமைந்த பெயர்ச் சொற்கள் போல்
தோன்றுபவை (விபக்திப்ரதீரூபக் அவ்யயம்) கிழக்குப் புறமாய்,
மேற்கில், தென்புறத்தில் வடக்கில் என்று பொருள்படும்.
இவற்றிற்கு முன் சேரும் பதங்கள் துவதீயா விபக்தியில் வரும்.
உதாரணம் :- அலய் பூர்வே, வதீயீ பஶ்மினே (அபேண) கிரி தக்ஷிணே, விந்ய்
உத்தேண, உத்தரபாரதம் । பஶ்மிபர்வதத்ரேணி பஶ்மினே கேரலதேச: । ஶ்ரீரங்
தக்ஷிணே, த்ரிஸி: புரீ உத்தேண காவேரி ப்ரவஹி ।

चतुर्दशः पाठः - பாடம் 14 धातवः उपसर्गाश्च

தாதுக்களும் உபஸர்க்கங்களும் (1)

உபஸர்க்கங்களைப் பற்றி முன்பு (பாடமாலா 2ல் 14ம் பாடம் அனுவாதமாலா 20ல்) படித்தோம். தாதுக்களுடன் இணைந்து அவற்றின் பொருளை அவை மாற்றுகின்றன. பொதுவாக தாதுக்கள் அவற்றின் பொருள் காரணமாக அகம்கம் (intransitive) சகம்கம் (transitive) என இரு வகைப்படுகின்றன. உபஸர்க்கங்கள் சேரும் போது அகர்மகம் ஸகர்மகமாகவும், ஸகர்மகம் அகர்மகமாகவும் மாறிவிடக் கூடும். உபஸர்க்கங்கள் 22. அவை ஒவ்வொரு தாதுவுடனும் சேரும் என்பது நியதி அல்ல. சில ஸமயம் 2-3 உபஸர்க்கங்கள் கூட கூட்டணியாக ஒரு தாதுவுடன் சேரும். கீழே சற்று விரிவான பட்டியல் தரப்படுகின்றது.

१. भू-भूव् (அகம்கம்) भवति இருக்கிறான். प्रभवति தோன்றுகிறான், வல்லவனாகிறான். सम्भवति நேருகிறது, अनुभवति (சகம்கம்) அனுபவிக்கிறான். उद्भवति உண்டாகிறது, अभिभवति தோற்கடிக்கிறான், மீறுகிறான்.

உதாஹரணம் :- सः नीरोगः भवति ।

गिरिः नदी प्रभवति ।

मनसि दुष्टे कलहः संभवति

साधु कर्म कुर्वन् सुखं अनुभवति ।

भूमेः वृक्षः उद्भवति ।

रामः रावणं अभिभवति ।

२. शुच-शोच शोचति வருந்துகிறான், अनुशोचति பின் வருந்துகிறான்.

உதாரணம் :- विभीषणः भ्रातरं स्मरन् शोचति ।

रावणः इन्द्रजिति हते स्वेन कृतं दुष्कृत्यं (கெட்ட செயலை) अनुशोचति ।

3. जप-जपति ஜபிக்கிறான், उपजपति ரகசியமாய் சொல்கிறான், கோள் சொல்கின். ऋषिः ईश्वरस्य नाम जपति । मन्थरा कैकेय्याः कर्णे उपजपति ।

4 चर-चरति நடக்கிறான், प्रचरति நான்கு பக்கங்களிலும் செல்கிறான். परवृत्ति, सञ्चरति ஸஞ்சரிக்கிறான் अनुचरति செல்கிறான். आचरति (सकर्मकं) தொடர்ந்து செய்கிறான். अतिचरति (सक) தாண்டிச் செல்கிறான், उचरति (सक) உச்சரிக்கிறான், अभिचरति குன்யம் வைக்கிறான், व्यभिचरति (वि + अभि + चरति) விபசாரம் செய்கிறான், कட்டுपपांढाई மீறிச் செல்கிறான், परिचरति துணைநின்று செயல் புரிகிறான், उपचरति அருகிலிருந்து பணிவிடை புரிகிறான்.

सः वीथ्यां चरति । तस्य विजयवार्ता (வெற்றிச் செய்தி) प्रचरति । मम पिता देशं परितः सञ्चरति । तस्य पुत्रः पितरं सर्वदा अनुचरति । श्रेष्ठः नरः शुभं आचरति । दुष्टः साधुं मार्गं अतिचरति । बालः श्लोकान् सम्यक् उचरति । मान्त्रिकः पत्नीं वशीकर्तुं अभिचरति । तस्य भार्या दुष्टा व्यभिचरति । अयं सेवकः कार्यालये सम्यक् परिचरति । अन्नापणे कर्मकरः आगतान् मिष्टेन भोजनेन उपचरति ।

5. लप-लपति பேசுகிறான், प्रलपति புலம்புகிறான், पितर्हृत्कि, विलपति அழுகிறான், புலம்புகிறான், अपलपति மறுக்கிறான், இருப்பதை இல்லை எனவும் இல்லாததை இருப்பதாகவும் ஸாதிக்கிறான். संलपति பிறருடன் கூடிப் பேசுகிறான், आलपति பாடுகிறான்.

भार्या एकान्ते किमपि लपति । सः धनं नष्टं इति प्रलपति । निद्राणः स्वप्ने किमपि दृश्यं दृष्ट्वा प्रलपति । माता पुत्रं गतं ज्ञात्वा विलपति । ऋणं गृहीतवान् रामः ऋणं न गृहीतं इति अपलपति । रामः भ्रातृभिः सह संलपति । गायिका भैरवीरागं आलपति ।

गै-गायति பாடுகிறான், விगायति இழிவாய் பேசுகிறான், उद्गायति உரக்கப்பாடுகிறான்.

राम: मधुरं गायति । स: अलब्धवेतन स्वामिनमधिकृत्य विगायति ।
(अलब्धवेतन: சம்பளம் பெறாதவனாக) कोलाहल: महान् रगे । अत: सीता उद्गायति ।

७. दा-यच्छति கொடுக்கிறான், प्रयच्छति நன்கு அளிக்கிறான்.

रामाय सीतां यच्छति जनक: । प्रभो वेङ्कटेश मह्यं प्रियं प्रयच्छ ।

८. यम-यच्छति அடக்குகிறான், नियच्छति संयच्छति நன்கு அடக்குகிறான், उयच्छति முயற்சி செய்கிறான்.

मुनि: मन: यच्छति । साधक: स्वे लक्ष्ये मनो नियच्छति । आत्मनो दृष्टि: न परदारेषु पतेत् इति स: आत्मन: चक्षुषी संयच्छति । रमेश: नूतनं गृहं निर्मातुं उयच्छति ।

7-8 தாதுக்கள் ஒரே வடிவில் காணப்பட்டாலும் பொருள் வேறுபடும்.

दा என்ற தாது ஸார்வதாதுகமான லட் லங் விதிலிங் லோட் என்ற லகாரங்களில் யச்சு என்று மாறுபட்டு யच्छति அயच्छत् யच्छேत् யच्छது என்று வரும். ல்ருட்டில் दास्यति லிட்டில் ददौ என்ற ரூபம் பெறும். यम என்ற தாது யच्छति, अयच्छत्, यच्छेत्, यच्छतु என்று 7ம் தாது போல் ரூபம் பெறும் ஆனால் ல்ருட்டில் यंस्यति லிட்டில் ययाम என்றும் ரூபம் பெறும்.

एते अष्टौ धातव: उपसर्गेण विशिष्टं अर्थं बोधयन्ति ।

பயிற்சி ஸம்ஸ்கருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. கங்கை எங்கிருந்து தோன்றுகிறது?
2. செய்த செயலின் பலனை அநுபவிக்கிறேன்.
3. ரமேசன் விஜயனைப் போட்டியில் தோற்கடிக்கிறான்.

4. என் மாட்டுப் பெண் என் பிள்ளையிடம் நடந்ததைப் பற்றி கோள் சொல்கிறாள்.
 5. அவள் இனிமையாகப் பாடுகிறாள்.
 6. நடந்ததைப் பற்றி அவன் வருந்துகிறான்.
 7. ராமன் காட்டில் ஸீதையுடன் ஸஞ்சரிக்கிறான்.
 8. நீங்கள் சுலோகங்களை நன்கு உச்சரிப்பீர்கள்.
 9. குருவை வினயத்துடன் உபசரிப்பாய்
 10. மனத்தை நன்கு அடக்குவாய்.
 11. ரகு குருவின் உபதேசத்தால் கார்யத்தை நன்கு தொடர்ந்து செய்கிறான். (அநுஷ்டிக்கிறான்.)
 12. அவன் உனக்குப் பணம் தரப்போகிறான்.
 13. நீ இவனுக்கு உணவைக் கொடு.
 14. அவள் பைரவி ராகத்தை அழகாகப் பாடுகிறாள்.
 15. எங்கும் இவனே ஜயிப்பான் எனச் செய்தி (வாதி) பரவுகிறது.
 16. தாய் மகளை நினைத்து (स्मृत्वा)ப் புலம்புகிறாள்.
- மேலும் சில தாதுக்களை உபஸர்க்கங்களுடன் பின்னர் தெரிந்து கொள்வோம்.

पञ्चदशः पाठः - பாடம் - 15

अभिज्ञान शाकुन्तलम् (संक्षेपः) - 2

[स्थानम् - कण्वस्य आश्रमः । तस्य अन्तः वृक्षवाटिका । कण्वेन वर्धिता कन्या शकुन्तला । कण्वं महर्षिं सा पितरं पश्यति । ताः संभूय वृक्षाणां सेचनं कुर्वन्ति । दुष्यन्तः वृक्षेण अन्तरितः ताः पश्यति]

अनसूया - शकुन्तले! तातस्य कण्वस्य त्वं प्रिया सुता । त्वत्तोऽपि प्रियतराः

इमे वृक्षाः । अतः सुकुमारीं अपि त्वां वृक्षसेचने नियोजयति ।

शकुन्तला - न केवलं तातस्य नियोगः । ममापि सोदरेष्विव स्नेहः एतेषु ।

दुष्यन्तः - कथं इयं सा कण्वदुहिता । पादपान्तरितः विस्रब्धं पश्यामि ।

सरसिजं शैवलेनापि रम्यम् । चन्द्रः कलङ्केनापि रम्यः । इयं वल्कलेनापि मनोज्ञा । स्वभावतः मधुराणां आकृतीनां सर्वं मण्डनं नाम ।

शकुन्तला - प्रियंवदे! पश्य! एषः केसरवृक्षः पल्लवैः मां आह्वयति अङ्गुलीभिरिव । गच्छामि ।

प्रियंवदा - शकुन्तले! तत्रैव त्वं मुहूर्तं तिष्ठ !

शकुन्तला - किं निमित्तम्?

प्रियंवदा - एकाकी केसरवृक्षः । त्वं लतेव दृश्यसे । त्वया सः लतासनाथः भवति ।

शकुन्तला - छिः - अपेहि ।

अनसूया - शकुन्तले! नवमालिकां विस्मृतासि । एषा बालसहकारस्य नववधूः । तव प्रियतमा किल ।

शकुन्तला - कथं विस्मरामि? (लतां उपेत्य दृष्ट्वा) अनसूये! उचिते काले पादपेन व्यतिकरः संवृतः ।

प्रियंवदा - अनसूये! शकुन्तला किमर्थं वनज्योत्स्नां पश्यति इति किं जानासि?

अनसूया - न खलु विभावयामि ।

प्रियंवदा - वनज्योत्स्ना अनुरूपेण पादपेन सङ्गता । एवं नाम अहमपि...।

शकुन्तला - एषः तव आत्मगतः मनोरथः ।

दुष्यन्तः - (संलापं श्रुत्वा) अपि नाम इयं कुलपतेः असवर्णक्षेत्रे जाता? (मधुकरः शकुन्तलां अभिगच्छति)

शकुन्तला - (ससंभ्रमं) अयि अहो! सलिलस्य सेकेन संभ्रान्तः मधुकरः मां अभिगच्छति । परित्रायेथां परित्रायेथाम् । (इतस्ततः धावति)

सख्यौ - (सहेलं) के आवां परित्रातुम्? दुष्यन्तं आक्रन्द । राजा हि रक्षति तपोवनानि ।

दुष्यन्तः - (सहर्षं) अयं एव अवसरः आत्मानं दर्शयितुम् । (निर्गत्य, समीपे उपसृत्य) कः कः, अत्र भोः? कोऽयं अविनयं आचरति

तपस्विकन्यासु?

(सर्वाः राजानं दृष्ट्वा संभ्रान्ताः ।)

अनसूया - आर्य ! इयं नौ प्रियसखी शकुन्तला । सा मधुकरेण उपद्रुता ।

दुष्यन्तः - (शकुन्तलां दृष्ट्वा) भवति! अपि तपो वर्धते? (शकुन्तला ससाध्वसं
अवनतमुखी तिष्ठति ।)

अनसूया - स्वागतं आर्यस्य । उपविशतु आर्यः । हला शकुन्तले! गच्छ
उत्तमम् । फलं अर्घ्यं उपाहर । इदं पादोदकं भविष्यति ।

(सेचनघटं दर्शयति)

दुष्यन्तः - भवतीनां सूनृतया गिरा कृतं आतिथ्यम् ।

प्रियंवदा - तर्हि अस्यां वेदिकायां उपविश्य विश्राम्यतु आर्यः ।

दुष्यन्तः - यूयमपि वृक्षाणां सेचनेन श्रान्ताः । उपविशत ।

(सर्वे उपविशन्ति ।)

प्रियंवदा - (अनसूयायाः कर्णे) अनसूये! कः एषः, मधुरं प्रियं आलपति ।

अनसूया - ममापि कौतूहलम् । पृच्छामि । (राजानं विलोक्य) आर्य!

भवतः मधुरः स्वभावः मां मन्त्रयते । आर्यस्य कतमो राजवंशः? को

देशः? किमर्थं तपोवनं आगन्तुं प्रयासः?

दुष्यन्तः - (क्षणं विचिन्त्य) पौरवेण राज्ञा नियुक्तः अहं, आश्रमवासिनां
क्षेमदर्शनाय आगतः ।

(शकुन्तला दुष्यन्तं पश्यति ।)

सख्यौ - (उभयोः आकारं दृष्ट्वा) यदि अद्य तातः अत्र भवेत्?

शकुन्तला - (सरोषं) किं भवेत्?

सख्यौ - इमं अतिथिविशेषं उचितं संभावयिष्यति ।

शकुन्तला - जानामि । किमपि हृदये कृत्वा वदथः । न वां वचनं
श्रोष्यामि ।

दुष्यन्तः । सख्यौ! वयमपि भवत्योः सखीं प्रति किञ्चित् पृच्छामः ।

सख्यौ - पृच्छतु आर्यः ।

दुष्यन्तः - भगवान् कण्वः ब्रह्मचारी इति प्रसिद्धम् । इयं सखी कथं तस्य आत्मजा?

अनसूया - कौशिकः राजर्षिः अस्याः जनकः । तेन उज्झितायाः अस्याः संवर्धनादिभिः कण्वः पिता ।

दुष्यन्तः - विशेषतः श्रोतुं इच्छामि ।

प्रियंवदा - कौशिकः घोरं तपः चचार । देवानां तस्मिन् शङ्का अजायत । मेनका तपसो विप्राय प्रेषिता । तस्याः अन्मादकं रूपं प्रेक्ष्य (लज्जया विरमति)

दुष्यन्तः - अवगच्छामि । अप्सरसो जाता एषा । उचितं नाम तत् । न सौदामिनी वसुधातलात् उदेति ।

(शकुन्तला अधोमुखी तिष्ठति । राजा तामेव पश्यति ।)

प्रियंवदा - (राजानं प्रति सस्मितं) किं पुनरपि वक्तुकामः इव आर्यः ।

दुष्यन्तः - सम्यक् उपलक्षितं भवत्या । सख्याः वैखानसं व्रतं किं आ प्रदानात्? आहो अत्यन्तमेव?

प्रियंवदा - अयं जनः धर्माचरणे परवशः । गुरोः पुनः अनुरूपाय वराय प्रदाने सङ्कल्पः ।

दुष्यन्तः (मनसि) हृदय! सामिलाषं भव । सन्देहस्य निर्णयः जातः । यत् अग्निं आशंकसे, तत् स्पर्शक्षमं रत्नम् ।

शकुन्तला - अनसूये । अहं गमिष्यामि ।

अनसूया - किं निमित्तम् ?

शकुन्तला - प्रियंवदा असंबद्धं प्रलपति । तदेतत् आर्यायै निवेदयामि ।

अनसूया - न युक्तं अतिथिं उज्झित्वा गन्तुम् ।

(शकुन्तला प्रस्थिता । प्रियंवदा उत्थाय तां वारयति)

प्रियंवदा - द्वे वृक्षसेचने मे धारयसि । एहि आत्मानं मोचय । ततः गच्छ ।

दुष्यन्तः - इयं अतीव श्रान्ता । अहं एनां अनृणां करोमि । (इति अंगुलीयं

“भोः भोः” तपस्विनः! मृगयाविहारी राजा दुष्यन्तः प्रत्यासन्नः ।
राज्ञः स्यन्दनं दृष्ट्वा भीतः वनगजः आश्रमं प्रविशति । अवहिताः
भवत! अवहिताः भवत!

अनसूया - आर्य! वनगजवृत्तान्तेन संभ्रान्ताः वयम् । उटजं गच्छामः ।
दुष्यन्तः - गच्छन्तु भवत्यः । आश्रमपीडा यथा न भवति, तथा वयमपि
यत्र कुर्मः । मा भैष्ट । (सर्वे उत्तिष्ठन्ति । सख्यौ गच्छतः ।)

दुष्यन्तः - (शकुन्तलां पश्यन्) इदानीं नगरगमने मे औत्सुक्यं मन्दम् ।
शकुन्तला व्यापारात् आत्मानं निवर्तयितुं न शक्नोमि । किं करोमि?
(यवनिका परिवर्तते ।)

தாத: - தந்தை, தந்தைபோன்று அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர். வரிதா வளர்க்கப்பட்ட, சம்பூ ஒன்றாகக் கூடி, அந்நரத: மறைத்துக் கொண்டவனாக, மறைந்தவனாக, த்வ: அபி உன்னைக் காட்டிலும் த்வ (யுஷத்) சப்தத்தின் 5ம் வேற்றுமை. த: என்பது 5ம் வேற்றுமையைக் குறிக்கின்ற அவ்யய விசுதி. ராமாத் என்பதை ராமத:, ராமாத் என்பதை ராமத:, நராத் - நரத:, பாஷாத் - பாஷத: என்றும் கூறலாம். ராமத: த்வ: நரத: என அவ்யயச் சொல், சுகுமாரி மென்மையான உடலமைப்புள்ள (பெண்)

वृक्ष(स्य) सेचनं - மரங்களுக்கு நீர் வளர்த்தல், नियोजयति ஏவுகிறார்,
 नियोगः ஏவுதல், உத்தரவு, கட்டளை, सोदरः கூடப் பிறந்தவன்,
 कण्व(स्य) दुहिता கண்வரின் பெண், पादपान्तरितः மரத்தால்
 மறைக்கப்பட்டவனாக, विस्रब्धं (अव्ययं - adverb) நிம்மதியாக
 நம்பிக்கையுடன், वल्कलं மரவரி, शैवलं பாசிக் கொத்து, सरसिजं
 தாமரை, मनोज्ञा மனத்தை கவர்ப்பவள், मन्तृकुक्षिनीय, स्वभावतः
 (स्वभावात्) இயல்பால் मधुर இனிய அழகிய, मण्डनं அணி,
 अमृकुण्डवतु, नाम (अ) (இங்கே) போலும், केसरवृक्षः புன்னை
 மரம். पल्लवं தளிர், एकाकी தனித்துள்ளது. लतासनाथः கொடி
 (காதலி)யுடன் இணைந்ததாக छिः! छी (உணர்ச்சிச் சொல்) अपेहि
 'போர்' विस्मृतासि மறந்துவிட்டாய் नवमालिका முல்லைக் கொடி
 बालसहकारः ஒட்டுமொங்கன்று नववधूः புது மணப் பெண் पादप
 व्यतिकरः மரத்துடன் இணைப்பு சுவீகரம்: நிகழ்ந்து விட்டது, वनज्योत्स्ना
 முல்லைக் கொடிக்கு சகுந்தலை இட்ட பெயர், विभावयामि அறிகிறேன்
 புரிந்து கொள்கிறேன், एवं नाम இப்படியே आत्मगतः மனதிலுள்ள
 कुलपतिः முனிவர்களின் தலைவர் असवर्ण क्षेत्र அயல் வர்ணத்தைச்
 சேர்ந்த மனைவியிடம் अपि नाम स्यात् இருப்பாரோ? ससंभ्रमं
 பரபரப்புடன் सलिलसेकः நீர்வார்த்தல் संभ्रान्तः பரபரப்படைந்த
 मधुकरः வண்டு परित्रायेथां காப்புற்றுங்கள் (கட்டளைச் சொல்
 இருமை) सरख्यौ தோழிகள் (இருமை) के आवां நாங்கள் யார்? आक्रन्द
 கூவி அழை அவசரः வாய்ப்பு कः कः अत्र भोः எவர் இங்கே? कः
 अयं யாரிவன் अविनयं தகாத செயல், नौ [अस्मद्-ष-द्वि] எங்கள்
 இருவர்களுடைய उपद्रुता துன்புறுத்தப்பட்டாள் भवति அம்மையே!
 मरीयाதைச் சொல்) तपः அறப்பணி वर्धते வளர்ச்சி அடைகிறது,
 ससाध्वसं பயத்துடன் उपनत குணிந்த अटजं பர்ணசாலை उद्यै
 காணிக்கைப் பொருள் सूनृतया गिरा பிரியமாயும் உண்மையாயும்

பிரியமாயும் உண்மையாயும் உள்ள வார்த்தையால் அதித்யம் விருந்தினரின் உபசரணை சமர்ப்பண வேதிகா ஏழிலை மரத்தடி திண்ணை விநாம்யது இளைப்பாற வேண்டும் ஆர்ய: தாங்கள் (மரியாதைச் சொல்) வூக்சேசனம் மரத்துக்கு நீர்வார்த்தல், கௌதூலம் அவா மனயதே பேசவைக்கிறது, கதம: எது? ப்ரயாச: ச்ரமம் பௌரவேண ராஜா புருவம்சத்து அரசரால் நியுக்த: நியமிக்கப்பட்டவன், க்ஷேமதர்சனாய நலன்களைக் கண்காணிப்பதற்கு ஆகாரம் இங்கிதத்தை சரோஷம் கோபத்துடன் அதித்யிவிரோஷம் சிறப்புள்ள விருந்தினரை ஹ்ருதே க்ருத்வா மனதில் வைத்து, ந ஶ்ரோஷ்யாமி கேட்கமாட்டேன் மவத்யோ: உங்களிருவருடைய மகவாந தவமிகு ப்ரஹ்மசாரி திருமணம் ஆகாதவர், ததாத்மஜா அவரது பெண் ஜனக: பிறப்புத் தந்தை உஜ்ஜிதாயா: கைவிடப்பட்ட சர்வதீநாதிபி: வளர்ப்பு முதலியவற்றால் ச்சார செய்தார் விநாய கெடுப்பதற்காக ப்ரேஷிதா அனுப்பப்பட்டாள், உந்மாதகம் மதிமயக்கம் தருவதான ப்ரேஷ்ய கண்டு விமதி ஒங்கிருள் சௌதாமினி மின்னல் கொடி வசுகாம: பேச விரும்புவார் உபலக்ஷிதம் கண்டுகொள்ளப்பட்டது, வௌானசம் வ்ரதம் ஆச்ரமவாச வ்ரதம், ஆ ப்ரதானா தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் வரையிலா, அத்யந்தம் முடிவில்லாமலா? அயம் ஜன: இந்த ஜீவன் (சகுந்தலை) பர்வத: ஈடுபாடுள்ளது குரோ: புன: தந்தைக்கோ தகுந்த வரனுக்குக் கொடுப்பதில் நாட்டம். சாமிலாபம் மவ ஆசையோடு இரு சந்தேஹநிர்ணய: சந்தேகத்தின் தீர்வு, (சகுந்தலை கூடித்திரியப் பெண்தான் என்ற முடிவு) யத் அயி... எதைத் தணலாக நினைக்கிறாயோ அது தொடக் கூடிய இரத்தினம். அசம்வத் சம்பந்தமில்லாதவாறு ஆரயி அம்மைக்கு ந யுக்தம் நியாயமல்ல உஜ்ஜிதா விட்டுவிட்டு வரயதி தடுக்கிறாள், தே வூக்சேசனே ... இரண்டு மரங்களுக்கு தண்ணீர் வார்த்தலை எனக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறாய், ஆத்மான் மோசய உன்னை விடுவித்துக் கொள் (வேலைகளைக் கூடக் கடனாக ஒருவருக் கொருவர் கொடுப்பது பண்டைய வழக்கம் போலும், சகுந்தலை ஊற்ற வேண்டிய மரங்களுக்கு பிரியம்வதை தண்ணீர் வார்த்துள்ளாள். திருப்பித் தர நிர்பந்தம் செய்கிறாள்) அநூந்

கடனிலிருந்து விடுபட்டவளாக, (துஷ்யந்தன் கூலி கொடுக்கிறான்) வசனேவ சொல்லாலேயே (சொன்னாலே போதும்) கி அங்லுலியேன மோதிரத்தால் ஆவதென்ன? மூடியாவிறாரி வேட்டையாடி வருகின்ற, ப்ரத்யாஸந: அருகில் உள்ளார், ச்யந்நந் தேர், அவஹிதா: கவன முள்ளவர்களாக, யதா ந பவதி ததா எப்படி ஏற்படாதோ அப்படி (ஏற்படாதபடி) குசாஸூயா விஹ் - தர்ப்பையின் ஊசி போன்ற முனையால் தைக்கப்பெற்ற, ஶோடியாமி சுத்தி செய்து கொள்கிறேன், ந ஶக்னோமி சுத்தியற்றவனாக இருக்கிறேன், வ்யாபாராத் ஈடுபாட்டிலிருந்து, நிவர்த்திதும் திருப்புவதற்கு, மா பைஷ பயப்படாதீர், நிஷ்ரான்தா வெளிப்பட்டான், பரிவர்த்தி மாறுகிறது.

1. பெரும்பாலும் ஸம்பாஷணையாக அமைந்த இந்த நாடகப் பகுதியை ப்ரதிபதப் பொருள் (Word by Word-meaning) தந்து எழுதவும்.

1. दुष्यन्तः शकुन्तलां कथं वर्णयति?

तेन दत्ताः शकुन्तलायाः उपमाः काः?

शकुन्तला वृक्षान् सिञ्चन्ती कस्मात् बिभेति?

भीता सा किं अकरोत्?

राजा कथं आत्मानं ताभ्यः निवेदयति?

2. तमिलि इमानि वाक्यानि अनुवदत ।

- आत्मनः यौवनं उपालभस्व ।

एकाकी केसरवृक्षः त्वया लतासनाथः भवति ।

उचिते काले पादपेन व्यतिकरः संवृत्तः ।

न खलु विभावयामि ।

अयं एव अवसरः आत्मानं दर्शयितुम् ।

भवतः मधुरः स्वभावः मां आमन्त्रयते ।

न वां वचनं श्रोष्यामि ।

यदि अद्य अत्र तातः भवेत् ।

प्रियंवदा असंबद्धं प्रलपति ।

यत् अग्निं आशङ्कसे, तत् स्पर्शक्षिप्तं रत्नम् ।

3. கீழ்க்கண்டவற்றின் விபக்தி புருஷ வசனங்களைத் தந்து பொருள் தருக.

शकुन्तले, कुलपते: सरसिजं, आवां, आर्यस्य, भवतीनां, मधुकरेण, अनुरूपाय, साभिलाषं, प्रलपति, वारयति, आशङ्कसे, उदेति, अवलोकयत:, भवत्य:, राजवंशे, उन्मादकं, विरमति, आहो, प्रदाने.

षोडशः पाठः - 16th பாடம்

सुरेशः - रमेशश्च ।

सुरेशः - वयं त्रयः अधुना पत्राणि प्रेषयितुं सन्निहितं पत्रालयं गच्छामः ।

एतत् महानगरं किल? पत्रप्रेषणे अधिकृताः पञ्च पत्रप्रेषणालयाः अत्र सन्ति । तत्र त्रयः उपपत्रालयाः । द्वौ प्रधानपत्रालयौ । तन्त्रीप्रेषणायापि एषु पृथक् व्यवस्था अस्ति । प्रधानतन्त्रीप्रेषणालयः कश्चन नगरोपान्ते पृथगेव अस्ति । सन्निहिते अस्मिन् पत्रालये सेवापराः सर्वे आपण्डितपामरं, आदरिद्रधनिकं जनानां हितं आचरन्ति । चीटिका, प्रादेशिक पुटकं, पुटकं, वैमानिकपुटकं, पत्रमुद्रिकाः अत्र विक्रीयन्ते । धनादेशप्रेषणाय रेखापत्रं दीयते अल्पेन दशपैसकमूल्येन । गच्छामो वा?

रमेशः - मयापि पत्राणि प्रेषणीयानि । त्वरया काचन वार्ता प्रेषणीया ।

अतः तन्त्रीद्वारा सा प्रेष्यते ।

सुरेशः - यदि तत्र त्वराऽधिका, साक्षादेव दूरभाषिण्या भाषितुं शक्नुमः,

यदि निवेद्यस्य संकेतिनो निकटे, तद्गृहे वा दूरभाषिणी विद्यते । तत्रायं विशेषः, निवेद्यस्य सकाशात् प्रतीक्षितस्य उत्तरस्य प्राप्तिरपि तदैव भवित्री ।

रमेशः - दूरभाषणे क्रमेण अभिवृद्धिः जाता, प्रतिक्षणं जायमाना च दृश्यते ।

सुरेशः - अद्यत्वे त्वरा अधिका सर्वत्र । प्रेषितं पत्रं उद्दिष्टस्य हस्ते दत्तं वा इति ज्ञानाय पञ्जीकरणं क्रियते । धनादेशद्वारा, तन्त्रीधनादेशद्वारा धनं

புறாது ஶக்யதே । ஶனதாடா: ஶேவா ஶம்யக் ஶாஶரந்தி தே ஶுதிஷ்ணம்
அநுஸந்தானேன । துராஶுேஷணஸேவா ஶ ஶலதி, அந்யேதுரேவ யதா ஶுேஷிதம் ஶம்
உதிஷ்ணேன லப்யேத ।

ரமேஷ: - யதி தத்ர அஶிகுதா: ஶேவாயா ரதா: ஶவேயு: ஶுேஷா ஶுரதௌ தை:
ஶஹு ஶஶகூதம் ஶ்யாத் ।

ஸநிஶிதம் அருகிலுள்ள, ஶத்ரஶுேஷணாலய: ஶத்ராலய: அஞ்சல் (தபால்)
நிலயம், ஶஶத்ராலய: - துணை அஞ்சல் நிலயம். தத்ரீ தந்தி, நகரோஶான்தே
நகருக் கருகில், வ்யவஸ்தா ஏற்பாடு, ஶஶஶுண்டிதஶாமர் கற்றேரூரிலிருந்து
கல்லாதவர் வரை, ஶாடரித்ரதனிகம் ஏழை ஶுதல் தனிகர் வரை, ஶீடிகா
அஞ்சலட்டை (கார்டு) ஶுாடேஷிகுஶுட் இன்லாண்டு ஶெட்டர், ஶுட்க்
கவர், வைமானிகு ஶுட்க் விமானத் தபால் கவர், ஶத்ரஶுடிரிகா ஶ்டாஶ்ஶு,
தனாடேஷ: ஶணியார்டர், ரேஶாஶத்ரம் நஶுரூ, (ஶார்ம்) துரா அவஸரம்,
தூரஶாஷிணி டெலிஶுேஷான், ஶங்கேத: ஶுகவரி, ஶங்கேதீ ஶுகவரியுள்ளவன்,
நிவேத: ஶெய்தி தெரிவிக்க வேண்டியவன், ஶுதீஷிதம் ஶுத்ரர் எதிர்
ஶார்க்கஶ்ஶுடுகிற ஶதில், ஶவித்ரீ நேரூம், உதிஷ்: எதிர்
ஶார்க்கஶ்ஶுடுகிற, ஶஜீகரணம் ஶதிவு, புறாது அனுஶ்ஶு அநுஸந்தான்
ஆராய்ச்சியுடன் கூடிய ஶுயற்சி, ஶுரதி: ஶுண்னேற்றம். அந்யேது:
ஶறுநாள்.

ஸந்தி ஶுதக் + எவ, கஞ்சாம்: + வா, துரா + அஶிகா, தத்ர + அவ்,
ஶுரதி: + அஶி, ஶுதீஷிதஸ்ய + ஶுத்ரஸ்ய.

ஸஸதஷ: ஶாட: — ஶாடம் 17

தாதவ: ஶஸஸரீஷ் (2)

தாதுக்களும் உஶஸர்க்கங்களும் (2)

ஶாடம் 14ல் சில தாதுக்களையும் உஶஸர்க்கங்களையும் ஶற்றி
அறிந்தோம். மேலும் சிலவற்றைக் கற்போம்.

௭. ஶித்ரயதி நிறைவேறுகிறது ஶுசித்ரயதி ஶிரஸித்
தியடைகிறது.

பாடமாலா- 3

10 துष்யதி சந்துष்யதி ஸத்தோஷமடைகிறான்.

11 शुद्धयति - विशुद्धयति தூய்மையடைகிறான்.

12 अस्यति எறிகிறான். अपास्यति விலக்கித் தள்ளுகிறான்.

व्यत्यस्यति மாற்றிப்போடுகிறான்.

13 श्राम्यति களைத்துப்போகிறான். विश्राम्यति

இளைப்பாறுகிறான், परिश्राम्यति உழைக்கிறான்.

14 भ्राम्यति அலைகிறான். परिभ्राम्यति சுற்றி அலைகிறான்.

15 माद्यति போதையில் இருக்கிறான், கிறங்குகிறான். प्रमाद्यति

கவனக்குறைவால் தடுமாறுகிறான். उन्माद्यति பித்தமாகிறான்.

16 श्लिष्यति இணைகிறான். संश्लिष्यति கலந்து போகிறான்,

विश्लिष्यति பிரிந்து போகிறான்.

17 नहति கட்டுகிறான். सन्नहति வரிந்து கட்டுகிறான். தீவிர

முயற்சியுடன் ஈடுபடுகிறான்.

பயிற்சிகள்: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

कार्याणि उद्यमेन सिद्ध्यन्ति, न मनोरथैः ।

गङ्गा-यमुना-सरस्वतीनां सङ्गमः त्रिवेणी इति प्रसिद्ध्यते ।

ईश्वरः भावेन सन्तुष्यति ।

स्वर्णं पुनः पुनः अग्नौ तप्तं शुद्धयति

कृषकाः आमध्याह्नं केदारेषु परिश्राम्यन्ति ।

कञ्चित्कालं तरुतलेषु विश्राम्यन्ति ।

सुरापाः मधुपानेन माद्यन्ति । कर्तव्येषु प्रमाद्यन्ति च ।

लता वृक्षं श्लिष्यति ।

क्षीरं पयसा संश्लिष्यति ।

मथनेन नवनीतं दध्नः विश्लिष्यति ।

गोपालः धेनुं रज्ज्वा नहति ।

वीराः कवचं बध्वा युद्धाय सन्नहन्ति ।

(तप्तं காய்ச்சப்பட்டதாக, आमध्याह्नं நடுப்பகல் வரை, तरुतलेषु

மரங்களின் அடியில் சூராபா: கள் அருந்துபவர்கள்.

१८ पृच्छति-प्रपृच्छति கேட்கிறான். आपृच्छते (ஆ) விடை பெறுகிறான் (பிரியுமுன் சொல்லிக் கொள்கிறான்): परिपृच्छति ஐயம்தீரத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறான்.

१९ सृजति படைக்கிறான். संसृजति கலந்து விடுகிறான். विसृजति விடுவிக்கிறான், எறிகிறான்.

२० मज्जति-निमज्जति மூழ்கிறான். उन्मज्जति மூழ்கி எழுகிறான்.

२१ इच्छति விரும்புகிறான். अन्विच्छति தேடுகிறான், முயல்கிறான். प्रतीच्छति பெற்றுக்கொள்கிறான். प्रेच्छति அனுப்புகிறான்.

२२ मृशति தடவுகிறான், வருடுகிறான். विमृशति யோசிக்கிறான். परामृशति ஆராய்கிறான்.

२३ लिखति எழுதுகிறான். विलिखति கீறுகிறான். उल्लिखति ஊகம் ஊகம் செய்கிறான் கல்பனை செய்கிறான்.

२४ गिरति, गिलति விழுங்குகிறான் उद्गिरति கக்குகிறான். வெளிப்படுத்துகிறான்.

२५ क्षिपति எறிகிறான். प्रक्षिपति உள்ளே போடுகிறான். संक्षिपति குறுக்குகிறான், சுருக்குகிறான், குவிக்கிறான். विक्षिपति சிதறச்செய்கிறான். उत्क्षिपति தூக்கி எறிகிறான். अधिक्षिपति திட்டுகிறான். निक्षिपति பாதுகாப்பாக வைக்கிறான். आक्षिपति எதிர்த்துப் பேசுகிறான், மறுக்கிறான், प्रतिक्षिपति பதில் கூறுகிறான். अवक्षिपति குறிப்பால் உணர்த்துகிறான். परिक्षिपति சூழ்கிறான்.

२६ दिशति கொடுக்கிறான். सन्दिशति செய்தி அனுப்புகிறான். उपदिशति போதிக்கிறான். अपदिशति சாக்கு சொல்கிறான், காரணம் காட்டுகிறான். व्यपदिशति பெயரிட்டுக் (குறிப்பிட்டு) கூறுகிறான். निर्दिशति கட்டிக்காட்டுகிறான். निदिशति கட்டளை இடுகிறான். उदिशति திட்டமிட்டுக் கூறுகிறான். आदिशति உத்தரவிடுகிறான்.

பாடமாலா-3

29 சிவ்விதி நீர் தெலிக்கிறான். நிஷ்விதி நீர் வார்த்திக்கிறான். பரிஷ்விதி சுற்றி நீர் ஊற்றுகிறான். அபிஷ்விதி சுற்றி நனையச் செய்கிறான். ஸ்ஞானம் செய்விக்கிறான்.

28 முஷ்விதி விடுகிறான், நிர்முஷ்விதி (பாம்பு) சட்டை உரிக்கிறது. தன்னிடமிருந்து பிரிக்கிறான். ப்ரதிமுஷ்விதி, அமுஷ்விதி (ஆடைகவசம் முதலியவைகளை) தரிக்கிறான். அவமுஷ்விதி கழட்டுகிறான்.

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

शिष्याः गुरुं संशयान् पृच्छन्ति ।

रामः वनं गमिष्यन् दशरथं आपृच्छत ।

वाल्मीकिः नारदं पर्यपृच्छत् ।

ईश्वरः जगत् सृजति ।

ऊर्णनाभिः जालं सृजति ।

तिलं तण्डुलेन संसृजति ।

बालः शय्यायां मूत्रं विसृजति ।

शिला जले मज्जति ।

न्युञ्जितोऽपि कन्दुकः जलात् उन्मज्जति ।

सर्वे वयं सुखमिच्छामः, न तदुचितं प्रयतामहे ।

सुग्रीवेण प्रेषिता वानराः सीतां अन्वैच्छन् । (अनु + ऐच्छन्)

माता बालस्य देहं वात्सल्येन मृशति । (परिमृशति)

विद्यार्थी तस्य प्रश्नस्य उत्तरं चिराय विमृशति ।

वैज्ञानिकाः इदानीं तं सूर्यग्रहणं बहुधा परामृशन् । (परा + अमृशन्)

अंगुल्या भूमिं मा विलिख ।

जनाः निर्वाचनफलं बहुधा उल्लिखन्ति ।

शिशोः हस्ते गोलीं मा देहि । स तां गिलेत् ।

बालः पीतं एरण्डतैलं उदगिरत् ।

तडागे उपलान् मा क्षिप (प्रक्षिप) ।

कूर्मः स्पृष्टः अङ्गानि संक्षिपति ।

कविः वक्तव्यं संक्षिपति ।

बन्दूकः स्फोटान् विक्षिपति ।

बालाः कन्दुकानि उत्क्षिपन्ति ।

अद्यत्वे जननेतारः परस्परं अधिक्षिपन्ति ।

रामः आभरणानि धनागारे गुप्तपेट्यां निक्षिपति ।

कृष्णः रामेणोक्तं आक्षिपति । रामः तं प्रतिक्षिपति ।

वानरः मालां अवक्षिपति ।

सीता स्वं आशयं रामाय उपक्षिपति ।

योधाः अभिमन्युं परिक्षिपन्ति ।

रामः राज्यं भरताय दिशति ।

यक्षः प्रियां मेघद्वारा सन्दिशति । तत्काव्यं “मेघसन्देशः” ।

कृष्णः क्रीडार्थं कक्ष्यातः बहिर्गन्तुं उद्दिशति । तदर्थं गुरोः समक्षं किमपि अपदिशति ।

रामः समुद्रतीरे नवसु पाषाणेषु नव ग्रहान् अपूजयत् । जनाः तत् स्थलं ‘नवपाषाणं’ इति व्यपदिशन्ति ।

पुष्पकेण प्रत्यागच्छन् रामः सीतायै अत्र सेतुः, अत्र किष्किन्धा, अत्र शबर्याश्रमः, इतः पञ्चवटी” इति निरदिशत्

रामः भरतं अयोध्यां गन्तुं न्यदिशत् ।

स किं उद्दिशतीति स्पष्टं न अहं जाने ।

रामः सुमन्त्रं अयोध्यां गन्तुमादिशत् ।

उद्यानपालः वृक्षेभ्यः जलं सिञ्चति । (निषिञ्चति)

धारासारः गिरिकटं परिषिञ्चति ।

वसिष्ठः रामं अभ्यषिञ्चत् ।

सर्पः जीर्णां त्वचं तदा तदा निर्मुञ्चति । तस्य निर्मोक्त इति नाम । सीता कण्ठात् मुक्ताहारं अवामुञ्चत् । रामेण अनुमता सा मारुतये तं व्यतरत् ।

29 कथयति சொல்கிறான் சங்கथயதி அரட்டை அடிக்கிறான்.
கூடிப்பேசுகிறான்.

30 गणयति எண்ணுகிறான் விगणयति அவமதிக்கிறான்,

31 अर्थयति கேட்டுக்கொள்ளுகிறான். प्रार्थयति வணங்கிக்
கேட்டுக்கொள்ளுகிறான். समर्थयति நிரூபிக்கிறான்.

(न्युञ्जितोऽपि அமிழ்த்தப்பட்டபோதிலும் निर्वाचनफलं
தேர்தல்முடிவை, एरण्डतैलं சிற்றுமணக்கெண்ணெய்யை, बन्दकः
துப்பாக்கி, स्फोटः வெடி, வெடி குண்டு व्यतरत् அளித்தாள் धनागारः
பாங்கு, आशयः கருத்து, धारासारः நீர்வீழ்ச்சி गिरिकन्दरं மலைமுகடு
गुप्तपेठ्यां பாதுகாப்புப்பெட்டகத்தில் पाषाणः கிடை.

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்

रामाय सीतायाः वृत्तं मारुतिः अकथयत् ।

कृष्णः कुचेलश्च एकासने उपविष्टौ चिरं समकथयताम् ।

विनायकः स्कन्दस्य अक्षीणि एकं द्वे इति अङ्गुलीभिः गणयति ।

मातुः अङ्गे स्थिता बाला भगिनीं विगणयति ।

आतुरः भिषजं चिकित्सां अर्थयति ।

माणवकः परीक्षायां विजयं दातुं देवं प्रार्थयति ।

पृथिवी सूर्यं परिभ्रमति । इमं अर्थं उपाध्यायः हेतुभिः समर्थयति ।

(அஃகே மடியில் ஆதூர்: நோயாளி பிஷஜ் மருத்துவரை விஜய்
வெற்றியை பூமி அர்த்தம் பொருளை - விஷயத்தை)

अष्टादशः पाठः — பாடம் 18

भोजः कविश्च ।

भोजराजः अतीव कलारसिकः । कविताप्रियः । अतः कवयः सदा
तस्य सभां आगत्य स्वचातुर्यं प्रकटयन्ति स्म । सोऽपि तेषां चमत्कारपूर्णा

कवितां श्रुत्वा पारितोषिकं अयच्छत्।

एकस्मिन् दिने दौवारिकः न्यवेदयत् “कविः कश्चित् भवन्तं द्रष्टुं आगतः” इति। राजा “तं सादरं प्रवेशय” इत्याज्ञापयत्। अथ दौवारिकेन प्रवेशितः कविः राजानं जयाशिषा वर्धयित्वा आसने उपविवेश।

राजा — विद्वन्! को विशेषः?

कविः — अद्यत्वे शिवः नास्ति। नामशेषः जातः।

राजा — कथमेतत्? “ईश्वरः नास्ति” इति कथम्?

कविः — तस्यार्थं नारायणेन हृतम्।

राजा — कथमेतत्?

कविः — तस्य देहार्थं हत्वा नारायणः “शंकरनारायणः” इति प्रसिद्धः।

राजा — (सविस्मयं) अथ अवशिष्टं देहार्थम्?

कविः — तत् गिरिजया हृतम्?

राजा - गङ्गा आसीत् किल तस्य शिरसि?

कविः — सा दुःखिता समुद्रे पतिता।

राजा — चन्द्रकला कुत्र गता?

कविः — सा स्वर्गं (आकाशं) गता।

राजा — कष्टं कष्टम्। तस्य भूषणं वासुकिः कुत्र गतः?

कविः — सः पातालं प्रविष्टः।

राजा — शंकरः सर्वज्ञः किल? “ज्ञानं महेश्वरात् इच्छेत्” इति खलु जना वदन्ति! सर्वेषां ईश्वरः आसीत्। इदानीं तत् ज्ञानं ईश्वरत्वं च कुत्र गतम्?

कविः — तदेव वक्तुं आगतः। सर्वज्ञत्वं अधीश्वरत्वं च त्वां आगमत्।

त्वां विना कः सर्वज्ञः? को वा सर्वेश्वरः [प्रभुः]?

राजा — कवे! चमत्कारपूर्णां ते वाणी। कथय तस्य भिक्षाटनं कगतम्? तत् न कदापि तस्मात् अपगच्छति।

கவி: — किं न पश्यसि? भिक्षाटनं मां आगमत् ।

ராஜா — साधु साधु । कवितां कथय !

கவி: கவிதா அப஠த் ।

अर्धं दानववैरिणा गिरिजयाप्यर्धं शिवस्याहृतं
देवेत्यं जगतीतले पुरहराभावः समुन्मीलति ।
गङ्गा सागरं अम्बरं शशिकला नागाधिपः क्षमातलं
सर्वज्ञत्वं अधीश्वरत्वं अगमत् त्वां, मां च भिक्षाटनम् ॥

भोजराजः महता पारितोषिकेन तं अतोषयत् ।

चातुर्यं திறமை சமத்காரபூர்ணா கற்பனை செறிந்த பாரிதோஷிக் பரிசில்
दौवारिकः வாயிலோன் சாதர் ஆதரவுடன் ப்வேசய நுழையவிடு
प्रवेशितः உள்ளே அனுப்பப்பட்ட வர்஧்யிதவா வாழ்த்திவிட்டு அ஧த்வே
இப்பொழுது எல்லாம் (nowadays) நாமரோஷ: பெயர் மட்டும் மீதம்
உள்ளவராய் சவிஸ்மயம் ஆச்சர்யத்துடன் அவசி஠் மீந்த ஡ே஧ர்஧் பாதி
உடல் கிரிஜா மலைமகள் ஶோசனீய: வருந்தத்தக்க: ஡ேவ அரசே!
दानववैरिणा அஸுரர்களின் விரோதியான நாராயணனால் அர்஧்
பாதியும் கிரிஜயா பார்வதியால் அர்஧் பாதியும் ஆ஠ுதம்
கவரப்பட்டுவிட்டது இத்ய் இவ்விதம் ஜகதீதலே பூவுலகில்
पुरहराभावः புரஹரனின் (சிவனின்) இல்லாமை சமுந்மீலதி
தோன்றியிருக்கிறது. गङ्गा கங்கை சாஒர் கடலையும் ஶசிகலா
சந்திரகலை அம்பர் வானத்தையும் நாஒா஧ிப: பாம்பரசன் க்ஷமாதல்
பாதாளத்தையும் சர்வஜ்நத்வ் அ஧ீஸ்வரத்வ் பேரறிவும் ஆளுமையும் த்வ்
உன்னையும் பிஷாடந் பிச்சை எடுத்தல் ம் என்னையும் அஒமத்
சென்றடைந்தது ஶந்திகள்: देह + अर्ध = देहार्धम्. गिरिजया + अपि
+ अर्ध = गिरिजयाप्यर्धं, शिवस्य + आहृतं = शिवस्याहृतम्,
देव+इत्यं = देवेत्यम् ।

பயிற்சி: இந்தப்பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

एकोनविंशः पाठः — பாடம் 19

सन्धिः - अक्सन्धिः

ஸந்தி - உயிரெழுத்து ஸந்தி

இருபொருட்கள் கூடுவது ஸந்தி. கூடும்போது மாறுதல் ஏற்படலாம், ஏற்படாமலுமிருக்கலாம். இங்கு இருபதங்கள் அல்லது பல பதங்கள் கூடி வாக்கியங்களாக அமைகின்றன. அவ்வாறு கூடுகையில் ஏற்படுகிற மாறுதல்களை இந்த அதிகாரம் விளக்குகிறது. ஸ்வரம் (அச்) வியஞ்ஜனம் (ஹல்) என்று இருவகை எழுத்துக்களும் கூடும். மாறுதல் பெறுவது "அச்" ஆனால் அச்ஸந்தி. "ஹல்" ஆனால் ஹல் ஸந்தி. சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேரும்போது முன் பதத்தின் கடைசி எழுத்திலும் பின் பதத்தின் முதல் எழுத்திலும் மாறுபாடு வரும். ("இரண்டு + ஆக" "இரண்டாக", "சேர்த்து + சொல்" = சேர்த்துச் சொல் டு+ஆ - டா. து=சொ துச்சொ.) ஒரு பதத்தின் இடையே கூட பிரகிருதியும் பிரத்யயமும் சேரும் போது ஸந்தி வரும். हरि + ए (நான்காம் விபக்தி வேற்றுமை - பிரத்யயம்) हरये। வினைச் சொல்லின் முன் உபஸர்க்கம் சேரும்போது ஸந்தி நேரும் उप+आगच्छति उपागच्छति । ஸமாஸத்தில் இருபிரகிருதிகளிடையே ஸந்தி வரும். राम + अयनं = रामायणम् । பிரகிருதி மூலச்சொல். रामस्य எனும்போது, राम என்பது மூலபதம், स्य என்பது ஆறாம் வேற்றுமையைக் குறிக்கிற விபக்தி பிரத்யயம். பதத்தினிடையே வருகிற ஸந்தி, உபஸர்க்கத்திற்கும் வினைச்சொல்லுக்கும் இடையே வருகிற ஸந்தி, ஸமாஸமாகக் கூட்டுச் சொல்லாக வரும்போது இருபதங்களுக்கிடையே நேர்கிற ஸந்தி இவை எப்போதும் இருக்கும். (நித்யம்) மற்ற இடங்களில் ஸம்ஹிதை எனும் சேர்க்கை அவசியம் எனத்தோன்றினால் உண்டு. தனியே உச்சரிக்க விரும்பினால் பிரித்தே சொல்லலாம். பாடமாலையில் ஆரம்பப்பாடங்களில் ஸந்தி சேர்க்காமல் வாக்கியங்களை அமைக்கிறோம். ஸந்தி சேர்த்துச் சொல்வதில் ஓர் அழகுண்டு.

सन्धिकपदे नित्यो नित्यो धातूपसर्गयोः ।

समासेऽपि च नित्यः स्यात्स चान्यत्र विवक्षया ॥

ஸந்த்தி பொதுவாக இரு வகைப்படும். ஸ்ரஸந்நி: வ்யஜ்நஸந்நி: என இவற்றை விளக்குவோம்.

ஸ்ரஸந்நி: அக்ஸந்நி: - உயிர் எழுத்துக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று சேரும்போது எழுவகை ஸந்த்திகள் வரும். அவை दीर्घसन्धिः, वृद्धिसन्धिः, यणसन्धिः अयवायावसन्धिः पूर्वरूपसन्धिः, पररूपसन्धिः, என்ற ஆறு மாறுதல் வகைகளும், மாறுதல்கள் வராத प्रगृह्यं என்பதும் ஆகும்.

दीर्घसन्धिः - தீர்க்கஸந்த்தி

अ इ उ ऋ लृ என்ற ஐந்து எழுத்துகளும் குறில் (ह्रस्व) நெடில் (दीर्घ) என இருவகைப்படும். இவற்றைப் பிரத்யாஹார முறைப்படி अक् என்பர். अइउण्, ऋलृक् என்ற இரு ஸுத்திரங்களில் வருகிற எழுத்துக்கள் अक् ஆகும். விரிவில் अ आ, इ ई, उ ऊ, ऋ ऋ, लृ लृ என்ற பத்து எழுத்துக்கள். अ-आ என்ற எழுத்துக்களுக்கு अ आ ஸவர்ண எழுத்தாகும். இவ்வாறே इ ईக்கு इ ईவும் उ ऊ விற்கு उ ऊவும் ऋவுக்கு ऋவும் लृ लृவிற்கு लृ लृவும் ஸவர்ண எழுத்துக்கள். ऋ வில் முடிகிற சொல்லும் ऋவில் தொடங்குகிற சொல்லும் உலகில் மிக மிக அரிது. அதேபோல் लृ लृவும் அதிகம் வழக்கத்திலில்லை.

अ इ उ ऋ लृ வில் முடிகிற பதம் अ इ उ ऋ लृ வில் தொடங்குகிற பதத்துடன் சேரும்போது முடிவிலும் தொடக்கத்திலுமுள்ள எழுத்துக்கள். நெடிலான आ ई ऊ ऋ लृ என மாறும். இதற்கான விதி अकः सवर्णे दीर्घः என்ற ஸுத்திரம்.

1. अ + अ, अ + आ, आ + अ, आ + आ = आ
2. इ + इ, इ + ई, ई + इ, ई + ई = ई

3. उ + उ, उ + ऊ, ऊ = उ, ऊ + ऊ = ऊ

4. ऋ + ऋ, ऋ + ॠ, ॠ + ऋ, ॠ + ॠ = ॠ

1. अ + अ = आ = (उदाहरणं) अत्र + अस्ति = अत्रास्ति ।

धर्म + अर्थ = धर्मार्थः । शश + अङ्गः = शशाङ्गः ।

राम + अयनं = रामायणम् ।

2. अ + आ = आ । (उदाहरणं) अत्र + आगच्छ = अत्रागच्छ ।

हिम + आलयः = हिमालयः । शिष्ट + आचारः = शिष्टाचारः ।

3. आ + अ = आ । (उदाहरणम्) विद्या + अभ्यासः = विद्याभ्यासः ।

विद्या + अधिपतिः = विद्याधिपतिः । विद्या + अर्थी = विद्यार्थी ।

4. आ + आ = आ । (उदाहरणम्) विद्या + आरम्भः = विद्यारम्भः ।

विद्या + आलयः = विद्यालयः । क्रीडा + आनन्दः = क्रीडानन्दः ।

दया + आनन्दः = दयानन्दः ।

5. इ + इ = ई (उदाहरणम्) मुनि + इन्द्रः = मुनीन्द्रः । कवि + इच्छा

= कवीच्छा । अति + इच्छा = अतीच्छा ।

6. इ + ई = ई (उदाहरणम्) गिरि + ईशः = गिरीशः । अस्ति + ईश्वरः

= अस्तीश्वरः । कवि + ईहा = कवीहा ।

7. ई + इ = ई (उदाहरणम्) मही + इन्द्रः = महीन्द्रः ।

गौरी + इह = गौरीह । सती + इति = सतीति ।

8. ई + ई = ई (उदाहरणम्) गौरी + ईशः = गौरीशः ।

लक्ष्मी + ईशः = लक्ष्मीशः । शर्वरी + ईशः = शर्वरीशः ।

9. उ + उ = ऊ (उदाहरणम्) स्वादु + उष्णं = स्वादूष्णम् । मधु +

उत्तमं = मधूत्तमं । मधु + उपाहर = मधूपाहर ।

மானு + உதய: = மானூதய: = மானூதய: । யது + உதஹ: =
யதூதஹ: ।

10. உ + ஊ = ஊ (உதாஹரணம்) ல஘ு + ஊர்மி: = ல஘ூர்மி: । ஸ்வாது +
ஊஷ்மலம் = ஸ்வாதுஷ்மலம் । பது + ஊஹ: பதூஹ: ।

11. ஊ + உ = ஊ । (உதாஹரணம்) வ஘ு + உதாஹ: = வ஘ூதாஹ: । வ஘ு
+ உபஹர: = வ஘ுபஹர: ।

12. ஊ + ஊ + ஊ । (உதாஹரணம்) வ஘ு + ஊர்மிலா = வ஘ூர்மிலா ।

13. 7஋ + ஋ = ஋ = (உதாஹரணம்) பிதூ + ஋ணம் = பிதூணம் । ஋
சேர்ந்த ஸந்தி மிக அரிது. ஸ்ரீ சேர்ந்த ஸந்தி வழக்கில் இல்லை.
பயிற்சி = ஸந்தி சேர்க்காத சொற்களைச் சேர்க்கவும். சேர்ந்த
சொற்களைப் பிரிக்கவும்.

ராம + ஆகக்ஷ । ஹரி + இஷ: । குரு + உதய: । வர +
அரணயம் । ஶசீ + இயேஷ । கரோது + ஊட: । கடது + ஊஷ்ண: ।
ஸ்வாது + உபஹர: । மது + உதகம் । சித்ரா + ஆகதி: ।
ஹிம் + அக்ஷ: । மந்தர + அத்ரி: । மஹா + ஆலய: । ராஜா
+ ஆசனம் । ரக்ஷிணி = இஷ: । சாது + உக்தம் । விசார்ய
+ ஆஹ । ராம + ஆத்ரம்: । மஹா + ஆசார்ய: । சிராய
+ ஆகத: ।

அக்ஷரதி:, சித்ராக்கதி । சந்திராகௌ । விவேகானந்த: ।
அத்ராக்கதி । மமாசார்ய: । தவாப்ரே । யதாஶதம் । உபாஶரதி ।
தவாபி । விந்ஶ்யாக்ஷ: । மலயாத்ரி: । ஜானகிதி । சித்ராக்கதி: ।
யதக்ஷயாத்ரி: । தவாசாய: । சாதுக்தம் । மஹரம்: । விஜயாலய: ।
விநதானயதி ।

विंश पाठः பாடம் 20

धातवः उपसर्गाश्च

தாதுக்களும் உபஸர்கங்களும் (3)

ஆத்மநேபத பரஸ்மைபத விதிவிலக்குகள்

“தாதுக்கள் இரு வகை, ஆத்மநே பதம், பரஸ்மைபதம் என. அவற்றை மாற்றுவது இலக்கணப் பிழை, சில தாதுக்கள் இருவகை விகுதிகளையும் ஏற்கும். உபஸர்கங்களுடன் சேரும்போது பொருள் வேறுபடக் கூடும்.” இவை பொதுவிதி. விதிக்கு விலக்கும் உண்டு. இங்கே சில விதிவிலக்குகளைக் கற்போம். குறிப்பிட்ட சில தாதுக்கள் உபஸர்கங்களுடன் சேரும்போதும் சில பொருள்களை மட்டும் குறிப்பிடும் போதும் பரஸ்மைபதம் ஆத்மநேபதமாகவும், ஆத்மநேபதம் பரஸ்மைபதமாகவும் மாறுகின்றன.

பரஸ்மைபத தாதுக்கள் - உபஸர்கங்கள் சேருவதால்
ஆத்மநேபதமாக மாறுபவை

1. विशति நுழைகிறது निविशते நுழைகிறது.
2. जयति, विजयते வெல்கிறான் पराजयते தோற்கிறான்.
3. तिष्ठति நிற்கிறான் उपतिष्ठते ஆஜர் ஆகிறான்; प्रतिष्ठते புறப்படுகிறான், उत्तिष्ठते முயல்கிறான் என்ற பொருளில் மட்டும் (उत्तिष्ठति) எழுந்து நிற்கிறான்).
4. क्रीडति விளையாடுகிறான், अनुक्रीडते (தொடர்ந்து) விளையாடுகிறான், परिक्रीडते, आक्रीडते சுற்றி விளையாடுகிறான்.
5. पृच्छति கேட்கிறான், आपृच्छते விடை பெறுகிறான், சொல்லிக் கொண்டு செல்கிறான்.
6. चरति செல்கிறான், सञ्चरति சுற்றுகிறான், सञ्चरते (வாகன உதவிகள் கொண்டு - பயணச் சாதனங்களை கொண்டு சுற்றுகிறான்).

௭. गच्छति செல்கிறான் சங்க்ஷதே பொருந்துகிறது.

௮. आह्वयति கூப்பிடுகிறான் ஆஹ்யதே போரிடக் கூப்பிடுகிறான்.

தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

मार्गे कण्टकः (முள்) पादे निविशते स्म । (न्यविशत)

इन्दिरागान्धीपक्षः नवानां मध्ये अष्टसु प्रान्तेषु विजयते स्म (व्यजयत) ।

रावणः सर्वत्र पराजयत ।

भृत्यः स्वामिनं (எஜமானனின் எதிரில்/எஜமானனிடம் என இங்கு பொருள்படும்) उपतिष्ठते ।

रामः काशीं प्रति प्रतिष्ठते ।

शिष्यः पठनाय उत्तिष्ठते ।

माणवकाः पूर्वेषु आरब्धां (ஆரம்பிக்கப்பட்ட) क्रीडां अनुक्रीडन्ते ।

गोः वत्सः मातरं परिक्रीडते ।

सर्वे प्रांगणे आक्रीडन्ताम् ।

पुत्रः विदेशान् प्रति प्रस्थितः पितरं आपृच्छते ।

द्विचक्रेण (சைக்கிளின் உதவி கொண்டு) गोपालः सञ्चरते ।

रामेणोक्तं परिस्थित्या (சூழ்நிலையுடன்) सङ्गच्छते ।

लक्ष्मणः इन्द्रजितं समरांगणे (யுத்த பூமியில்) आह्वयते ।

एकविंशः पाठः பாடம் 21

विद्या विनयाय ।

பால: விद्याசாலாं गच्छति । मार्गस्य मध्ये गुरुणा सह सङ्गच्छते ।

तौ भाषमाणौ गच्छतः ।

गुरुः- बाल! कस्यां कक्ष्यायां पठसि?

बालः - आर्य! तृतीयायाम् ।

गुरुः- तात! किमर्थं पठसि? किं ते लक्ष्यम्?

बालः- आर्य! चिकित्सकः भवितुं इच्छामि ।

गुरुः- वत्स! तदर्थं कियत् पठनीयं इति जानासि वा?

बालः- जानामि । अन्यूनं नव दश वा वत्सराः श्रद्धया विद्यायाः
ग्रहणेन नेतव्याः ।

गुरुः- ततः परमपि पञ्च सप्त वा वत्सराः भैषज्यस्य शिक्षायै आवश्यकता
भवन्ति । अद्य बालोऽसि । किशोरो भवेः । युवा च भविष्यसि ।
यौवनस्य मुख्यतमं भागं विद्यायाः ग्रहणे व्ययीकरिष्यसि । को
वा लाभः त्वया प्रतीक्षितः?

बालः - तदैव उन्नतं जीवनं भवेत् इति पितरौ वदतः ।

गुरुः - सत्यं वदतः तव पितरौ । विद्या नाम परमं धनम् । अद्य
अवकाशो महान् विद्यते । त्वं बुद्धिमानसि । अतः किमपि
उपयुक्तं वक्तुं उत्सहे । शृणु । बालः बालविद्याशालायां पठति ।
तत्र किं जानाति?

बालः- मातृभाषायाः लिपिं अधिगच्छति । पदानि वाक्यानि लिखति ।
क्रमेण संख्याः गणितं च अधीते ।

गुरुः- ततः परं वयसा परिणतः ज्ञानस्य वर्धनाय प्रौढविद्याशालां
प्रविशति । तत्र गणिते, इतरासु भाषासु, लोकचरित्रे,
प्रादेशिकचरित्रे, भूगोलविज्ञाने, खगोलविज्ञाने भौतिके रसायने
जीवनविज्ञाने इति बहुषु क्षेत्रेषु भूयसा परिचयं लभते । क्रमेण
केषुचित् विशिष्टेषु विषयेषु अधिकं परिचयं लभते । यत्र तस्य
अभिनिवेशः अधिकः, तं विशिष्टपाठ्यत्वेन गृह्णाति । तथा किल?

बालः- आम् आर्य! अहमपि तथैव शिक्षां प्राप्तुं इच्छामि ।

गुरुः- ततो युवा भवति । कलाशालां प्रविशति ।

बालः- आर्य! कलाशालाः असंख्याः सन्ति । कुत्र पठेयम्? कुत्र पठनाय
स्थानं लभ्येत? कियत् शुल्कम्? किं मम पितृभ्यां तद् दातुं

शक्येत? तत्र लभ्या शिक्षा किं मां उपकुर्यात् उत्तमं जीवनं प्राप्तुम्? इति बहवः संशयाः भ्रामयन्ति माणवकं इति मम अग्रजो वदति । किं तत्सत्यम्?

गुरु :- सत्यं भवेत्, यदि माणवकः स्वयमेव प्रयतेत तदर्थे । पितरौ विद्येते, तदर्थे चिन्तितुं, युक्तं आचरितुं च । ततः कुतः चिन्ता? कुतो वा भ्रमः? अत्रैव किञ्चिद् वक्तुं इच्छामि । “विनयाय विद्या” इति किञ्चित् आभाणकं त्वया श्रुतं स्यात् । सर्वाः एताः विद्याः, सा च शिक्षा विद्यालयेषु या लभ्यते, तासां एकमेव उद्देश्यं - विनयनं नाम । मार्गे उचिते नयनं, विनयनं भवति । तदर्थमेव शिक्षा, अभ्यासश्च । अभ्यासेन सर्वं वशं भवति । उचितो युक्तो मार्गः न बालेन किशोरेण स्वयमेव सुज्ञेयः । तदर्थं गुरुः मार्गं दिशति । अत एव तस्य नाम देशिकः इति । माता पिता च गृहे, गुरुः विद्यालये च तत्र निरताः रात्रिन्दिवं तव मार्गे नयनाय उद्युक्ताः । ते वयसा त्वदपेक्षया ज्यायांसः । विद्यया अनुभवेन च श्रेयांसः । त्वयि - त्वदर्थे सदा अवहिताः, तव हिताचरणे रताः । अतः तदीयेषु निर्देशेषु त्वया अवहितेन भाव्यम् । तेषां उपदेशेषु अवधानाय, विनयः आवश्यकः । विनये सति विद्या वर्धते । अत एव बालविद्याशाला, प्रौढविद्याशाला, कलाशाला, विश्वविद्यालयः इति क्रमेण उन्नतानि विद्यास्थानानि प्रविशसि । तानि उन्नतानि । तत्र प्रवेशाय तव विनतिः आवश्यकी । इतः परं मम ज्ञेयं नास्ति इति चिन्तयसि चेत्, कुतः कलाशालां गन्तुं इच्छसि? उपर्युपरि किमपि विद्यते । ततः उपर्युपरि अधीषे । विद्यायाः अन्तः नास्ति । सर्वासां विद्यानां अधीश्वरी सरस्वती अद्यापि पुस्तकहस्ता विद्याः, वीणाहस्ता कलाश्च अधीयाना वर्तते इति वृद्धाः वदन्ति । मया सर्वं ज्ञातं इति

அவலேப: ஢வேச்சேது, அ஢ீதாபி விதா திரோ஢வதி, சர்வத்ரி ஢ாசா஢ஜ்ஜோ
஢வேதபி । அதோ வினீதோ ஢வ விதா஢்஢஢ே । வினீதோ ஢வ தத்ரி
அபக்தர்ரி பிதரி ஢ாதரி ஢ுரோ ச ।

஢ால:- அர்ய ! சா஢ு அவ஢க்சா஢ி । ஢ாதாபி அவ஢ேவ ஢ா வததி, அ஢்஢ோத்யதி
அசகூது ।

஢ுரு:- ஢஢நே, அ஢஢நே, ப்ரத்ரே, அத்ரே, ஢ாஷநே, ஢ாசே, கெலிபு, சேவாபா, ச
சதுகாரே, சர்வத்ரிபி வினீத: அசிதம் வ்ய஢ர் । அநுகூலாந் ஢ூயோ
அநுகூலய । ப்ரதிகூலாநபி அநுகூலய சூநூதயா ஢஢ுரயா வாசா ।
விநயேந விதா வ்ரத்ய । வித்யா விநயம் வ்ரத்ய । சர்வத்ரி ச஢லோ
஢வே: । அத்ரம் ஜீவநம் ப்ராபூயா: । சர்வத்ரி தே சூ஢ம் ஢வது । வித்யாசாலா
சந்ரி஢ிதா । ஢க்ச பூநர்஢ர்நாப ।

லக்ஷ்யம் - ஢ோக்கம், ஢ேதவ்யா: கழிக்கத் தக்கவை, கிசுர: 8-15
வயதிலுள்ள சிறுவன், வ்யயீகரிஷ்யசி செலவிடப் ஢ோகிறாய்,
ப்ரதீக்சித: ஢திர்பார்த்தது, ஜீவநம் வாழ்க்கை, அபயுக்தம் உதவக்
கூடியது, அத்ரே ஆர்வத்துடன் உள்ளேன், பரிசய:
பயிற்சி-அறி஢ுகம், விசிஷ்டம் பா஢்யம் - சிறப்புப் பாட விஷயம், சிசு
பயிற்சி, ஢்ராமயந்ரி கலங்க்ச் செய்கின்றன, விநயநம் ஢ல்வழிப்
படுத்துதல், திசதி காட்டுகிறார், ஜ்யாயாந் ஢ூத்தவர், ஜ்யாயாந்:
(பஹு), ச்ரேயாந் சிறந்தவர், ச்ரேயாந்: (பஹு), அவ஢ிதா:
கருத்துள்ளவர்கள், ஢ிர்஢ர்: குறிப்பு, அவதாநம் கவனம், விநதி: விநய:
அடக்கம், வழிப்படுத்தியபடி செல்லுதல், அ஢ிஷே படிக்கிறாய்,
அ஢ியாநா கற்பவளாக, அவலேப: செருக்கு ஢ாசா஢ஜ்ஜ: ஢ூக்கு
உடைதல், அ஢்஢ோத்யதி ஢ினைவு படுத்துகிறான்(ள்), கெலி: வினையாட்டு,
சதுகார: உபசரிப்பு, அநுகூலய இத஢ாக இருக்க்ச் செய். சூநூதா
இனிய).

द्वाविंश पाठः PAṬṬṢ 22

अभिज्ञानशाकुन्तलम् - (सङ्क्षेपः) 3.

तृतीयं दृश्यम् ।

[स्थानं-कण्वाश्रमः । दुष्यन्तस्य वयस्यः विदूषकः, मृगयायै प्रस्थितं दुष्यन्तं अनुगच्छन्, वने परिभ्रमणेन नितरां श्रान्तः, वृक्षमूले शयानः, स्वगतं भाषते]

विदूकः- भो दिष्ट ! मृगयाशीलो राजा । तस्य वयस्यो भवन्नपि इदानीं निर्विण्णः । राजानं अनुगच्छामि । मृगया ! मृगया ! तस्य तत्रैव रतिः । इतो मृगः, ततः शार्दूलः इति मध्याह्नेऽपि अटवीतः अटवीं अटावः । पत्रसङ्करेण कलुषितं कदुष्णं जलं पिबावः । अनियता आहारवेला ! कमपि उपनतं आहारं खादावः । रात्रावपि निकामं शयितुं न शक्नुवः । अद्य तावत् प्रत्यूष एव प्रबोधितोऽस्मि । इयतापि ते क्रीडा न अवसिता । गण्डस्य उपरि पिडका सम्वृत्ता । वयस्यः मृगं अनुसरन् आश्रमं प्रविष्टः । तत्र तापसकन्यका शकुन्तला तेन दृष्टा । सः नगरगमनाय कथमपि मनः न करोति । का गतिः? (पुरतः पश्यन्) वयस्यः इत एव आगच्छति । भवतु ! अङ्गभङ्गेन विकलः इव भूत्वा स्थास्यामि । एवमपि नाम विश्रामं लभेय ! (इति दण्डकाष्ठमवलम्ब्य तिष्ठति) ।

वयस्यः நண்பன் அநுగच्छந் பின் தொடர்பவனாக பரி-ப்ரமணேன சுற்றுவதால் ஶ்ரान्तः களைத்தவனாக விஶ்ராமம் ஓய்வை ஶ்வகத் தனக்குள்ளேயே மோ டிஶ்ட ! அட தலையெழுத்தே ! மृகயாशीலः வேட்டையில் ஈடுபாடு மிக்க வயச்யபவேன நண்பனாக இருப்பதால் நிர்விण्णः மனம் உடைந்தவனாக மृगः மான் வராஹ்: பன்றி ஶார்दूलः புலி மध्याह्नेऽपि நடுப்பகலிலும் (மध्याह्நே + அபி) அடவீதः அடवीं காட்டிலிருந்து காட்டை அடாवः சுற்றுகிறோம் (இருவர்) பத்ரசங்கரேण இலைகளின் சேர்க்கையால் கषायं துவர்ப்புள்ள கदुष्णं கத

கதப்புடன் கூடிய அனியதா நிர்ணயமில்லாத லபாவஹே பெறுகிறோம் (இருவர்) நிகா஢் இஷ்டப்படி ஶயிதும் படுப்பதற்கு ந ஶக்துவ: முடிகிறது இல்லை ப்ரத்யூஷ + ஁வ விடியற்காலையிலேயே ப்ரதிபுதத: அஸ்மி ஁ழுப்பி விடப்பட்டேன் ஁யதா + அபி இத்தனையாலும் ந நிஶ்ராமந்தி விலகுதிறதில்லை கண்டஸ்ய கட்டியின் பி஁டகா கிரங்கு சவ்ருதா ஁ற்பட்டுள்ளது தாபசகந்யகா தபசிப்பெண் மன: ந கரூதி மனத்தைச் செலுத்தவில்லை அங்கமேன ஁டல் முறிவது போன்ற வலியால் விகல: ஁வ தளர்ந்தவன் போல் ஢ூதூ ஆகி ஶதாஸ்யாமி நிற்கப்போகிறேன் ஁வமபி நாம.... லமேய இப்படியாவது ஁ய்வைப்பெறுவேனூ? லமேய பெறுவேன் அபி நாம லமேய? பெறுவேனூ? ஁ண்டகாஷ்ட் அவலம்ய தடியை ஁ண்ணிக்கொண்டு.

த்ரயூவிஷ: பாட: — பாடம் 23

அ஢ிஜ்ஞானஶாகுந்தலம் (ச஢்ஶேப:) 4

[ராஜா ஁ப்யந்த: ஁கத: ப்ரவிஷதி | தஸ்ய வயஸ்ய: வி஁டூஷக: ஁ண்டகாஷ்ட் அவலம்ய ராஜானம் ப்ரதீக்ஷமாண: திஷ்டதி]

ராஜா — (அதூமகதம்) ஶா ப்ரிதா ந ஶுல஢ா | அஸ்து கா஢ம் | ம஢் மனஸ்து தஸ்யா: ஁ர்ஷநேன அாஶ்ஸிததி | கா஢: ந க்ருதார்த்: | ததாபி ஁யூ: அந்யூந்யம் அ஢ிலாஷ: ரதிம் க்ருதே | கா஢ி ஶ்வதாம் பர்யதி |

வி஁டூஷக: — ஢ூ வயஸ்ய | ந ஢ே ஁ஸ்தபா஁ம் ப்ரஸரதி | வாசா வ஁ாமி |
கயது கயது ஢வாந் |

ராஜா — காத்ரஸ்ய ஁பதாத: க்ருத:?

வி஁டூஷக: — ஢வானேவ அக்ஷி அாகுலம் க்ருதவாந் | ஁஁தானீம் அஶ்ருகாரணம் பூக்ஷதி |

राजा — न खलु अवगच्छामि ।

विदूषकः — राज्यकार्याणि त्वया उज्झितानि । अहं श्वापदान् समुत्सारयन् वर्ते । अतः सन्धिबन्धाः संक्षोभिताः । ततः प्रसीद एकाहमपि तावत् विश्राम्यताम् ।

राजा — (आत्मगतं) अयं च एवं आह । शकुन्तलायाः अनुस्मरणेन ममापि मृगया न रोचते । (प्रकाशं) वयस्य । तथैव अस्तु । विश्राम्यतु भवान् । ततः परं ममापि एकस्मिन् अनायासे कर्मणि सहायो भवतु ।

विदूषकः — किं मोदकानां खादने? तथा च इतः क्षणः सुगृहीतः ।

राजा — न न । वक्ष्यामि । कः को अत्र भोः?

दौवारिकः — (प्रविश्य) भर्ता आज्ञापयतु ।

राजा — सेनापतिं आह्वय ।

(दौवारिको निष्क्रम्य सेनापतिना सह प्रविशति)

सेनापतिः — जयतु जयतु स्वामी । वने श्वापदाः गृहीताः । मृगयायै प्रतिष्ठामहे ।

राजा — भद्र सेनापते ! आश्रमस्य सन्निकर्षे स्थिताः स्मः । अतः ते वचः न अभिनन्दामि । मृगयायाः विरमामः । पूर्वं गतान् वनग्राहिणः निवर्तय । सैनिकाः तपोवनं न उपरुन्धन्तु । तपस्विनां शमः एव धनम् । तेषु दाहकं तेजः गूढम् । तान् मा उत्तेजय ।

सेनापतिः — यत् आज्ञापयति स्वामी । [सेनापतिः निष्क्रान्तः]

एकतः ஒருபுறம் प्रतीक्षमाणः எதிர்பார்த்துக்கொண்டு आत्मगतं

தனக்குள் அஸ்து காம இரூக்கட்டுமே அாஸ்சிதி நிம்மதியடைகிறது
 कृतार्थः நிறைவேறியது அபிலாஷ: ஆசை ரதி கிளர்ச்சியை காமி
 ஆசைப்படுபவன் ஸ்வதா தன் விருப்பப்படியே அமைந்ததாக
 हस्तपादं கைகால் (கைகளும் கால்களும் हस्तौ पादौ च हस्तपादं)
 उपघातः அடிபட்டதால் வேதனை அகூல கலங்கியதாக அஸ்து காரண
 कண்ணौरीनं காரணத்தை उज्जितानि விடப்பட்டன ஸ்ரபதாந்
 விலங்குகளை समुत्सारयन् விரட்டிக்கொண்டு சந்நிபந்யா: எலும்புப்
 பூட்டுகள் சங்க்ஷோமிதா: கலகலக்கச் செய்யப்பட்டன एकाहं अपि ஒரு
 நாளாவது விஸ்ராம்யதா ஒய்வெடுத்துக் கொள்வீர் அஹ் சொன்னான்
 (சொல்கிறான் என்ற பொருள்) अनुस्मरणेन இடைவிடாத
 நினைவினால் मृगया வேட்டை नरोचते பிடிக்கவில்லை அநாயாஸே உடல்
 வருத்தமில்லாத किं मोदकानां खादने கொழுக்கட்டை தின்னவா?
 क्षणः அவகாசம் सुगृहीतः நன்கு ஒதுக்கப்பட்டது वक्ष्यामि பிறகு
 சொல்வேன் दौवारिकः வாசந்தகாப்போன் भर्ता எஜமானன் आज्ञापयतु
 உத்தரவிடுங்கள் आह्वय கூப்பிடு निष्क्रम्य வெளிக்கிளம்பி ஸ்ரபதா:
 गृहीता: விலங்குகள் சூழப்பட்டுள்ளன प्रतिष्ठामहे கிளம்புகிறோம்
 सन्निकर्षे ஸமீபத்தில் अभिनन्दामि பாராட்டுகிறேன் विरमाम:
 ஒய்வெடுப்போம் वनग्राहिणः காடுகளைச் சூழ்ந்திருப்பவர்களை
 निवर्तय திருப்பு उपरुन्धन्तुவளைத்துத் துன்புறுத்தட்டும் शमः மன
 அடக்கம் दाहकं கொளுத்தும் தன்மையுள்ள गूढं மறைந்துள்ளது
 उत्तेजय கிளப்பிவிடு.

चतुर्विंशः पाठः — பாடம் 24

धातवः उपसर्गाश्च (४)

மேலும் வழக்கிலுள்ள சில தாதுக்கள்

1. दृश-पश्यति பார்க்கிறான் उत्पश्यति உற்றுநோக்குகிறான்.
எதிர்பார்க்கிறான் परिपश्यति சுற்றிப்பார்க்கிறான்.

रामः सीतां पश्यति। रामः आकाशे प्लवमानं हनुमन्तं परिपश्यति।
सीता लभ्येत इति उत्पश्यति। गुरुः परितः आसीनान् माणवकान् “ते
अवहिताः पाठं पठन्ति वा” ? इति परिपश्यति।

2. सद - सीद - सीदति அழிகிறான், துன்புறுகிறான், தளர்கிறான்.
प्रसीदति தெளிகிறான், மகிழ்கிறான், அவசீததி களைக்கிறான்.
विषीदति வருந்துகிறான். निषीदति உட்கார்கிறான் आसीदति
அணுகுகிறான். उत्सीदति அடியோடு (வேரோடு) சாய்கிறான்.

पङ्के लग्नः मृगः सीदति। महान्तं भारं वहन् वृषभः सीदति। कुसुमितं
उद्यानं दृष्ट्वा मनः प्रसीदति। हनुमन्तं आगतं दृष्ट्वा रामः प्रसीदति।
सीता दूरे रावणगृहे रुद्धा इति रामः विषीदति। हनुमता आश्वस्तः
रामः वृक्षमूले निषीदति। रावणस्य दुश्चरितेन तस्य कुलमेव उत्सीदेत्
इति विभीषणः अबिभेत्।

3. वस वसति குடியிருக்கிறான், प्रवसति வெளியூர் செல்கிறான்.
विवसति வெளியே வசிக்கிறான். उद्वसति வெளியேறுகிறான்
आवसति முழுவதிலும் தங்கியுள்ளான். निवसति உள்ளே
வசிக்கிறான் उपवसति அருகில் இருக்கிறான். पट्टिनी किदक्किरुன்.

त्वं तव गृहे वससि। रामः इतः प्रवसति। अहं पृथक् विवसामि।
विश्वनाथः कोपेन उद्वसति। दशरथः अयोध्यां आवसति। सीता उदजे
निवसति। भक्तः ईश्वरं उपवसति। अद्य एकादशी इति उपवसामि।

4. पत - पतति - வீழ்கிறான் ப்ரபததி வேகமாக உயரத்திலிருந்து விழுகிறது. பராபததி தள்ளி விழுகிறது. சம்பததி தாரையாகத் தொடர்ந்து விழுகிறது. அபததி எதிர்பாராமல் நேரிடுகிறது. உத்பததி எழுகிறது மேலே பறக்க முற்படுகிறது.

वृक्षात् पर्णं पतति । गिरेः निर्झरः प्रपतति । भीमेन गदया हतः दुर्योधनः परापतति । वर्षासु मेघात् वर्षाधाराः संपतन्ति । कर्मणि निरतस्य कश्चन विघ्नः आपतति । पतगः डयनाय उत्पतति । आकाशे स पक्षाभ्यां भूयो भूयः उत्पतति ।

5. गम-गच्छ - गच्छति செல்கிறான் அபகச்சதி விலகுகிறான் அனுகச்சதி பின் தொடர்கிறான் அவகச்சதி அறிகிறான் நிர்गच्छति வெளியேறுகிறான் அகக்சதி வருகிறான் (புதி அ) புதுகக்சதி திரும்பிவருகிறான் புதிगच्छति திரும்பிப்போகிறான் (சம்+அ) சமகக்சதி கூடுகிறான். வந்து சேர்கிறான். உபகக்சதி நெருங்குகிறான், அருகே செல்கிறான் சङ्गच्छते (ஆத்மநேபதம்) (புதி उद्) புதுङ्गच्छति எதிர் சென்று வரவேற்கிறான்.

रामो वनं गच्छति । अशुद्धात् स्थलात् अपगच्छति । अहं पितरं अनुगच्छामि । माणवकः आचार्येण पाठितं भागं अवगच्छति । पाठशालां गन्तुं गृहात् निर्गच्छ । सायं मदीयं गृहं आगच्छ । विद्याशालां गतः मम पुत्रः इदानीमेव प्रत्यागच्छति । तेन सह आगतः तस्य वयस्यः स्वगृहं प्रतिगच्छति । सायं पठनाय सः मम पुत्रेण समागच्छेत् । सर्वे माणवकाः गुरुं उपगच्छन्ति । मित्रं मित्रेण सङ्गच्छते । गृहमागतं गुरुं मम पिता प्रत्युद्गच्छति ।

6. सृप-सर्प- सर्पति நகர்கிறான், ஊர்கிறது மெள்ளச் செல்கிறது அபசர்பதி விலகிச் செல்கிறான், ப்ரசர்பதி மேலே பரவுகிறது விசர்பதி வேகமாகப்பரவுகிறது உபசர்பதி அருகில்செல்கிறான்.

भुजगः शनैः सर्पति ! दुष्ट ! क्षणेन अपसर्प ! अन्यथा हन्याम् । जले तैलं प्रसर्पति । व्याधिः अपथ्येन विसर्पति । गुरुं विनयेन उपसर्प ।.

7. நம - நமதி வணங்குகிறான். ப்ரணமதி நன்கு வணங்குகிறான். அவனமதி குணிகிறான். ஁நமதி நிமிர்கிறான். பரிணமதி மாறுகிறான். வினமதி வளைகிறான்.

गुरुं नम । मातरं प्रणम । लज्जया अवनमति । भर्तुः मुखं द्रष्टुं वधूः उन्नमति । आम्रशलादुः क्रमेण फलतया परिणमति । अग्नौ तप्तः लोहदण्डः विनमति ।

8. क्रमु - क्राम - क्रामति காலடி நகர்த்தி வைக்கிறான். அடிவைக்கிறான் சீராக நகர்கிறான். ப்ரகாமதி துவக்குகிறான். புராகாமதி வெல்லச்செல்கிறான். எதிர்க்கிறான். சட்காமதி இடம் மாறுகிறான். மற்றதன் இடத்தில் நுழைகிறான். ஆகாமதி எதிர்த்து முன்னேறுகிறான். ஁த்ராமதி இருக்குமிடத்தை விட்டுப்பிரிகிறான். பரித்ராமதி சுற்றிவருகிறான். வலம் வருகிறான்.

सूर्यः आकाशं वेगेन क्रामति । विनायकं संपूज्य कार्यं प्रक्रामति । क्रुद्धः भीमः शत्रुसेनां पराक्रामति । सूर्यः मेषात् वृषभं सङ्क्रामति । रामः लङ्कां आक्रामति । रामेण हतस्य रावणस्य प्राणाः उत्क्रामन्ति ।

9. भ्रम भ्रमति சுற்றுகிறான் அலைகிறான். பரிப்ரமதி சுற்றியலைகிறான் சம்ப்ரமதி பரபரப்படைகிறான்.

अजः तृणाय भ्रमति । सूर्यः भूमिं परिभ्रमति । जामातरं क्रुद्धं दृष्ट्वा श्वश्रूः संभ्रमति ।

10. जि - जिय जयति வெல்கிறான் விஜயதே (ஆத்மநே) வெல்கிறான் பராஜயதே (ஆத்மனே) தோற்கடிக்கிறான். அபஜயதி தோற்கடிக்கிறான்.

ராமோ ராவணம் ஜயதி | பாரததேசோ விஜயதே | அஸ்மாசு சேனா சத்ருந் பராஜயதே - அபஜயதி |

11. ஸ்மரதி நினைக்கிறான் விஸ்மரதி மறக்கிறான் அநுஸ்மரதி தொடர்ந்து நினைக்கிறான் அபஸ்மரதி நினைவிழக்கிறான்.

புத்ரம் மாதரம் ஸ்மரதி | க்ருதப்ந: க்ருதம் விஸ்மரதி | க்ருதஜ்: கதாசித் க்ருதம் அந்ஸமபி அ஘ாபி அநுஸ்மரதி | ஜ்வரித: ஜ்வரவேகேன அபஸ்மரதி |

12. து - தர தரதி தாண்டுகிறான் சந்தரதி தெப்பம் முதலியதன் உதவியால் தாண்டுகிறான் அவதரதி இறங்குகிறான் நிஸ்தரதி கரை ஏறுகிறான், கடனிலிருந்து மீள்கிறான் விரதி வாரிவழங்குகிறான். உத்தரதி கரை ஏறுகிறான்.

நதீம் தரதி | நைகயா சாகரம் சந்தரதி | அஹம் ச்நாதும் நதீம் அவதரமி | ச: ச்நாத: நத்யா: நிஸ்தரதி | க்ருதாத் த்வம் ப்ரதம் நிஸ்தரே: | விவாஹ காலே பந்நுப்ய: பாரிதோஷிகாந் விரதி | நதீத: ப்ரதம் உத்தர |

13. ருஹ - ரோஹதி | முனா விட்டு எழுகிறது. அரோஹதி ஏறுகிறான் அபிரோஹதி (ஒன்றின் மேல்) ஏறுகிறான் அவரோஹதி இறங்குகிறான்.

பீஜம் உஸம் அங்ஞராத்மநா ரோஹதி, தத: பல்லவாத்மநா | கபி: வுஷம் அரோஹதி | நுப: சிங்ஹாசனம் அபிரோஹதி | சூர்ய: அகாசாத் அஸ்தகிரி அவரோஹதி |

பயிற்சி - உபஸர்கங்களுடன் தாதுக்களைச் சேர்த்து ஒவ்வொன்றிற்கும் 2 வாக்கியங்கள் அமைக்கவும்.

பஞ்சவிங்ச: பாட: பாடம் 25

கிரீடாரங்ஜ:

ப்ராத: ! பாலகாநாம் க்ரீடோத்யானம் கஞ்ஞாவ: | வித்யாசாலா: சர்வா: பிஹிதா: வர்தந்தே | க்ரீடோத்யானே மஹான் சம்மர்ட்: உபலப்யதே | சர்வே மாணவகா: க்ருஹே விநோதநை:

अतृप्ताः सायमिहागच्छन्ति । काश्चन क्रीडाः गृह एव क्रीडितुं शक्यन्ते । काश्चन बहिः विस्तृते प्रांगणे एव क्रीडितुं शक्यन्ते । कूर्दनं, धावनं, उल्लवनं, कपदीं, कन्दुकं, पादकन्दुकं, कन्दुकोत्क्षपः, वीटा इत्यादयः बहिरेव क्रीडितुं शक्यन्ते ।

भारतदेशे कन्दुकक्रीडा अतीव प्रसिद्धा । काव्येषु कुमारीणां कन्दुकक्रीडा सरसं वर्ण्यन्ते । ग्रामे ग्रामे, विद्यालये विद्यालये, यत्र यत्र विस्तृतं प्राङ्गणं उपलभ्यते, तत्र तत्र कन्दुकैः क्रीडा संपद्यते । प्रतिवत्सरं अथवा प्रतिविरामकालं तत्र तत्र क्रीडाप्रतियोगः आयोज्यते । तत्र महता उत्साहेन बहवः खेलकाः समापतन्ति । बहवश्च प्रेक्षकाः कुतुकेन समायान्ति ।

एतादृशे क्रीडाप्रतियोगे क्रीडतां द्वे दले भवतः । एकस्मिन् दले दश दश खेलका भवन्ति । एकैकस्य दलस्य पृथक् नेता कश्चित् भवति । तयोर्दलयोः मध्यस्थः एकः क्रीडासमये व्यवस्थां निर्णयति । तां पालयति अव्यवस्थां वारयति । नियमं तदा तदा निर्दिशति । विवादे उत्पन्ने मध्यस्थो भूत्वा निर्णयं करोति ।

क्रीडाभिः बालकानां कुमाराणां, बालिकानां कुमारिकाणां च महान् लाभः सम्पद्यते । धावनादिना प्राणशक्तिः वर्धते । बलं उपचीयते । स्फूर्तिः प्रसरति । श्रमसहने शक्तिः अभिवर्धते । अङ्गानि प्रत्यङ्गानि च दृढानि भवन्ति । बुद्धिः तीक्ष्णा भवति । नवनवतया उत्पद्यमाने संमर्दे सद्यः 'किं कर्तव्यं', इति निर्णये पटुता संपद्यते । पदे पदे चतुरता, सूक्ष्मदर्शिता, प्रत्युत्पन्ना मतिश्च प्रदर्शनीया भवति । निर्णीतस्य समयस्य पालनं, अनुशासनस्य अनुगमनं, स्वे दले संमिलितेषु परस्परं प्रीतिः, श्रमसहिष्णुता, साहसं, काले परस्परं सहयोगः, शरीरस्य मनसश्च लाघवं, अन्ततः मनसः रञ्जनं च भवति । अस्तु । भ्रातः । तव कस्यां क्रीडायां रुचिः विद्यते? क्रीडाकाले क्रीड । पठनकाले पठ । तथैव गृहकर्म यदा करणीयं तदा तदपि श्रद्धया उत्साहेन च कुरु ।

க்ரீடோயான வினையாட்டுப் பூங்கா பிஹிதா: மூடப்பட்டவையாக
 सम्मर्द: கூட்டம், நெருக்கடி வினோதநை: வினையாட்டுக்களால்,
 வினையாட்டுக் கருவிகளால் அநூதா: மன நிறைவு பெறுதவர்களாக
 க்ரீடிதும் வினையாட சக்யந்தே முடியும் ப்ராங்கே பெரும் அங்கணத்தில்
 (வீடு அல்லது ஏதேனும் ஒரு கூடத்தின் முன்னுள்ள விரிந்த
 இடம்) கூர்நம் குதித்து வினையாடுதல் தாவனம் ஓடி வினையாடுதல்
 उत्प्लवनं எம்பிக்குதித்து வினையாடுதல் கபர்தீ பவிங்சடுகுடு-கபடி
 पादकन्दुकं கால்பந்து கन्दुकोत्क्षेप: எறிபந்து வீடா கிரிகெட்டு
 प्रतिविरामकालं ஒவ்வொரு விடுமுறை நாட்களிலும் க்ரீடாபுரியோ:
 வினையாட்டுப்போட்டி (மாட்ச்) தலே இரு போட்டியிடும் அணிகள்
 खेलका: வினையாட்டு வீரர்கள் समापतन्ति கூடுகிறார்கள் प्रेक्षका:
 பார்வையாளர்கள் க்ரீடதா வினையாடுபவர்களுடைய व्यवस्थां
 கட்டுப்பாட்டை निर्णयति தீர்மானிக்கிறான் अव्यवस्थां
 கட்டுப்பாடின்றமையை निर्दिशति சுட்டிக்காட்டுகிறான் उपचीयते
 சேர்கிறது स्फूर्ति: சுறு சுறுப்பு श्रमसहने கடும் உழைப்பை —
 களைப்பைத் தாங்குவதில் प्रत्यङ्गानि சுறு உறுப்புக்கள் नवनवतया
 புதிது புதிதாக सद्य: உடன் पटुता திறமை पदे पदे ஒவ்வொரு
 அடியிலும், ஒவ்வொரு சமயத்திலும், அடிக்கடி चतुरता
 சாமர்த்தியம் सूक्ष्मदर्शिता நுண்ணிய நோக்கு प्रत्युत्पन्ना मति:
 நெருக்கடிகளை சமாளிக்கும் அறிவு प्रदर्शनीया வெளிக்காட்ட
 வேண்டியதாக समयस्य ஒழுங்கு முறையின் अनुशासनस्य பொது
 நியமத்தின் अनुगमनं அடங்கிச் செல்லுதல் श्रमसहिष्णुता கடும்
 உழைப்பைத் தாங்கும் சக்தி साहसं திடீர் செயலாற்றல் रञ्जनं
 களிப்பித்தல்.

பயிற்சி: 1 இந்தக் கட்டுரையில் சில இடங்களில் ஸந்தி
 சேர்ந்தும் சில இடங்களில் ஸந்தி சேராமலும் உள்ளது.
 சேராததைச் சேர்க்கவும். சேர்ந்ததைப் பிரிக்கவும்.

2. वर्धते, प्रसरति, विद्यते, समायान्ति, वर्तन्ते, गच्छावः என்ற நிகழ்கால வினைச்சொற்களின் மற்ற மூன்று புருஷங்களில் உள்ள உருவங்களை எழுதுக.

3 முழுவதையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதவும்.

4 இதில் உள்ள ஏதேனும் 4 வாக்கியங்களைச் சிறிது மாற்றித் தங்கள் சொந்த நடையில் எழுதுங்கள்.

षड्विंशः पाठः பாடம் 26

न என்ற எழுத்தில் முடியும் சப்தங்களின் முக்கியமான வகை மூன்று. गुण - बल - धन- मन्त्र போன்ற சொற்களின் மேல் இந் என்ற விசுதி சேர்ந்து गुणिन् धनिन् बलिन् मन्त्रिन् போன்ற சொற்கள் குணமுடையவன், பொருளுடையவன், வலிமையுடையவன், மந்திரமுடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. यशस्, तपस्, मेधा போன்ற சொற்களின் மேல் विन् விசுதியைச் சேர்த்து यशस्विन्, तपस्विन्, मेधाविन् புகழுடையவன், தபஸ்விந் தவமுடைவன், மேதாவிந் மேதையுடையவன் போன்ற சொற்கள் வருகின்றன. இவை முதல் வகை. இவற்றின் முதல் வேற்றுமை ஒருமையில் இந் என்பது ई என்று மாறுகிறது.

१. नकारान्तः पुंलिङ्गः गुणिन् शब्दः (குணமுடையவன்)

गुणी	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिनं	गुणिनौ	गुणिनः
गुणिना	गुणिभ्यां	गुणिभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை गुणिषु

वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री च नन्दकी ।

श्रीमान् नारायणो विष्णुः वासुदेवोऽभिरक्षतु ॥

இந்த செய்யுள் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் வரும் பிரார்த்தனை. नारायणः विष्णुः वासुदेवः என்ற மூன்று சொற்களும் விஷ்ணுவைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் अभिरक्षतु (காப்பாற்றட்டும்) என்ற வினைச்சொல்லுக்கு ஏதாவது ஒரு சொல்லைத்தான் எழுவாயாகக்கொள்ள முடியும். எனவே மற்ற இரு சொற்கள் அடைமொழிகளாகின்றன. विष्णुः எங்கும் வியாபித்து நின்ற वासुदेवः வசுதேவர் மைந்தனான नारायणः अभिरक्षतु நாராயணன் காப்பாற்றட்டும் என்று பொருள் கூற வேண்டும். இங்கு वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री नन्दकी என்ற சொற்கள் नकारान्त சப்தங்களுக்கு எளிதில் உதாரணம் என்பதை நினைவில் வைக்கலாம் वनमालिन गदिन् शार्ङ्गिन् शङ्खिन् चक्रिन्, नन्दकिन् என்பவை சப்தங்கள். नन्दकं என்று பகவானுடைய கத்திக்குப் பெயர்.

२. नकारान्तः पुलिङ्गः तपस्विन् शब्दः

तपस्वी	तपस्विनौ	तपस्विनः
तपस्विनं	तपस्विनौ	तपस्विनः
तपस्विना	तपस्विभ्यां	तपस्विभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை तपस्विषु

இரண்டாவது வகையைப் பார்ப்போம். आत्मन् (ஆத்மா) महात्मन् (மஹாத்மா) ब्रह्मन् (பிரம்மா) अर्वन् (குதிரை) यक्ष्मन् (கூயரோகம்) போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. இதில் முதல் வேற்றுமையிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை இருமைகளிலும் आत्मा आत्मानौ... .. என்ற நெடிலுடன் கூடிய ரூபங்கள் காணப்படுகின்றன.

नकारान्तः पुंलिङ्गः आत्मन् शब्दः

आत्मा	आत्मानौ	आत्मानः
आत्मानं	आत्मानौ	आत्मनः
आत्मना	आत्मभ्यां	आत्मभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை ஆत्मஸு

४ नकारान्तः पुंलिङ्गः यक्षन् शब्दः

यक्ष्मा	यक्ष्माणौ	यक्ष्माणः
यक्ष्माणं	यक्ष्माणौ	यक्ष्मणः
यक्ष्मणा	यक्ष्मभ्यां	यक्ष्मभिः

7-ம் வேற்றுமை பன்மை யக்ஷஸு

यक्षन् सप्ततद्धितं न् एनपठ्य ण् एन्तु मातुम्.

மூன்றாம் வகையைப் பார்ப்போம். ராஜந் பூஷந் போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை.

नकारान्तः पुंलिङ्गः राजन् शब्दः असकं

राजा	राजानौ	राजानः
राजानं	राजानौ	राज्ञः
राज्ञा	राजभ्यां	राजभिः
राज्ञे	राजभ्यां	राजभ्यः
राज्ञः	राजभ्यां	राजभ्यः
राज्ञः	राज्ञोः	राज्ञां
राज्ञि-राजनि	राज्ञोः	राजसु
हे राजन्	हे राजानौ	हे राजानः

இங்கு சில இடங்களில் ராஜந் என்ற சொல்லில் ஜ வில் உள்ள உயிர் எழுத்து 'அ' மறைகிறது. ஜ்+ந் சேர்ந்து ஜ் என்று ஆகிறது. பூஷந் சப்தத்தில் ஷ விலுள்ள அ மறைந்து ஷ் + ண் ண் என்று ஆகும். ஆகவே பூஷ்: பூஷா பூஷ் பூஷ்: பூஷ்: பூஷ்: பூஷ்: பூஷ்: பூஷ்: என்ற ரூபங்களில் வரும். 7-ம் வேற்றுமை ஒருமையில் ராஜ், ராஜநி, பூஷ் பூஷி என்று இரு ரூபங்கள் உண்டு.

பயிற்சி 1 : தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

दशरथः रामं राजानं कर्तुं ऐच्छत्।

सर्वं वस्तु आत्मनः कामाय सृष्टम्।

उद्धरेत् आत्मना आत्मानम्।

महात्मना गान्धिना अहिंसया स्वराज्यं संपादितम्।

अर्वणः पादेषु एकैकः शफः वर्तते।

अद्यत्वे राज्येषु मन्त्रिणां शासनं अन्ति।

एकेन तेजस्विना सूर्येण जगत् प्रकाशते।

मनस्विनि रामे प्रजाः अस्मिह्यन्।

பயிற்சி 2: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்.

1. குடையுடன் இருப்பவர் என் மாமன்.
2. முண்டாசுடன் கூடிய சிப்பந்தி எங்கோ போகிறான்.
3. கவசமணிந்த சிப்பாய்கள் எங்கும் நிற்கிறார்கள்.
4. அரசர்கள் அரண்மனைகளில் வசித்தனர்.
5. நாரதர் தவசியான வால்மீகியின் ஆசிரமம் வந்தார்.
6. பலமுள்ளவனை எல்லோரும் பின்பற்றுகிறார்கள்.
7. கூடியத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் செங்கிப்பட்டி கிராமத்துக்கோ மதனப்பள்ளி நகரத்துக்கோ செல்கிறார்கள்.
8. சூர்யனுடைய கிரணங்கள் உஷ்ணமாக உள்ளன.

उत्रं कुदे उणीषः मुण्डासु कवचं कवसम्. इश्
सोற்கनुடன் इन् विकुதியைச் சேர்த்து நகாராந்தச் சொற்களாக்கி
உபயோகப்படுத்தவும். उद्धरेत् மேல் தூக்கிவிட வேண்டும்.

सप्तविंशः पाठः பாடம் 27

नकारान्त पुंलिङ्ग सप्तङ्कणैर्ष पற்றिर्ष पडित्ठोम्. नकारान्त
स्त्रीलिङ्गश्च सोर्हकल् वडुक्किल् इल्लै. इप्पादत्तिल्
नडुम्सकलिङ्कश्च सोर्हकणैर्ष पற்றिर्ष पडिप्पोम्. डुम्लिङ्कत्तिल्
वन्त गुणिन् यशस्विन् पोण्ण इन् विन् विकुतिकिल् मुडिन्त सप्तङ्कल्
नडुम्सकलिङ्कत्तिल् च सातारणमानवैर्ये. क्रेड्रे उतारणम्
தரப்படுகிறது.

1 நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: குணிந் ஶப்த: குணமுள்ள

குணி	குணிநி	குணினி
குணி	குணிநி	குணினி
குணினா	குணிப்யா	குணிபி:

மற்ற விபக்திகளில் புல்லிங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

2 நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: யஸிவ்ந் ஶப்த: புகமுடைய

யஸிவ்	யஸிவநி	யஸிவினி
யஸிவ்	யஸிவநி	யஸிவினி
யஸிவநா	யஸிவப்யா	யஸிவபி:

மற்ற விபக்திகளில் புல்லிங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

3 நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: கர்மந் ஶப்த: செயல்

கர்ம	கர்மணி	கர்மாணி
கர்ம	கர்மணி	கர்மாணி
கர்மணா	கர்மப்யா	கர்மபி:

மற்ற விபக்திகளில் புல்லிங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

4. நகாராந்த: நபுஸகலி஑்: நாமந் ஶப்த: பெயர்.

நாம	நாமுரி/நாமநி	நாமானி
நாம	நாமுரி/நாமநி	நாமானி
நாமுரி	நாமப்யா	நாமபி:
நாமுரி	நாமப்யா	நாமப்ய:
நாமுரி:	நாமப்யா	நாமப்ய:
நாமுரி:	நாமுரி:	நாமுரி
நாமுரி/நாமநி	நாமுரி:	நாமசு
ஹே நாமந்	ஹே நாமுரி/நாமநி	ஹே நாமானி

குறிப்பு: இந்த சப்தம் ராஜந் (பு) சப்தத்தைப் போன்றது. ம என்ற எழுத்திலுள்ள அ மறைவதால் நாமி என்று விசேஷ ரூபத்தையும் பெறுகிறது. நாமனி என்பது சாதாரண ரூபம். நாமந் (ஒளி. இருப்பிடம்). நாம (கயிறு தும்பு) என்ற சப்தங்களையும் நாமந் சப்தத்தைப் போல் சொல்ல வேண்டும்.

பயிற்சி 1: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

- 1 यशस्विनि इक्ष्वाकुकुले श्रीरामः अवतरति स्म।
- 2 वास्तुकर्मणि निपुणः एकः शिल्पी नगरे वसति।
- 3 'नारायण' इति नाम्नि/नामनि चत्वारि अक्षराणि सन्ति।
- 4 श्रीराजगोपालाचार्यः 'राजाजी' इति नाम्ना प्रसिद्धः।
- 5 यशोदा श्रीकृष्णं दाम्ना उदरे बबन्ध। अतः दामोदरः इति नाम।
- 6 गोष्ठेषु गावः वृषभाश्च पृथक् दाम्नि/दामनि बद्धाः, पंक्तिशः तिष्ठेयुः।
- 7 केरलेषु नालिकेरतन्तुभिः पादन्यासनानि दामानि महादामानि मार्गास्तरणानि च कुर्वन्ति।
- 8 दाम्नां निर्माणमेव तत्र बहूनां जीवनं भवति।

वास्तुकर्मणि கட்டிடத்தொழிலில் பண்பு கட்டினான் படி: கட்டப்பட்டு பங்கிச: வரிசை வரிசையாய் பாदन्यासनानि மிதியடிகள் மார்ட்டரணானி பாதை விரிப்புகள்.

பயிற்சி 2: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. அர்ஜுனனுக்கு பல்குண: பார்த்த: முதலான 10 பெயர்கள் இருக்கின்றன.
2. ஒவ்வொரு நாளும் என் பெயரின் எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாக எண்ணு.
3. சந்தனுவின் பிள்ளை தேவவ்ரதர். அவர் பீஷ்மர் என்ற பெயரால் பிரசித்தமானார்.
4. பெயரில் என்ன உள்ளது? செயலால்தான் மனிதன் உயர்ந்தவன் ஆகிறான்.
5. ராமர் தவசியான விசுவாமித்திரருடைய வேள்வியை ரகஷித்தார்.

अष्टाविंशः पाठः पाठम् 28

முதல் 10 வரை உள்ள எண்களை முன்னர் படித்தோம். एक சப்தம் முதல் चतुर् சப்தம் வரை 3 லிங்கங்களிலும் ரூபங்கள் வேறுபடுகின்றன. पञ्च முதல் அவ்வாறு வேறுபடுவதில்லை. இப்போது 11 முதல் 100 வரை உள்ள எண்களுக்கான சொற்கள் அமைவதைக் கற்போம்.

दश	10	पञ्चत्रिंशत्	35	षष्टिः	60
एकादश	11	षट्त्रिंशत्	36	एकषष्टिः	61
द्वादश	12	सप्तत्रिंशत्	37	द्विषष्टिः	62
त्रयोदश	13	अष्टत्रिंशत्	38	त्रिषष्टिः	63
चतुर्दश	14	नवत्रिंशत्	39	चतुष्षष्टिः	64
पञ्चदश	15	चत्वारिंशत्	40	पञ्चषष्टिः	65
षोडश	16	एकचत्वारिंशत्	41	षट्षष्टिः	66
सप्तदश	17	द्विचत्वारिंशत्	42	सप्तषष्टिः	67
अष्टादश	18	त्रिचत्वारिंशत्	43	अष्टषष्टिः	68
नवदश	19	चतुश्चत्वारिंशत्	44	नवषष्टिः	69
विंशतिः	20	पञ्चचत्वारिंशत्	45	सप्ततिः	70
एकविंशतिः	21	षट्चत्वारिंशत्	46	एकसप्ततिः	71
द्वाविंशतिः	22	सप्तचत्वारिंशत्	47	द्विसप्ततिः	72
त्रयोविंशतिः	23	अष्टचत्वारिंशत्	48	त्रिसप्ततिः	73
चतुर्विंशतिः	24	नवचत्वारिंशत्	49	चतुस्सप्ततिः	74
पञ्चविंशतिः	25	पञ्चाशत्	50	पञ्चसप्ततिः	75
षड्विंशतिः	26	एकपञ्चाशत्	51	षट्सप्ततिः	76
सप्तविंशतिः	27	द्विपञ्चाशत्	52	सप्तसप्ततिः	77
अष्टाविंशतिः	28	त्रिपञ्चाशत्	53	अष्टसप्ततिः	78
नवविंशतिः	29	चतुःपञ्चाशत्	54	नवसप्ततिः	79
त्रिंशत्	30	पञ्चपञ्चाशत्	55	अशीतिः	80
एकत्रिंशत्	31	षट्पञ्चाशत्	56	एकाशीतिः	81
द्वात्रिंशत्	32	सप्तपञ्चाशत्	57	द्व्यशीतिः	82
त्रयस्त्रिंशत्	33	अष्टपञ्चाशत्	58	त्र्यशीतिः	83
चतुस्त्रिंशत्	34	नवपञ्चाशत्	59		

चतुरशीतिः	84	पञ्चनवतिः	95
पञ्चाशीतिः	85	षण्णवतिः	96
षडशीतिः	86	सप्तनवतिः	97
सप्ताशीतिः	87	अष्टनवतिः	98
अष्टाशीतिः	88	नवनवतिः	99
नवाशीतिः	89	शतं	100
नवतिः	90	सहस्रं	1000
एकनवतिः	91	अयुतं	10000
द्विनवतिः	92	लक्षं	100000
त्रिणवतिः	93	प्रयुतं	1000000
चतुर्णवतिः	94	कोटिः	10000000

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. धृतराष्ट्रस्य शतं पुत्राः ।
 2. मासस्य त्रिंशत् दिनानि ।
 3. पक्षस्य पञ्चदश दिनानि ।
 4. द्वादश मासाः संवत्सरः ।
 5. दिनस्य चतुर्विंशतिः होराः ।
 6. होरायाः षष्टिः निमेषाः ।
 7. निमेषस्य षष्टिः क्षणानि ।
 8. वर्षस्य त्रीणि शतानि पञ्चषष्टिश्च दिनानि ।
 9. अर्चकः अष्टोत्तरं शतं नामानि वदन् देवं अर्चयति ।
- (अष्टोत्तरं 8 உடன் கூடிய)

பயிற்சி: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்.

1. முருகனுக்கு 12 கைகள், 12 கண்கள்.
2. அவன் எனக்கு இரு நாறு ரூபாய்கள் கொடுத்தான்.
3. ஒரு நாளுக்கு 60 நாழிகைகள்.
4. ஒரு நாழிகைக்கு 60 விநாடிகள்.
5. ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் 100 பக்கங்கள் இருக்கின்றன

6. ஒவ்வொரு வரியிலும் 42 எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன.

7. சிவனது அடியார்கள் 64.

8. என் சம்பளம் 75 ரூபாய்கள்.

ரூபாய்கள் ரூபகாணி | நாழிகைகள் நாடய: | வினாடிகள்
வினாடய: | ஒவ்வொரு வரியிலும் ப்ரிதபடித்தி | அடியார்கள் பக்தா: |
சம்பளம் வெதன் |

நவவி்ஷ: பாஃ — பாடம் 29

சங்ख्या — எண்கள் (2)

குறிப்பு: 1: 19, 29, 49 போன்ற சொற்களை 20ல் 1 குறைந்தது, 30ல்
1 குறைந்தது, 40ல் 1 குறைந்தது, 50ல் 1 குறைந்தது என்பது போல்
குறிப்பிடுவதுண்டு. அவ்வாறு குறிப்பிட “஁ன குறைந்த ஁கோன
(஁க+஁ன) ஒன்று குறைந்த” என்ற சொற்களை வி்ஷதி: வி்ஷத்
தத்வாரி்ஷத் பத்வா்ஷத் என்ற எண்களுக்கு முன் சேர்த்து ஁னவி்ஷதி:
஁கோனவி்ஷதி:- 19, ஁னவி்ஷத் ஁கோனவி்ஷத்- 29, ஁னதத்வாரி்ஷத்
஁கோனதத்வாரி்ஷத்-39, ஁னபத்வா்ஷத் ஁கோனபத்வா்ஷத்-49 என்று
குறிப்பிடுவார்கள்.

59, 69, 79, 89, 99, என்ற எண்களுக்கு ஁ன ஁கோன என்ற சொற்களைச்
சேர்த்து ஸம்ஸ்கிருத சொற்களை அமைக்கலாம். 19, 29 போன்ற
ஒன்று குறைந்த எண்களைத் தவிர ஒன்றுக்கு மேற்பட்டுக் குறைந்த
மற்ற எண்களைக் குறிப்பிட இம்முறையைக் கையாளுவதில்லை.

குறிப்பு 2: ‘஁க’ ஒருமையில் மட்டும் ரூபங்கள் உண்டு. ‘தி’
இருமையில் மட்டும் ரூபங்கள் உண்டு. வி முதல் த்ஷ வரையில்
பன்மையில் மட்டும் ரூபங்களுண்டு என்று முன்பு படித்தோம்.
3 முதல் 18 வரை உள்ள எண்ணிக்கைச் சொற்கள் பன்மையில்
வரும். நவத்ஷ என 19 ஐக்குறிப்பிடும்போது பஹுவசனச் சொல்,
஁கோனவி்ஷதி: எனக்குறிப்பிட்டால் ஏகவசனம். இதன்பின் நவவி்ஷதி
முதலானவை ஏகவசனமே. 20 முதல் எண்ணிக்கைச் சொற்கள்
ஒருமையில் தான் வரும். இவ்வாறு ஸம்ஸ்கிருத இலக்கணம்

சூறுகிறது. அதாவது விंशति: त्रिंशत् போன்ற சொற்களுடன் பன்மை விகுதிகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. ஒருமை விகுதிகளையே சேர்க்க வேண்டும். இதனைப் பார்ப்போம்.

வேற்றுமை:

1	विंशतिः	त्रिंशत्	चत्वारिंशत्	पञ्चाशत्
2	विंशतिं	त्रिंशतं	चत्वारिंशत्	पञ्चाशतं
3	विंशत्या	त्रिंशता	चत्वारिंशता	पञ्चाशता
4	विंशत्यै-तये	त्रिंशते	चत्वारिंशते	पञ्चाशते
5	विंशतेः	त्रिंशतः	चत्वारिंशतः	पञ्चाशतः
6	विंशतेः	त्रिंशतः	चत्वारिंशतः	पञ्चाशतः
7	विंशतौ-त्यां	त्रिंशति	चत्वारिंशति	पञ्चाशति
1	षष्टिः	सप्ततिः	अशीतिः	नवतिः
2	षष्टिं	सप्ततिं	अशीतिं	नवतिं
3	षष्ट्या	सप्तत्या	अशीत्या	नवत्या
4	षष्ट्यै	सप्तत्यै	अशीत्यै	नवत्यै
5	षष्ट्याः	सप्तत्याः	अशीत्याः	नवत्याः
6	षष्ट्याः	सप्तत्याः	अशीत्याः	नवत्याः
7	षष्ट्यां	सप्तत्यां	अशीत्यां	नवत्यां

विंशत्यौ विंशत्यः என்று இருமையிலும் பன்மையிலும் சொற்களை உபயோகப்படுத்தினால் இரண்டு இருபதுகள் மூன்று இருபதுகள் என்று பொருள்படும். गवां शते பசுக்களின் இரு நூறுகள் என்று பொருள்.

शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च पण्डितः ।

वक्ता दशसहस्रेषु दाता भवति न वा ॥

இச்செய்யுளில் शतेषु सहस्रेषु दशसहस्रेषு என்ற எண்கள் பன்மையில் வந்துள்ளன, பல நூறுகளில் — பல ஆயிரங்களில் — பல பத்தாயிரங்களில் என்று பொருள்படும். जायते (பிறக்கிறான்).

शूरः शतेषु जायते (பல நூறுகளில் ஒருவன்.)

पण्डितः सहस्रेषु जायते (பல்லாயிரங்களில் ஒருவன்).

वक्ता दशसहस्रेषु जायते (பல பல்லாயிரங்களில் ஒருவன்).

दाता भवति न वा।

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चित् यतति सिद्धये (गीता)

மனிதர்களில் பல்லாயிரங்களில் ஒருவன் சித்தி அடைய முயல்கிறான்.

त्रिंशः पाठः — பாடம் 30

संख्येयशब्दः — வரிசையைக் குறிக்கும் எண்கள்

சென்ற பாடத்தில் எண்ணைக்குறிக்கும் சொற்களைக் (Cardinals) கற்றோம். அவை விசேஷணங்களாக (Adjective) வரும். 1 முதல் 4 வரையுள்ள எண்கள் 3 லிங்கங்களையும் 7 விபக்திகளையும் பெறும். 5 முதல் 3 லிங்கங்களிலும் வேறுபடாது என்று படித்தோம்.

இப்பாடத்தில் முதலாவது இரண்டாவது என்று வரிசையைக் குறிப்பிடும் சொற்களைக் (Ordinals) கற்போம். இவைகளுக்கும் விசேஷணங்களைப் போல் 3 லிங்கங்கள் 7 விபக்திகள் உண்டு. பும்லிங்கத்தில் ராம ஶ்வுத்தைப் போலவும் ஸ்திரீலிங்கத்தில் ரமா, கௌரி சப்தத்தைப் போலவும் நபும்ஸக லிங்கத்தில் வந சப்தத்தைப் போலவும் ரூபங்களைப் பெறும்.

உதாரணமாக:—

1வது முதல் 100வது வரை எண்களை மூன்று லிங்கங்களிலும் காண்க.

1 வது	प्रथमः	प्रथमा	प्रथमं
2 வது	द्वितीयः	द्वितीया	द्वितीयं
3 வது	तृतीयः	तृतीया	तृतीयं
4 வது	चतुर्थः	चतुर्थी	चतुर्थं

5 வது	பञ்ചമ:	பञ்ചमी	பञ்ചம்
6 வது	षष्ठ:	षष्ठी	षष्ठं
7 வது	सप्तम:	सप्तमी	सप्तमं
8 வது	अष्टम:	अष्टमी	अष्टमं
9 வது	नवम:	नवमी	नवमं
10 வது	दशम:	दशमी	दशमं

11 வது	एकादश:	16 வது	षोडश:
12 வது	द्वादश:	17 வது	सप्तदश:
13 வது	त्रयोदश:	18 வது	अष्टादश:
14 வது	चतुर्दश:	19 வது	नवदश:
15 வது	पञ्चदश:		

புல்லிங்கத்தில் ஈகாடசா:, ஸ்திரீலிங்கத்தில் ஈகாடசீ நபும்
ஸகலிங்கத்தில் ஈகாடசா. இதுபோல் நவதசா: வரை புல்லிங்கத்தில்
சா: என்றும், ஸ்திரீலிங்கத்தில் சீ என்றும், நபும்ஸகலிங்கத்தில்
சா் என்றும் முடியும்.

20 வது	विंश:	31 வது	एकत्रिंश:
21 வது	एकविंश:	32 வது	द्वात्रिंश:
22 வது	द्वाविंश:	33 வது	त्रयस्त्रिंश:
23 வது	त्रयोविंश:	34 வது	चतुस्त्रिंश:
24 வது	चतुर्विंश:	35 வது	पञ्चत्रिंश:
25 வது	पञ्चविंश:	36 வது	षट्त्रिंश:
26 வது	षड्विंश:	37 வது	सप्तत्रिंश:
27 வது	सप्तविंश:	38 வது	अष्टत्रिंश:
28 வது	अष्टविंश:	39 வது	नवत्रिंश:
29 வது	नवविंश:	40 வது	चत्वारिंश:
30 வது	त्रिंश:	41 வது	एकचत्वारिंश:

42 வது	திரிதவாரிச:	51 வது	஁கபரூ:
43 வது	திரிதவாரிச:	52 வது	திரிபரூ:
44 வது	ததுரூதவாரிச:	53 வது	திரிபரூ:
45 வது	பரூதவாரிச:	54 வது	ததுரூபரூ:
46 வது	பட்தவாரிச:	55 வது	பரூபரூ:
47 வது	சததவாரிச:	56 வது	பட்பரூ:
48 வது	அததவாரிச:	57 வது	சதபரூ:
49 வது	நவதவாரிச:	58 வது	அதபரூ:
50 வது	பரூ:	59 வது	நவபரூ:

விச முதல் நவபரூ: வரை புல்லிங்கம், விசா ஸ்திரீலிங்கம் விச
நபும்ஸகலிங்கம் இவ்வாறு ர: ரா ர் என்று முடியும்.

60 வது	பதம:	76 வது	பட்சததம:
61 வது	஁கபதம:	77 வது	சதசததம:
62 வது	திரிபதம:	78 வது	அதசததம:
63 வது	திரிபதம:	79 வது	நவசததம:
64 வது	ததுரூபதம:	80 வது	அரீததம:
65 வது	பரூபதம:	81 வது	஁காரீததம:
66 வது	பட்பதம:	82 வது	தூரீததம:
67 வது	சதபதம:	83 வது	ரூரீததம:
68 வது	அதபதம:	84 வது	ததுரரீததம:
69 வது	நவபதம:	85 வது	பரூரீததம:
70 வது	சதததம:	86 வது	படரீததம:
71 வது	஁கசதததம:	87 வது	சதாரீததம:
72 வது	திரிசதததம:	88 வது	அதாரீததம:
73 வது	திரிசதததம:	89 வது	நவாரீததம:
74 வது	ததுரூசதததம:	90 வது	நவததம:
75 வது	பரூசதததம:	91 வது	஁கநவததம:

92 வது	தின்வதீதம்:	98 வது	அதநவதீதம்:
93 வது	தின்வதீதம்:	99 வது	நவநவதீதம்:
94 வது	ததுநீவதீதம்:	100 வது	தததம்:
95 வது	ததநவதீதம்:	1000 வது	ததததம்:
96 வது	தததநவதீதம்:	10000 வது	தததததம்:
97 வது	ததததநவதீதம்:	100000 வது	ததததததம்:

ததததம்: துதல் ததததம்: வரை - தம்: ஆண்பால், தமா
தெண்பால், தம் ததததலகலிங்கம்.

குறிப்பு : 19 துதல் 29, 39 துதலிய எண்களைக்குறிக்க ஁ந
அல்லது ஁கூன என்ற ஁ரு தூற்களை அடுத்த தெரிய எண் அதாவது
20, 30 40 துதலிய எண்களுடன் தூர்க்கலாம் என்று தூன்டூம்.
அம்முறைப்டி 19 வது 29 துதலியவற்றைக் கீழே
குறிப்பிடுகிறூம்.

19 வது ஁கூனவீததீதம்:, ஁நவீததீதம்:

29 வது ஁கூனதீததீதம்:, ஁நதீததீதம்:

39 வது ஁கூனததததீததீதம்:, ஁நததததீததீதம்:

49 வது ஁கூனததததததீததீதம்:, ஁நததததததீததீதம்:

஁துதூல் தற்றவைகளைதும் அதியவேண்டும்.

தயிற்சி : தமிழில் தூழிதெயர்க்கவும்.

஁க் தாலக் ஁கா் தாலிகா் த அந் அநய |

஁க் தல் நய |

஁கதூை தாலகாய தல் விதர |

஁கதூை தாலிகாயை வதூணி யதூ |

தூதூயா் தாலகாதூயா் தந் யதூதி |

தூயூ: தாலிகயூ: தீதா தூதூயா |

रामः द्वे फले आनयत् ।

द्वयोः माणवकयोः रामः पटुतरः ।

त्रीणि पुस्तकानि अत्र सन्ति ।

तिस्रः गावः तृणं चरन्ति ।

त्रयः सेवकाः तत्र कर्म कुर्वन्ति ।

विष्णोः भुजाः चत्वारः ।

ब्रह्मणः चत्वारि मुखानि ।

अस्याः विद्यायाः चतस्रः शाखाः सन्ति ।

महतां शीलानि पञ्च ।

कुन्त्याः पञ्च पुत्राः ।

आकाशे नव ग्रहाः सप्तविंशतिः नक्षत्राणि च सन्ति ।

नवसु ग्रहेषु चन्द्रः मनोहरः ।

सप्तविंशतौ नक्षत्रेषु रोहिणी चन्द्रस्य प्रियतमा ।

नवसु व्याकरणेषु हनूमान् पण्डितः ।

धर्मः अर्थः कामः मोक्षः इति चतुर्षु पुरुषार्थेषु धर्मः श्रेष्ठः ।

रामः लक्ष्मणः भरतः शत्रुघ्नः इति चत्वारः दशरथस्य पुत्राः चत्वारः

बाहव इव अभवन् ।

पाण्डवेषु पञ्चसु धर्मपुत्रः प्रथमः ।

माद्री पाण्डोः द्वितीया भार्या आसीत् ।

वासुदेवः चतुर्थ्यां कक्ष्यायां पठति ।

राधाकृष्णः भारतस्य द्वितीयो राष्ट्रपतिः ।

रामः नवम्यां जातः, कृष्णः अष्टम्याम् ।

विजयराघवः कक्ष्यापरीक्षायां उत्तीर्णेषु प्रथमः ।

वार्षिकोत्सवे तस्य प्रथमं पारितोषिकं दत्तम् ।

मम कक्ष्यायां त्रिंशं स्थानं राममूर्तिः लभते ।

நவமியா கக்ஷியாயா அஃஸு வர்குபு பக்ஷ்ஷதம் மாணவகா: ப஠ந்தி.

தக்ஷமியா கக்ஷியாயா ப்ரதமே வர்கு அஃஸு, த்விதீயே வர்கு த்ரயக்ஷ பூரஸ்காரம் லபந்தே.

சப்தமியா கக்ஷியாயா ஃகவிக்ஷா மாணவிகா, அஃஸுமியா கக்ஷியாயா ஃகபஃஸ்திதமா
மாணவிகா ச கந்துகக்ஷேலாயா பாரிதோபிகம் லபந்தே.

பக்ஷே பக்ஷே ப்ரதமா த்விதீயா த்ரதீயா சதுர்தீயா பக்ஷமீ இதி க்ரமேண பக்ஷதக்ஷ திதய: பவந்தி.

வஸுதேவஸ்ய தேவக்யா ஜாத: அஃஸு: பூத்ர: ஃஸ்ரீகृஷ்ண:.

“ப்ரதமா: தத்ரேவ திஃஸ்து. த்விதீயா: ஃகம் பதம் பூரத: அஃகக்ஷ்ஸ்து. த்ரதீயா:

த்ரீணி பதானி பூரத: அஃகக்ஷ்ஸ்து” இதி வ்யாயாமாசார்ய: அஃதிததி.

ப்ரதிமாஸம் ப்ரதமே திவஸே கர்மகராணாம் வோதனம் தீயதே.

ஃஸ்ராவணத் பரம் அஃஸுமே திநே கृஷ்ண: அவாதரத்.

அத்ய ஃப்ரில்மாஸஸ்ய த்வாவிக்ஷம் [த்வாவிக்ஷததிதம்] தினம்.

ஃஸ்ரீராமஸ்ய ஜன்மதிநம் சைத்ரக்ஷுக்ஷநவமீ திதி:.

‘ராக்ஷ’ ஃஸ்தஸ்ய சப்தமீயா விபக்திம் வத.

அஸ்ய பூஸ்தகஸ்ய சதுக்ஷத்வாரிக்ஷே பூதே ஃகம் சித்ரம் அஸ்தி.

கந்யகா: அஃஸுதக்ஷே வயசி, வாலகா: ஃகவிக்ஷே வயசி ச விவாஹம் அஃதிந்தி
இதி ராக்ஷீயநியம:.

அவாதரத் அவதரித்தார். விதர கொடு. பூதூர: மிகத்திறமையுள்ளவன். ஃஸ்ரீலானி நல்லொழுக்க முறைகள். லபதே பெறுகிறான். லபதே (இருவர்) பெறுகின்றனர். கந்துகக்ஷேலா பந்து விளையாட்டு.

பயிற்சி: ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. ஃஸ்து நான்காவது பெண் கௌரி.

2. 18வது அறையில் மூன்று வெளிநாட்டவர்கள் வசிக்கிறார்கள்.

3. நக்ஷத்திரங்களில் 22 வது சிவவணம். 27வது ரேவதி.

4. மஹாபாரதப் போரின் 15வது நாளில் துரோணர் இறந்தார்.

5. ராமன் 25வது வயதில் காடு சென்றார்.

6. சிறுவர்கள் 5வது வயதில் பள்ளி செல்கிறார்கள்.

7. 10வது வகுப்பில் 95 பையன்கள் படிக்கிறார்கள்.

எண்ணால் எழுதுக:

एकोनचत्वारिंशत्, द्विचत्वारिंशत्, ऊनपञ्चाशत्, चतुःषष्टिः, शतं, सहस्रम्।

எழுத்தால் (ஸம்ஸ்கிருதத்தில்) எழுதுக: 19, 29 39, 80, 85, 95,

एकत्रिंश पाठः பாடம் 31

सन्धिः - अच् सन्धिः - अपवादाः

அச்சுஸந்திகளில் விலக்குவிதிகள் — அபவாதங்கள்

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் கூறல் என்பது மரபு. மொழியின் வழக்கில் உள்ள சொற்களின் ஒற்றுமை-வேற்றுமைகளை நுட்பமாய் ஆராய்ந்து ஏற்ற பொதுவிதி அமைத்தல் இலக்கணமாகும். இது தொன்மையானதும் நவீனமானதுமான எல்லா மொழிகளுக்கும் பொருந்தும். வழக்கிலுள்ள சொற்களுக்குத்தக்கபடி இலக்கணம் அமைக்கும் போது முன்னால் அமைக்கப்பட்டப் பொதுவிதிக்கு விலக்கு விதிகள் அமைக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது. சென்ற பாடங்களில் கற்ற ஸந்தி விதிகளில் சிலவற்றின் விலக்கு விதிகளை இனிக்கற்போம். விலக்கு விதிகளை அபவாத: அபவாதங்கள் என்பர். இலக்கியத் துறையில் அவதூறு எனப் பொருள்படும். இந்தச் சொல் இங்கு இலக்கணத்தில் விலக்கு விதிகள் எனப் பொருள்படும்.

திர்க்க ஸந்தி பற்றிய விதிக்கு அபவாதம் - விதிவிலக்கு சில இடங்களில் வரும். சில குறிப்பிட்ட சொல்லமைப்புகளில் திர்க்கஸந்தி நேராது. शक+अन्धु:- शकन्धुः। (शकान्धुः அல்ல) शकन्ध्वादिषु पररूपं वाच्यम् என்று இந்த விதிவிலக்கு. शकन्धुः कर्कन्धुः

முதலிய சப்தங்களாலான கணம் இது. சிம+ அந்த: சிமான்த: | எல்லையின் முடிவு. இதுவே தலை வகிட்டைக் குறிப்பதானால் சிம+அந்த: = சிமந்த: | சிமந்த: केशवेशो என்று இதற்கு விதிவிலக்கு. இப்படி कुल+अटा = कुलटा (வேசி) सार + अङ्ग: = सारङ्ग: - மான். வேறுபொருளில் வந்தால் कुलाटा - வீடுவீடாகச் செல்பவள். साराङ्ग: - உறுதியுள்ள அவயவங்கள் உள்ளவன். இங்கு पररूपसन्धि வந்துள்ளது. இருவார்த்தைகள் சேரும்போது ஸந்த்தியில் பின்னுள்ள வார்த்தையின் முதல் அச் எழுத்தின் வடிவம் பெறுவதே பரரூபஸந்த்தி.

ஸந்த்தியே வராமல் அப்படியே இருப்பது प्रकृति भाव सन्धि: அதஸ்சப்த ऋ ஊ என்ற எழுத்தில் முடிகிற துவிவசநபதங்கள் சேரும்போது ஸந்த்தியால் ஏற்படும் மாற்ற மில்லை. अमी+ईशा: अमी ईशा: என்றே நிற்கும். अमीशा: என மாறுது. अमू+ऊहौ = अमू ऊहौ என்றே. தீர்க்கஸந்த்திக்கு அபவாதம் இது. பின்னர் இது விளக்கப்பெறும்.

गुणसन्धिः - குணஸந்த்தி

அ அல்லது ஆ விற்குப் பிறகு இ அல்லது ஈ, உ அல்லது ஊ, ரு அல்லது ரு அல்லது லு வந்தால் இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரு குணம் வரும்.

அ, ஏ, ஒ என்ற எழுத்துக்களுக்கு குணம் என்று பெயர். अदेङ्गुणः என்பது பாணினியின் ஸூத்திரம்.

- 1 अ+इ, आ+इ, अ+ई, आ+ई=ए
- 2 अ+उ, आ+उ, अ+ऊ, आ+ऊ=ओ
- 3 अ+ऋ, आ+ऋ=अर्

இந்த ஸந்த்தியில் ऋ लृ இவற்றின் உபயோகம் மிகக்குறைவு.

அ+இ=ஏ	நர+இन्द्र: =நரேन्द्र:	தேவ+இन्द्र: =தேவேन्द्र:
ஆ+இ=ஏ	மஹா+இन्द्र: =மஹேन्द्र:	ததா+இதி=ததேதி
அ+இ=ஏ	நர+இர்ஷ: =நரேர்ஷ:	கண+இர்ஷ: =கணேர்ஷ:
ஆ+இ=ஏ	ரமா+இர்ஷ: =ரமேர்ஷ:	மஹா+இர்ஷ்வர: =மஹேர்ஷ்வர:
அ+ஓ=ஔ	ஹித+ஓபதேர்ஷ: =ஹிதஓபதேர்ஷ:	சந்த்ர+ஓதய: = சந்த்ரஓதய:
ஆ+ஓ=ஔ	கஜ்ஜா+ஓதகம்=கஜ்ஜஓதகம்	ரமா+ஓக்தம்=ரமஓக்தம்
அ+ஔ=ஔ	ஜல+ஔர்மி: =ஜலஔர்மி:	நவ+ஔஃ =நவஔ:
ஆ+ஔ=ஔ	யமுநா+ஔர்மி: =யமுநஔர்மி:	ததா+ஔர்வ் =ததஔர்வ்
அ+ஃ=அஃ	தேவ+ஃபி: =தேவஃபி:	சத+ஃபி: =சதஃபி:
ஆ+ஃ=அஃ	மஹா+ஃபி: =மஹஃபி:	ராஜா+ஃபி: =ராஜஃபி:

குணஸந்திக்கும் அபவாதம் (விதிவிலக்கு) உண்டு. அக்ஷ+ஔஹிநி = அக்ஷஔஹிநி. அ+ஔ=ஔ என்ற குண எழுத்து வராமல் ஔ என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. அ+ஃ=அஃ என்று குணஸந்தி வராத மேலும் சில இடங்களும் உண்டு. ப்ரஹ்+ஃபி: = ப்ரஹ்ஃபி: அல்லது ப்ரஹ்ஃபி: | சத+ ஃபி: = சதஃபி: அல்லது சத ஃபி: என. இங்கு ஸந்தி சேர்ந்தும் சேராமலும் உள்ள இரு ரூபங்களும் உண்டு. ஃபி+ஃபி = ஃபி: என. இங்கு அ+ஃ = அஃ என்ற குண எழுத்தான அஃ வருவதற்குப்பதிலாக அஃ என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. சுவ+இர்ஷி = சுவேர்ஷி | அ+இ = ஏ விற்குப்பதிலாக ஏ என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. வெகுகாலத்து வழக்கை யொட்டி இந்த விதிக்கு விலக்கு ஏற்படுகிறது.

வृद्धिसन्धि: — விருத்திஸந்தி

அ அல்லது ஆ விற்குப் பிறகு ஏ அல்லது ஏ வந்தால் இரண்டிற்கும் பதிலாக ஏ வரும்.

அ அல்லது ஆ விற்குப் பிறகு ஓ ஓ வந்தால் இரண்டிற்கும் பதிலாக ஓ வரும்.

உதாரணங்கள்

அ+எ=ஏ — அஃ+எவ=அஃவ,	தவ+எவ+தவீவ, மமீவ, சீவ ।
ஆ+எ=ஏ — ததா+எவ=ததீவ,	சதா+எவ+சதீவ, வனதீவ ।
அ+எ=ஏ — தவ+எசுரீய்=தவீசுரீய்,	மம+எசுரீய் =மமீசுரீய் ।
ஆ+எ=ஏ — மஹா+எசுரீய்=மஹீசுரீய்,	ராஜா+எசுரீய்=ராஜீசுரீய்
அ+ஓ=ஓ — மம+ஓசுபி: =மமஓசுபி:	தவ+ஓசுபி: =தவஓசுபி: ।
ஆ+ஓ=ஓ — மஹா+ஓசு: =மஹீசு:,	மஹா+ஓசுபி: =மஹீசுபி: ।
அ+ஓ=ஓ — ஜன+ஓதாரீய்=ஜனஓதாரீய்,	தீவ+ஓதாரீய்=தீவஓதாரீய் ।
அ+ஓ=ஓ — மஹா+ஓசுபி: =மஹீசுபி: ।	

வருத்திஸந்திக்கும் அபவாதம் உண்டு. விதிவிலக்காக வருத்திக்குப்பதிலாக பரஸுபஸந்தி ஏற்படுவது உண்டு. அதுவும் விகல்பமாக வரும். விகல்பம் சொல்பவரின் வருப்பத்தை ஒட்டி இதுவோ அதுவோ என்ற நிலை. விஸ்வ+ஓசு: = விஸ்வஓசு: (வருத்தி வந்தால்). விஸ்வஓசு: (பரஸுபம் வந்தால்) (கோவை போன்ற உதடு) ஸுல+ஓது: = ஸுலீது: ஸுலுது: (பெரும் பூனை) சிவாய+ஓ = சிவாய், இப்படிச்சில இடங்கள் விதிவிலக்கு உள்ளவை.

யண் ஸந்ரி: யண்ஸந்தி

இ ஓ க லு என்ற நான்கு எழுத்துக்களும் அவைகளின் நெடில்களும், இவற்றைத் தவிர மற்ற உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது ய் வ் ர் லு என மாறுகிறது. ய் ர் ல் வ் என்ற நான்கு எழுத்துக்கள் யண் எனப்படும். அதனால் இதற்கு யண் ஸந்தி எனப்பெயர்.

இ அல்லது இ க்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் இ அல்லது இ க்குப் பதிலாக ய் என்பது வரும்.

இ+அ=ய — यदि+अपि=यद्यपि, इति+अपृच्छत्=इत्यपृच्छत्
 इ+आ=या — अति+आचारः=अत्याचारः, इति+आदि=इत्यादि
 ई+अ=य — गौरी+अस्ति=गौर्यस्ति
 ई+आ=या — नदी+आगच्छति=नद्यागच्छति
 इ+उ=यु — अभि+उदयः=अभ्युदयः, इति+उवाच=इत्युवाच
 ई+उ=यु — गौरी+उत्तिष्ठति=गौर्युत्तिष्ठति

उ அல்லது ऊ விற்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் उ அல்லது ऊ விற்குப் பதிலாகவ் வரும்.

उ+अ=व — सु+अच्छम्=स्वच्छम्, सु + आगतं = स्वाग.

ऋ விற்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் ऋ என்பது र் என்று மாறும்.

ऋ + अ = र	धातु + अंशः = धात्रंशः, पित्रर्थम्
ऋ + आ = रा	पितृ + आ =, पित्रा मात्रा
ऋ + ई = री	कर्तृ + ई = कर्त्री
ऋ + ए = रे	दातृ + ए = दात्रे, मात्रे

இதற்கும் விதிவிலக்கு உண்டு. कवी+एतौ=कवी एतौ என்றே. कव्येतौ என்று ஆகாது. पट्+इमौ=पट् इमौ। अम्+आसाते = अम् आसाते। पङ्क्तिमौ अम्वासाते என்று ஆகாது. பிரக்ருதிபாவ ஸந்த்தியில் இது பற்றிய விளக்கம் வரும்.

अयवायाव सन्धिः — அயவாயாவஸந்த்தி

ए, ओ, ऐ, औ என்ற நான்கும் எந்த உயிரெழுத்துடன் சேர்ந்தாலும் अय् अय् आय् आय் என ஆகும்.

சந்தி—இணைப்பு. இரண்டு எழுத்துக்கள் இணைய வேண்டும் இணைப்பில் ஏற்படும் மாறுதல். 1. முன் எழுத்துக்கோ 2. பின் எழுத்துக்கோ 3. இரண்டு எழுத்துக்களுக்குமோ ஏற்படலாம்.

தீர்க்க—குண—விருத்தி ஸந்திகளில் இரண்டு எழுத்துக்களுக்குமே மாறுதல் ஏற்படுகிறது. யண்—அயவாயாவ ஸந்திகளில் முதல் எழுத்துக்கு மட்டுமே மாற்றம் காண்கிறது. உதாரணங்களில் காண்போம்.

अत्र+अहं, हरि+ईशः, मधु+उदकं என்று இணைக்கும் போது आ, ई, ऊ என்ற தீர்க்க எழுத்து, இணையும் இரண்டு எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக ஏற்படுகிறது. परय+इति=परयेति, राधा+उवाच=राधोवाच என்ற குணஸந்தியிலும் இணையும் இரு எழுத்துக்களுக்குப் பதில் ஓர் எழுத்து ए ओ என வருகிறது. अद्य+एव=अद्यैव, तव+औषधं=तवौषधं என்ற விருத்தி ஸந்தியிலும் இணையும். இரு எழுத்துக்களுக்குப் பதில் ஓர் எழுத்து ऐ औ என வருகிறது. इति+अवदत्=इत्यवदत्, लघु+आगच्छ என்ற கூட்டலில் त् + य् + अ, घ् = व् + आ என்ற மாற்றமும் ஏற்படுகிறது. ई, उ என்பவை य् व் என மாறுகிறது. அதனால் முன் எழுத்தில் மாறுதல் யண் ஸந்தியில். अयवாயாவ ஸந்தி பற்றிய விளக்கம் பின்னால் வரும்.

அடுத்த பக்கத்திலுள்ள அட்டவணை எளிதில் ஸந்திகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டும். இடது ஓரத்தில் இருப்பவை இணைப்பில் முன் எழுத்துக்கள். தலைப்பில் தடித்த எழுத்தில் உள்ளவை பின் இணைப்பை. மாறுதல்கள் வரிசையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

अयवாயாவ ஸந்தியில் மற்றொரு மாறுதல்

बाले+उपरि=बालय् + उपरि = बाल उपरि

हरे+इति=हरय् + इति = हर इति

गुरो+एकः=गुरव् + एकः = गुर एकः

गुरौ+अयं=गुराव् + अयं = गुरावयं

கவனிக்கவும்: முதல் மூன்று உதாரணங்களில் நடுவில் ஒரு மாறுதல் காட்டப்பட்டு இறுதி விடை தரப்பட்டுள்ளது. நடுவில்

தீர்க்க - குண - விருத்தி - யண் - அயவாயாவ ஸந்த்திகள்

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ
ஆ	ஆ	ஏ	ஐ	ஓ	ஊ	அ	ஏ	ஐ	ஓ
ய	யா	இ	ஈ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யோ
வ	வா	வி	வீ	வ	ஊ	வே	வெ	வை	வோ
ர	ரா	ரி	ரீ	ர	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரோ
அய	அயா	அயி	அயீ	அயு	அயூ	அயெ	அயே	அயை	அயோ
ஆய	ஆயா	ஆயி	ஆயீ	ஆயு	ஆயூ	ஆயெ	ஆயே	ஆயை	ஆயோ
அவ	அவா	அவி	அவீ	அவு	அவூ	அவெ	அவே	அவை	அவோ
ஆவ	ஆவா	ஆவி	ஆவீ	ஆவு	ஆவூ	ஆவெ	ஆவே	ஆவை	ஆவோ

உள்ள மாற்றம் முன் குறிப்பிட்டுள்ள அயவாயாவ ஸந்தி முறைப்படி மாறி அமைந்தது. இறுதி விடையில் அதன்படி வந்த யும் வும் மறைந்து விட்டது. நான்காவதில் அவ் என்ற மாற்றம் அப்படியே உள்ளது ஔ-ஆவ் என மாறும்போது வ் மறைவது அதிகம் வழக்கிலில்லை.

பயிற்சி : இணைந்த பதங்களைப் பிரித்து எழுதவும். ஸந்தியின் பெயரையும் குறிப்பிடவும். எந்த எந்த வடிவில் மாறியுள்ளன என்பதை விளக்கவும்.

1. அநேக: 2. குறாய் 3. ராமசாசனம் 4. மமனுஜ: 5. தவெச்சா 6. குஹஸ்யோபரி
7. தாவுமௌ 8. ததர்ஷய: 9. லக்ஷ்மியா஑தா 10. உமாவபி 11. அ஑்வபி 12. ததேதி: ।

ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும்:

1. அலயே+உத்சவ: 2. நிசி+஁காகி 3. மம+உபகார: 4. அத்ர+அபி 5. இதி+இவ் 6. க+஁தே 7. தவ+஁ஷய் 8. லயு+அ஑்வ 9. அய+இ஁+உத்சவ:
10. தத்ர+உயானே 11. உயானே+஁வ் 12. ரா஁ய+இ஁+அ஑்வததி 13. கஸ்ய+அபி
- இதம் 14. விமீஷணஸ்ய+உபதேச: 15. க்ருணஸ்ய+இ஑்ஜிதம் 16. உதிஸ்த+உதிஸ்த
17. அ஑்வ+அ஑்வ 18. ஁஁+஁஁ 19. பாலௌ+உமௌ+அத்ர 20. உபரி+உபரி ।

புருதிபாவ சந்தி: — பரிருதிபாவ ஸந்தி

துவிவசன (இருமை)ச் சொற்களின் முடிவில் வரும் ஁ ஑ ஁ என்ற எழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது யன் அல்லது அயவாயாவ ஸந்தியை அடைவதில்லை. அப்படியே இருக்கும். அதனால் அதை புருதிபாவசந்தி: (இயற்கை நிலையிலேயே இருக்கும் இணைப்பு) என்பர். இவைகளை உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குவோம்.

1. இரு ஸன்யாசிகள் இங்கு வருகிறார்கள்.
யதி அத்ர஑்வத:

2. இரு குரங்குகள் இங்குமங்கும் பார்க்கின்றன
கபி இதஸ்த: பश्यत: ।
3. இரு கவிகள் எழுந்திருக்கிறார்கள்.
கவி उत्तिष्ठत:
4. இரு அரசர்கள் ஓராசனத்தில் அமருகிறார்கள்.
भूपती एकासन उपविशत: ।
5. இரு குருக்கள் கோவிலிலிருந்து வருகின்றனர்.
गुरू आलयादागच्छत: ।
6. இரு பசுக்கள் உரக்க ஹும்பா என ஒலியைச் செய்கின்றன.
धेनू उच्चै: हुम्भारवं कुरुत: ।
7. இரு கயிறுகள் ஒரு பலகையைத் தூக்குகின்றன.
रज्जू एकं फलकं उद्धरत: ।

இங்கு ஸந்திகளின் விலக்குவிதிகள் தரப்பட்டுள்ளன. அவைகளுக்கு உதாரணமாகத் தரப்பட்டுள்ள 7 வாக்கியங்களைக் கவனிக்கவும். 1-4 உதாரணங்களில் யதி கபி கவி भूपती என்ற நான்கு இருமைச் சொற்கள் ई ல் முடிந்தவை. அவை முறையே अ, इ, उ ए என்ற நான்கு எழுத்துக்களுடன் சேர்கின்றன. முன் சொன்ன விதிகளின்படி यत्यत्र, कपीतः, कव्युत्तिष्ठतः, भूपत्येकासने என ஸந்தி சேர்ந்திருக்க வேண்டும். (முறையே யண், தீர்க்க, யண், யண் ஸந்த்திகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்) ஆனால் அப்படிச் சேராமல் யதி கபி கவி भूपती என்றே நிற்கும். ஸந்தி சேராது. நான்காவது உதாரணத்தில் एकासने उपविशतः என்ற இரு பதங்கள் சேர்ந்து अयवாயाव ஸந்தி ஏற்பட்டு यू ம் மறைந்துவிட்டது. கவனிக்கத்தக்கது.

அகாராந்த நடும்ஸகலிங்கச் சொற்கள் 1-2 விபத்திகளின் இருமையிலும் ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையிலும் ஒரே விதமாக இருக்கும். உதாரணம் फले, वने. फले + अपि, वने + अत्र எனச் சேர்க்கும்போது 1-2 விபத்திகளின் இருமைச் சொல்லா? ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையா என்பதைச் சந்தர்ப்பத்தையொட்டி நிதானித்துப் பின் இருமையாயின் फले

अपि, वने अत्र என்று ஸந்தியடையா திருப்பதையும், ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையாயின் ஫லே஽பி, வனே஽த் என்று சேர்ந்துள்ளதையும் அறியலாம்.

फलं फले फलानि	वनं वने वनानि
फलं फले फलानि	वनं वने वनानि
फले फलयोः फलेषु	वने वनयोः वनेषु

அகாராந்த நபும்ஸகலிங்கத்தின் விபக்திச்சொற்கள் பாடத்தை மறுபடியும் கவனிக்கவும்.

எனவே பிரகிருதிபாவ ஸந்தியானது தீர்க்க-யண்-அயவாயாவ ஸந்த்திகளுக்கு விலக்குவிதி. பூர்வரூப ஸந்த்தி அயவாயாவ ஸந்த்திக்கு விலக்குவிதி. இவ்விரு விதிகளுக்கும் இலக்காகாதவையே பொதுவிதிக்கு இலக்காகும்.

5-6-7 உதாரணங்களைப் பாருங்கள். गुरू, धेनू, रज्जू என 'ஊ' வில் முடியும் மூன்று இருமைச் சொற்கள். அவை முறையே आ, उ, ए என்ற மூன்று எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது गुर्वाल्यात्, धेनूचैः, रज्ज्वैक என்றவாறு முறையே யண்-தீர்க்க-யண் ஸந்திகளை அடையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன (பிரகிருதிபாவம்).

வேறு மூன்று உதாரணங்களைப் பாருங்கள்.

8. இரு சிறுமிகள் தோட்டத்தில் விளையாடுகின்றனர்.
कन्ये उद्याने विहरतः ।

9. அவருடைய இரு மனைவிகளும் கடவுளை வணங்குகின்றனர்.
तस्य द्वे अपि भार्ये ईश्वरं नमतः ।

10. ராமன் இரண்டு பழங்களைக் கொண்டு வருகிறான்.
रामः द्वे फले आनयति ।

कन्ययुद्याने (कन्य उद्याने) द्वेऽपि, भार्ययीश्वरं (भार्य ईश्वरं) फलयानयति (फल आनयति) என்று மாறாமல் அப்படியே இருப்பது பிரகிருதிபாவஸந்த்தி.

பூர்வரூபஸந்தி: — பூர்வரூபஸந்தி

பதத்தின் முடிவிலுள்ள ए ओ என்ற எழுத்துக்களுக்கு மேல் अ குறில் எழுத்து வந்தால் முன் எழுத்தான ए, ओ வில் अ மறைந்து முன் எழுத்தின் உருவத்தைப் பெறும். இதைப் பூர்வரூபஸந்தி என்பர். 'अ' என்ற எழுத்து மறைந்ததை ऽ எனக் கோடிட்டுக் காட்டுவர்.

1. இறைவனே ! தகாதவனாலும என்னிடம் தயை காட்டும்.
देव ! अनर्हे + अपि (अनर्हेऽपि) मयि दयां कुरु ।
2. அவனுக்குப் பலாப்பழத்தில் அதிக விருப்பம்.
तस्य पनसफले + अधिका (फलेऽधिका) प्रीति: ।
3. ஸீதை காட்டிலும் ராமனைப் பின்தொடர்ந்தாள்.
सीता वने + अपि (वनेऽपि) रामं अनुससार ।
4. பாரத நாட்டில் பல புனிதமான ஆறுகள் ஓடுகின்றன.
भारतदेशो + अनेका: (देशोऽनेका:) पुण्या: नद्य: प्रवहन्ति ।
5. ஆசிரியரே ! இவன் என் பிள்ளை. அவனுக்குப் பாடம் கற்பியுங்கள்.
गुरो + अयं (गुरोऽयं) मम पुत्र: । तं पाठयतु भवान् ।
6. சம்புவே ! நீ ஸம்ஸ்கிருதம் படிக்கிறாயா?
शंभो + अपि (शंभोऽपि) त्वं संस्कृतं पठसि?
7. இந்துவே ! அடிக்கடி அங்கே போகாதே.
इन्दो + असकृत् (इन्दोऽसकृत्) तत्र मागच्छ ।
8. நேருவே ! தினமும் நாங்கள் உங்களை நினைக்கிறோம்.
नेहरो + अनुदिनं (नेहरोऽनुदिनं) वयं त्वां स्मराम: ।

பயிற்சி: ஸந்தி பிரித்து அதன் பெயரையும் குறிப்பிடவும்.

1. राम त्वं अत्रैवाद्य वस ।

2 आलयस्याग्रतः पुष्करिणी वर्तते ।

- 3 ध्वजस्तम्भस्योपरि पताका लसति ।
 4 सीतापि वनं गच्छतीति साकेतस्त्रियः अरुदन् ।
 5 सूर्यः सर्वेषां प्राणान् आदायोदेति, आदायस्तमेति ।

பயிற்சி: ஸந்த்தி சேர்த்து அதன் பெயரையும் குறிப்பிடவும்.

- बाला + उपवने + क्रीडति ।
 अद्य + एकादशी + अतः माता + उपवसति ।
 अद्य + अत्र + एव + उपविश्य संलपामः ।
 इति + उक्त्वा तौ + उभौ गृहं अगच्छताम् ।

द्वात्रिंशः पाठः பாடம் 32

தாது ரூபங்கள் कृ — कर् செய்ய

8-வது விகாரணம் ஸகாம்மகம் (ப)

लट्	करोति करोषि करोमि	कुरुतः कुरुथः कुर्वः	कुर्वन्ति कुरुथ कुर्मः
लङ्	अकरोत् अकरोः अकरवं	अकुरुतां अकुरुतं अकुर्व	अकुर्वन् अकुरुत अकुर्म
लोट्	करोतु कुरु करवाणि	कुरुतां कुरुतं करवाव	कुर्वन्तु कुरुत करवाम
विधिलिङ्	कुर्यात् कुर्याः कुर्या	कुर्यातां कुर्यातं कुर्याव	कुर्युः कुर्यात कुर्याम

லிட்	चकार चकर्थ चकार-चकार	चक्रतुः चक्रथुः चकृव	चक्रुः चक्र चकृम
லட்	करिष्यति करिष्यसि करिष्यामि	करिष्यतः करिष्यथः करिष्यावः	करिष्यन्ति करिष्यथ करिष्यामः
லூட்	अकरिष्यत् अकरिष्यः अकरिष्यं	अकरिष्यतां अकरिष्यतं अकरिष्याव	अकरिष्यन् अकरिष्यत अकरिष्याम

கீழே சில உதாரணங்கள்

कुलालः घटं करोति।

குயவன் குடம் செய்கிறான்.

किं करोमि? क यामि?

என்ன செய்வேன்? எங்கு செல்வேன்?

कुरु कर्मैव तस्मात् त्वम् ।

அதனால் நீ கர்மாவையே செய்

ह्यः त्वं किं अकरोः?

நேற்று நீ என்ன செய்தாய்?

धः कार्यमद्यैव कुर्यात् ।

நானே செய்யவேண்டியதை இன்றே செய்யவேண்டும்.

किं करिष्यति वै यमः?

எமன் என்னதான் செய்வான்?

चकार चरितं कृत्स्नम् ।

சரித்திரம் முழுவதையும் இயற்றினார். (செய்தார்).

यत्करोषि यदश्नासि तत्कुरु मदर्पणम् ।

எதைச் செய்கிறாயோ, எதைச் சாப்பிகிறாயோ அதை எனக்கு அர்ப்பணம் செய்.

साधु नाकरवम् ।

நான் நன்றாகச் செய்யவில்லை.

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்.
2. நீர்களிலிருந்து பூமி தோன்றிற்று.
3. செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்.
4. நாம் தினந்தோறும் என்ன செய்கிறோம்?
5. இந்த மனிதர்கள் அந்த வேலையைச் செய்யட்டும்.
6. ஒரு தட்டான் தங்க நகையைச் செய்தான்.
7. நீ என்ன செய்கிறாயோ அதையே செய்.
8. நான் சிவனுடைய தவத்தைக்கூட நாசஞ் செய்வேன்.
9. வால்மீகி இராமாயணத்தைச் செய்தார். (இயற்றினார்)
10. கௌதம புத்தர் வீட்டைவிட்டுப் போகும் எண்ணத்தைச் செய்தார். (வீட்டைவிட்டுப் போகநினைத்தார்).

त्रयस्त्रिंशः पाठः — பாடம் 33

विसर्गसन्धिः - விஸர்க்கஸந்தி

முன்னுரை: விஸர்க்கம் (:) ஒரு தனி எழுத்தல்ல. உயிர் எழுத்துடன் இணைந்து காணப்படும். தனி உச்சரிப்பு கிடையாது. இவ்விபரங்களை ஆரம்பப்பாடத்தில் படித்தோம். விஸர்க்கத்திற்கு முன்னால் अ முதல் औ வரை உயிர் எழுத்துக்களும் விஸர்க்கத்திற்குப்பின் உயிர் எழுத்துக்கள் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களும் வரும்போது ஏற்படும் மாறுதல்கள் விஸர்க்கஸந்தி என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்பாடத்தில் அவற்றைக் கற்போம்.

மெய்யெழுத்துக்களை வார்க்க எழுத்துக்கள் 25, அந்தஸ்த எழுத்துக்கள் 4, ஊஷம் எழுத்துக்கள் 4 என்று ஆரம்பப்பாடத்தில் கற்றோம். இப்போது அவற்றை கடினம் மிருது என்று இருவகைப்படுத்திப் பிரிக்கிறோம்.

கடின எழுத்துக்கள் : வார்க்கத்தின் முதல் இரண்டு எழுத்துக்களான क ख च छ ट ठ त थ प फ ஆகியவை श ष स இவையாகும்.

மிருது எழுத்துக்கள்: வார்க்கத்தின் 3, 4, 5 வது எழுத்துக்களான ग घ ङ, ज झ ञ, ड ढ ण, द ध न, ब भ म ஆகியவை य र ल व ह இவையாகும். கடின எழுத்துக்களள் 13, மிருது எழுத்துக்கள் 20. இனி விதிகளைக் காண்போம்.

1. उत्सन्धि: — உத்வஸந்தி.அ (குறில்) விற்கும் மேல் உள்ள விஸர்க்கம், அ அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்கள் மேலே வரும்போது उ என்று மாறும். விஸர்க்கம் उ வாக மாறுவதால் उत्सन्धि என்கிறோம். இது விஸர்க்கத்தின் முன் உள்ள अ வுடன் சேரும்போது குணஸந்தியை அடைகிறது. अ+उ=ओ என. அப்போது பின்னதாக வரும் अ (குறில்) முன் எழுத்தில் மறைந்து பூர்வரூபஸந்தியை அடைகிறது.

अ + : + अ அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்து : = उ என்பது குத்திரம்.

உதாரணம் :- बालः + अयं இங்கு अ விற்கு மேல் : உள்ளது. அதற்கு மேல் अ (குறில்) உள்ளது. விஸர்க்கம் उ வாக மாறுகிறது. बाल-उ-अयं சேர்ந்து குணஸந்தி बालो + अयं பதத்தின் முடிவிலுள்ள ओ வின் மேலுள்ள अ மறைகிறது. மறைவைக்காட்ட S என்ற குறி. बालोऽयं என்பது விடை.

१ बालः + अयं, बाल-उ + अयं, बालो + अयं, बालोऽयं

२ कः + अत्र, क-उ + अत्र, को + अत्र, कोऽत्र

३ सुन्दरः + अपि, सुन्दर-उ + अपि, सुन्दरो + अपि, सुन्दरोऽपि

உதாரணம் 2: नृपः + जयति । अ விற்கு மேல் உள்ள விஸர்க்கம் + ज என்ற மிருது அகஷரம். விஸர்க்கம் उ வாகி குணஸந்தி—ओ. नृपो जयति என்று விடை.

1 வீர: + गच्छति, வீர-उ + गच्छति, வீரோ गच्छति ।

2 गज: + धावति, गज-उ + धावति, गजो धावति ।

3 मेघ: + वर्षति, मेघ-उ + वर्षति, मेघो वर्षति ।

4 शिष्य: + वदति, शिष्य-उ + वदति, शिष्यो वदति ।

2 லோபசந்நி: — லோபஸந்தி. அ (குறில்)வுக்கு மேலுள்ள விஸர்க்கம், ஆ முதல் ஔ வரை உள்ள உயிர் எழுத்துக்கள் மேலே வரும்போது மறையும். லோபஸந்திக்குப் பிறகு வேறு ஸந்திகள் தொடர்வதில்லை.

1 बाल: + आगच्छति-बाल आगच्छति । இதற்குப்பின் பாலாगच्छति என்றவாறு தீர்க்கஸந்தி வராது.

2 राम: + इह वसति-राम इह वसति । இதற்கு மேல் ராமேஹ என குணஸந்தி வராது.

3 स: + ईशं नमति-स ईशं नमति । சேசம் என்று குணஸந்தி வராது.

4 राम: + एवं वदति-राम एवं वदति । ராமேவ என விருத்தி ஸந்தி வராது.

3. லோபசந்நி: — லோபஸந்தி. ஆ வுக்கு மேல் உள்ள விஸர்க்கம் உயிர். எழுத்துக்கள் அல்லது மிருதுவான மெய் எழுத்துக்கள். மறையும் என்பது சூத்ரம்.

बाला: + अवदन् = बाला अवदन् ।

काका: + आकाशे डयन्ते = काका आकाशे डयन्ते ।

कन्या: + इतस्ततो गच्छन्ति = कन्या इतस्ततो गच्छन्ति ।

भक्ता: + ईशं स्तुवन्ति = भक्ता ईशं स्तुवन्ति ।

जना: + एकत्र मिलन्ति = जना एकत्र मिलन्ति ।

वत्सा: + औषधं पिबन्ति = वत्सा औषधं पिबन्ति ।

இங்கும் दीर्घ, गुण, वृद्धिसन्धि கள் வருவதில்லை.

பயிற்சி 1 : ஸந்தி கூட்டி எழுதவும்.

१ रामः + विरामः + विरतः + मार्गः + नेयः + नयः + अनयः ।

२ दुर्लभः + दुर्गमः + दुर्गः + दुरावासः + दुरारिहा ।

३ धेनवः + आसायं तृणं चरन्ति ।

४ आर्ताः + विषण्णाः + नारायणशब्दं उच्चार्य सुखिनः + भवन्ति

५ देवः + न खलु कुशलः ।

६ श्रीसुब्रह्मण्येन रक्षितः + अहम् ।

७ क्रीडया श्रान्ताः बालाः + इतः + एव + आगच्छन्ति ।

८ विश्रवसः पुत्रः + रावणः + नाम राक्षसः + लङ्कायां अवसत् ।

चतुस्त्रिंशः पाठः- பாடம் 34

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम्

(कण्वस्याश्रमः । राजा दुष्यन्तः सेनापतिं परिजनं च विसृज्य एकान्ते विदूषकेन सह सम्भाषमाणो वर्तते ।

विदूषकः — महाराज भवता निर्मक्षिकं कृतम् । अस्य पादपस्य छायायां शिलातले भवान् निषीदतु । अहमपि सुखं आसीनो भवामि ।

राजा — अग्रतो गच्छ ।

विदूषकः — एतु भवान् । (उभौ परिक्रम्य उपविष्टौ)

राजा — माधव्य ! त्वया चक्षुषोः फलं न अवाप्तम् । त्वया दर्शनीयं न दृष्टम् ।

विदूषकः — ननु भवान् अग्रतो मे वर्तते?

राजा — सर्वः आत्मीयं कान्तं पश्यति । अहं तु तां आश्रमस्य ललामभूतां शकुन्तलां अधिकृत्य ब्रवीमि ।

विदूषकः — किं भवान् तापसकन्यकां अभ्यर्थयते?

राजा — पौरवाणां मनः न परिहार्ये वस्तुनि प्रवर्तते । मुनेरपत्यमपि सा अप्सरसः संभूता ।

विदूषकः — यथा पिण्डखजूरेः उद्वेजितः तिन्निर्णीं अभिलषेत्, तथा स्त्रीरत्नानि परिभुञ्जानः भवान् इमां अभ्यर्थयते ।

राजा — न त्वं एनां पश्यसि । तेन एवं अवादीः ।

विदूषकः — यत् भवतोऽपि विस्मयं उत्पादयति तत् रमणीयं खलु ।

राजा — विधिना मनसा कृता स्त्रीरत्नसृष्टिः इयम् । अस्या रूपं अनर्घम् । विधिः कं वा अस्याः पतिं समुपस्थास्यति इति न जाने ।

विदूषकः — तेन हि भवान् एनां लघु परित्रायताम् । अन्यथा कस्यापि तपस्विनः हस्ते पतिष्यति ।

राजा — एषा परवती । गुरुजनोऽपि न सन्निहितः ।

विदूषकः — भवति तस्याः कीदृशो रागः ?

राजा — सखीभिः साकं प्रस्थानसमये तया भावः कामं आविष्कृतः ।

विदूषकः — तेन हि भवान् गृहीतपाथेयो भवतु । तपोवनं उपवनं भवतु ।

राजा — सखे, तपस्विभिः कैश्चित् परिज्ञातोऽस्मि । केन अपदेशेन पुनः आश्रमपदं गच्छावः ? मार्गं चिन्तय ।

विदूषकः — कः अपरः अपदेशो युष्माकं राज्ञाम् ? नीवारस्य षष्ठं भागं उपहरन्तु इति ।

राजा — मूर्ख, अन्यमेव भागधेयं एते तपस्विनो निर्वपन्ति । सः रत्नराशीनपि विहाय अभिनन्दते । चतुर्भ्यो वर्णेभ्यो यत् धनं उत्तिष्ठति, तत् क्षयि । एते आरण्यकाः अक्षय्यं तपसः षष्ठं भागं नः ददति ।

(नेपथ्ये) हन्त सिद्धार्थौ स्वः ।

राजा — (कर्णं दत्वा) अये धीरप्रशान्तः स्वरः । तत् तपस्विभिः भवितव्यम् ।

दौवारिकः — (प्रविश्य) जयतु जयतु भर्ता । एतौ द्वौ ऋषिकुमारौ प्रतिहारभूमिं उपस्थितौ ।

राजा — तेन हि अविलम्बं प्रवेशय तौ ।

உமீ — (பிரவிய) விஜயஸ்வ ராஜந் !

ராஜா — (அசனாதுத்யாய) அபிவாதயே பவந்தீ ।

உமீ — ஸ்வஸ்தி பவதே ।

ராஜா — (ஸபிரணாமம் பரிபூத்ய) அஜ்ஞாபயிதுமிச்சாம் ।

உமீ — பவான் அஸ்ரமஸதாம் இஹஸ்தோ விதத: । தீந பவந்தம் பார்த்தயந்தே ।

ராஜா — கிம் அஜ்ஞாபயந்தி?

உமீ — தத்பவான் கணவோ மஹர்ஷி: ந ஸந்நிஹித: । தத: ரக்ஷாஸி ந: இஷ்டிவி஘்னம் உத்பாடயந்தி । பவான் நாதோ பூதவா ரக்ஷது ।

ராஜா — அநுபூதீதோ஽ஸ்தி ।

விதூஷக: — (அபவார்ய) ஏஷா அப்யர்த்தநா இடானீ பவதோ஽நுகூலா ।

ராஜா — (ஸ்திதம் க்ருதவா) ரைவதக ! ஸாரதி: மஹ்நாநாந் உத்யதா, ஸபாணாஸந் ரதமுபஸ்தாபயேதி ।

தீவாரிக: — யத் தேவ அஜ்ஞாபயதி । (இதி நிஷ்க்ரான்த:)

உமீ — (ஸஹர்ஷ) பூர்வீஷா அநுகாரிணி த்வயி இதம் யுக்தரூபம் । அபந்நானாம் அபயதானே பூரவா: தீக்ஷிதா: ஸலு?

ராஜா — (ஸபிரணாமம்) கக்சதாம் பூரோ பவந்தீ । அஹமபி அநுபதம் அகத எவ ।

உமீ — விஜயஸ்வ (இதி நிஷ்க்ரான்தீ)

பரிஜந: பரிவாரம். ஂகான்தே தனிமையில் நிர்மக்ஷிகம் ஈக்கள் கூட வராதபடி பாடப: மரம். ஸிலாதலம் கல்தரை. நிஷிடது உட்காருங்கள். அ஘்ரத: முன்னதாக. ஂது வாருங்கள். மாபவ்ய: விதூஷகனின் பெயர். அவாஸம் பெறப்பட்டது. அாத்மீயம் கான்தம் பஸ்யதி தன்னீஸம் சேர்ந்தவனீ (கோ-தை) அழகனாகக் காண்பார். லலிமபூதாம் அணியாக உள்ள. அபிக்ருத்ய பற்றி, குறித்து அப்யர்த்தயதே கோருகிறீர். (பவான் உடன் சேர்வதால் பிரதமபுருஷன்) தாபஸகந்யகா தவஸியின் பெண். பூரவா:

புரு வம்ஸத்தில் பிறந்தவர்கள் பரிஹாய் தவிர்க்கத்தக்கது. அபத்ய் குழந்தை பிண்ட்ஸுரீ: உதேஜித: பேரிச்சம்பழத்தால் திகட்டல் ஏற்பட்டு மிரண்டவன், தித்ரிணி புனி. பரிபுஜான: அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவன். அவாதி: சொன்னாய் அநய் குறையற்றது விதி: விதி, பிரம்மா. சமுபஸ்தாஸ்யதி கொண்டு சேர்க்கப் போகிறது. லபு எளிதாக. பரிதிரயதா காப்பாற்றுங்கள். பரவதி வேறு ஒருவருடைய அதீனத்தில் இருப்பவன். குருஜன: வீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள். கிதா: எத்தகையது. ராக: ஆசை, காமம் நன்கு. அவிகூதம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. குஹிதபாஸ்ய: கட்டுச்சோறு எடுத்துக் கொண்டவனாக. உபவன் கேளிக்கைக்கான தோட்டம். பரிஜாத: இன்னாரென அறிமுகப்பட்டவன். அபதேச: சாக்கு, வியாஜம். அப்ரமபதம் ஆசிரமக்குடியிருப்பு. நிவார: காட்டில் தன் போக்கில் விளையும் உணவு தானியம், உழுது பயிரிடப்பட்டதல்ல. ஷதோ பாக: ஆறில் ஒரு பங்கு. உபஹ்ரு கொண்டு வாருங்கள், கொண்டு முன் வைப்பீர்களாக. பாகதேய: வரி (இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். பாகதேய் என்ற நபும்லகவிங்கச் சொல் நல்வாய்ப்பு பாக்யம் எனப் பொருள் படும்). நிர்வபந்தி அளிக்கிறார்கள். ரத்ராசினிபி விஹய ரத்தினக் குவியல்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு. அபினந்திதே பாராட்டப்பெறுகிறது. வர்ண: வர்ணத்தாரிடமிருந்து உத்திஸ்தி வெளிபடுகிறது (நம்மை) நோக்கி வருகிறது, எதிர்கொள்கிறது. க்ஷயி அழியும் தன்மையுள்ளது. அக்ஷய்ய் அழியும் தன்மையற்றது. அரணயகா: காட்டில் இருப்பவர்கள். தததி தருகிறார்கள். (தததி ததத: தததி) நேபத்யே திரை மறைவில். சிதா: எதிர்பார்த்ததை அடைந்தவன், செயல் முடிந்தவன். திரிபாந்த: தைரியம் மிக்கதும், அமைதியுள்ளது மான. சுவர: குரல் தத் தபஸிபி: பவிதய்ய் அதனால் தவமுள்ள முனிவர்களாக இருக்க வேண்டும். திவாரிக: வாயில்

காப்பவன். மர்தா எஜமானன். ப்ரதிஹாரமூமி: வாயிலின் உள்ளே நுழைய அனுமதி எதிர்பார்த்து நிற்குமிடம். அவிலக்ஷ் தாமதமின்றி ப்ரவேசய வரச்செய். நிஷ்க்ரம்ய வெளிக்கிளம்பி. ப்ரவிश्य உள் நுழைந்து, உள்ளே வந்து அபிவாடயே வணங்கி என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். ஸ்வஸ்தி நலம். ப்ரவதே உமக்கு. ப்ரரிஹ்ய ஏற்று. அஜாபயித் உத்தரவிடப்படுவதற்கு, உத்தரவை ஏற்க. அக்ரமஸதா ஆசிரமத்திலிருப்பவருக்கு. இஹ்ய: இங்கு வந்திருப்பவர், விபித: அறியப்பட்டுள்ளவர். தந்நமவான் மரியாதைக்குரியவர். சந்நிஹித: அருகில் இருப்பவர். ரக்ஷ: ராக்ஷஸர் ரக்ஷாஸி ராக்ஷஸர்கள். இஹி: யாகம். விஶ் இடையூறு. நாத: துணைவன். அபவார்ய (தனித்து நின்று) ஒதுங்கி இருந்து, ப்ரேசுவதைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்துக் கொண்டு. அம்யர்த்தநா கோரிக்கை. ரைதக: வாயிற்காப்போனின் பெயர். மஹ்நாந் நான் கூறியதாகச் சொல்லி. சவாணாசந: வில்லுடன் கூடியது ஸ்பஸ்தாபய ஆயத்தப்படுத்து தேவ: யஜமானன். பூர்வீசா அநுகாரி முன்னோர்களைப் பின்பற்றிப் பணிபுரிபவன். அநுகாரிணி பின்பற்றிப் பணிபுரிபவனிடத்தில் யுக்தரூபம் பொருத்தமானதெனக் கொள்ளத்தக்கது. அபந: நெருக்கடியிலுள்ளவன். துன்புறுபவன். அபயதான் பயமின்மையை அளிப்பது. பூர்வ: புருவம்சத்தில் வந்தவன் டீஸித: முனைந்தவன். பூர்: முன்னதாக. அநுபத் அஃகத் உடனேயே (அடிகளைத் தொடர்ந்தவனாக) வந்து கொண்டே இருப்பவன்.

பயிற்சி: 1 இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

2 பரிஜாதோஸ்மி, ரக்ஷாஸிநபி, நாதோ மூவா, அநுஹிதோஸ்மி, ப்ரவதோநுகூலா, அஃகத் எவ, பூரோ ப்ரவந்தோ இவைகளை ஸந்தி பரிந்து எழுதவும். ஸந்தியின்பெயர் என்ன?

3. கேன அபதேசென, புன: ஆஸ்ரமபதம், க: அபர: அபதேச:, ச: ரத்ராஸீனபி, விஹாய அபினந்ததே, யத் தனம், எதே ஆரண்யகா: அக்ஷய்யம், ந: தததி, தபஸ்விபி: தபிதவ்யம், த்ரௌ க்ஷிகுமாரௌ, ஹி அவிலம்பம், தத: ரக்ஷாஸி, ந: இஸ்திவித்ரம், அப்யர்த்தநா இதானிம், சாரதி: தத்ரதநாத், த்வயி இதம், பௌவா: திஷிதா:, அஹமபி அநுபதம் இவைகளை ஸந்ததி சேர்த்து எழுதவும்.
4. அபதேசென, உபஸ்திதௌ, தபஸ்வின:, ராஸீந், அபந்நானா் இந்தச் சொற்கள் அமைந்துள்ள விபக்தியின் மற்ற இருவசனங்களை எழுதுக.
5. கக்ஷாவ:, உபஹந்த், உத்திஸ்தி, ஆஜாபயதி இந்த நான்கு வினைச்சொற்கள் அமைந்துள்ள லகாரத்தில் மூன்று புருஷங்களிலும் உள்ள ரூபங்களை எழுதுக.

திருத்திக்கொள்க பக்கம் 61ல் 7ம் வரி ப்ரஹ்யம் என்பதை ப்ரகூதி தாவ: என. பக்கம் 63. வரி 9 ஐ- 13. க் + க் = க் உதாஹரணம். பித் + க்ரணம் = பித்ரணம் என.

திருத்திக்கொள்க : பக்கம் 61ல் 7ம் வரி

ப்ரஹ்யம் என்பதை ப்ரகூதிதாவ: என பக்கம் 63 வரி 9ஐ
13. க் + க் = க் உதாஹரணம். பித் + க்ரணம் = பித்ரணம்
என.

கடந்த பல ஆண்டுகளில் இதன் மூலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் தாமே ஆங்காங்கு ஆரம்ப வகுப்புகளை தொடங்கி எமது சேவையில் பங்கு கொண்டுள்ளனர். அவர்களது ஈடுபாடு பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பத்திரிகையில் வெளியான பாடங்களைமட்டும் தனியே தொகுத்து ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற 7 பாகங்கள் கொண்ட தொகுப்பு வெளியாகியுள்ளது. இவை அவ்வப்போது பெறும் அனுபவங்கள் மூலம் மறு பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவற்றின் துணைகொண்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தை எழுத்துப் பயிற்சியில் தொடங்கி காவியங்கள் வரை எளிதில் கற்கலாம். ஆங்கிலத்திலும் பாடமாலா 1—2 பாகங்கள் வெளியாகியுள்ளன.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா என்ற தொகுப்பை பெறுபவர்கள் அவற்றில் வெளியாகியுள்ள பாடங்களைப் பயின்று பாடங்களின் இறுதியில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ள பயிற்சிகளைத் தாமே எழுதி புக் போஸ்டு மூலம் Book-post Posted under clause 114 (8) of P & T Guide : PUPILS EXERCISE என்று உரைமீது குறிப்பிட்டு (உரையின் வாயை ஒட்டாமல்) எமக்கு அனுப்பினால் திருத்தி அனுப்புகிறோம். சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் தருகிறோம். இந்தச் சேவையைப் பெற விரும்புபவர்தபால் செலவிற்கென ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாகம் ஒன்றுக்கு ரூ 20-00 அனுப்பவும். மேலும் தாங்கள் விரும்பும் தொகையை நன்கொடையாக அளிக்கலாம்.

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,
98-99, லக்ஷ்மீ ரோடு,
சென்னை 600 004.

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில் கற்க எமது பாட நூல்கள்

விலை ரூ.

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

1—7 பாகங்கள் ஒவ்வொன்றும் 25.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா

(ஆங்கிலம்) முதல் பாகம் 25.00

இரண்டாம் பாகம் 30.00

ஸம்ஸ்கிருத அகராதி

தமிழ் - ஆங்கிலப் பொருளுடன் 120.00

தாதுமாலா (300 தாதுக்கள்) (முதல் பாகம்) 80.00

சப்தமஞ்ஜரீ 25.00

அவ்யய கோசம் 100.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ ஆண்டிதழ்கள்

13 முதல் 21 வரை 15.00

22 முதல் 25 வரை 20.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ வெள்ளிவிழா மலர் 20.00

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ மாதப் பத்திரிகை 4.00

ஆண்டு சந்தா 40.00

ஆயுள் சந்தா 400.00

புத்தகம் அனுப்ப தபால் செலவு தனி

விவரமறிந்து முன் பணம் அனுப்பவும்

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,

148-150, லஸ் சர்ச் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

Lasertypeset & Printed at :

V.K.N. ENTERPRISES,

8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Chennai-4, ☎ 2495 0775.